KRONIKA

VICTORIA

Zahajovačka

2.3.4.10.87

Zahajovačka - samo slovo jasná říká že začal nový oddílový hole. Pro mně je to nok poslední. Nad tím jsem přemýšlel když jsem si kupoval na sraz. Doufám, že tahle nok bude aspoň tak dobrý jako nejlepší noky minulý a navzdor všem co se říká - a říká se toho dost - já osobně doufám a věřím, že to tak bude. Nevím proč, ale jsem o tom přesvědčen a napadlo mně to právě tehdy, když jsem šel na sraz Zahajovačky.

Cestou jsem potkal Bally a spolu jsme dorazili na Florenc, kde už byla většina lidí. Tak jako vždycky jsme se naspali do posledního autobusu - z toho je taky vidět, že lidí neustále přibývá, a jestli na tak aspoň hnusně tlustou - protože tahle autobus byl nejnacpanější ze všech nacpaných autobusů, který jezdí na Měsíční skálu. Nakonec se bylo vašeb a zvolil nás posadila jedna paní která se chytla zvenku za tyč a pořád nemohla pochopit, že se dovnitř nedostane.

Po tě rojsme se v Bukovci dostali z autobusu začalo, aspoň pro mne, nejhorší část cesty - výstup na M.S. Tentokrát jsme zvolili zvlášť originální výstup - cestu - sklíčku dirtisinou. Pravda je, že je to nejkratší, ale taky nejprudší. Ostatní jsme nabyli ani o tradiční bloudění, ale musím uznat, že letos se bloudilo nejvíc. Na Měsíční jsme si jacon uvnitř šli spát. Já sám jsem hned tak usnul a hlavou mi stále blodili samí vzpomínky.

Ráno po prvním rozcvičce začala tradiční velko mistrovka. Ovšem, málem bych vynechal, že jsme se taky nasnídali. Byla tentokrát skvělá legenda, rozdělili jsme se na ČSD a pracovníky

mat na. Poslední dobou sledujeme buď zvláštního potěšení, že na mě už tak hnát nebyl, že si už nadovedu hnát. Ale tentokrát jsem se připravoval a zahnal jsem si sebrtí a dobře.

Moc se mi to líbilo. Hidlil jsme se mičkana mezi skálama a vůbec spokojený. Pak jsme se naobědvali, vzali lachosky a šli hnát lachose na asi kilometr rozdalenou louku. Chvíli jsme si házali a pak jsme zahnali zápas a chvíli házali na bantálce. Po návratu jsme se „skočili" vyfotit na skálu. Tentokrát jsem se už tak strašně nebál jako loni, tehdy jsem nabyl přesvědčení, že sněžnou převisu jejíž hloubku Bloom valmi troufale - však zato taky pěkně dostal - stesil vypočítat podle pádu mého těla a času! Dozonec to nijak nezapomenu. Pak jsme šli ke Quayatu. Ta slavnostní atmosféra nevím jestli pocitiji i ostatní, ale já jím naším nejvíce na celý zahajovačka. Dělí se každoroční zahanbiály a vše - myslím bylo blaže. Večer jsme si ještě popovídali o - za zpívali.

Vydali jsme se hned ráno - asi v 9 vyšli na dlouhou pouť přes hory a doly - hlavně ty hory a došli až k [illegible]. Tam jsme si zahnáli lachosek a už jsem byl doma.

Lacrosový schůzky

Minulé dvě středy, byly středy lacrossu. Byly to schůzky, na kterých jsme se připravovali na účast se lacrossovou ligu. Já jsem to dost potřeboval, protože jsem zjistil, že mi nejde moc dychání přihrávat a že neumím střílet. Obě dvě schůzky měli vlastně stejný program. Rozhazení, hra, střílení na brány. Jak už jsem říkal, chtěl jsem se zdokonalit hlavně ve střelbě, ale stále mi to nějak nejde. Spíš hra ukázala už je to lepší. Jediný co mi vadí a na co si nemůžu zvyknout je středová čára. Nikdy si neuvědomím, že nesmím přeběhnout (tedy pouze když je někdo z mých za čárou) a vždycky přeběhnu. To je asi tak všecko a na výsledky mého, ale i snažení ostatních se podíváme na nedělní lize, která bude na Plání. Budeme opět v PKOJFOvejch stejnokrojích a určitě všechny rozdrtíme. Lovu zdar a lacrossu zx!

Huidyb

17. až 18. října

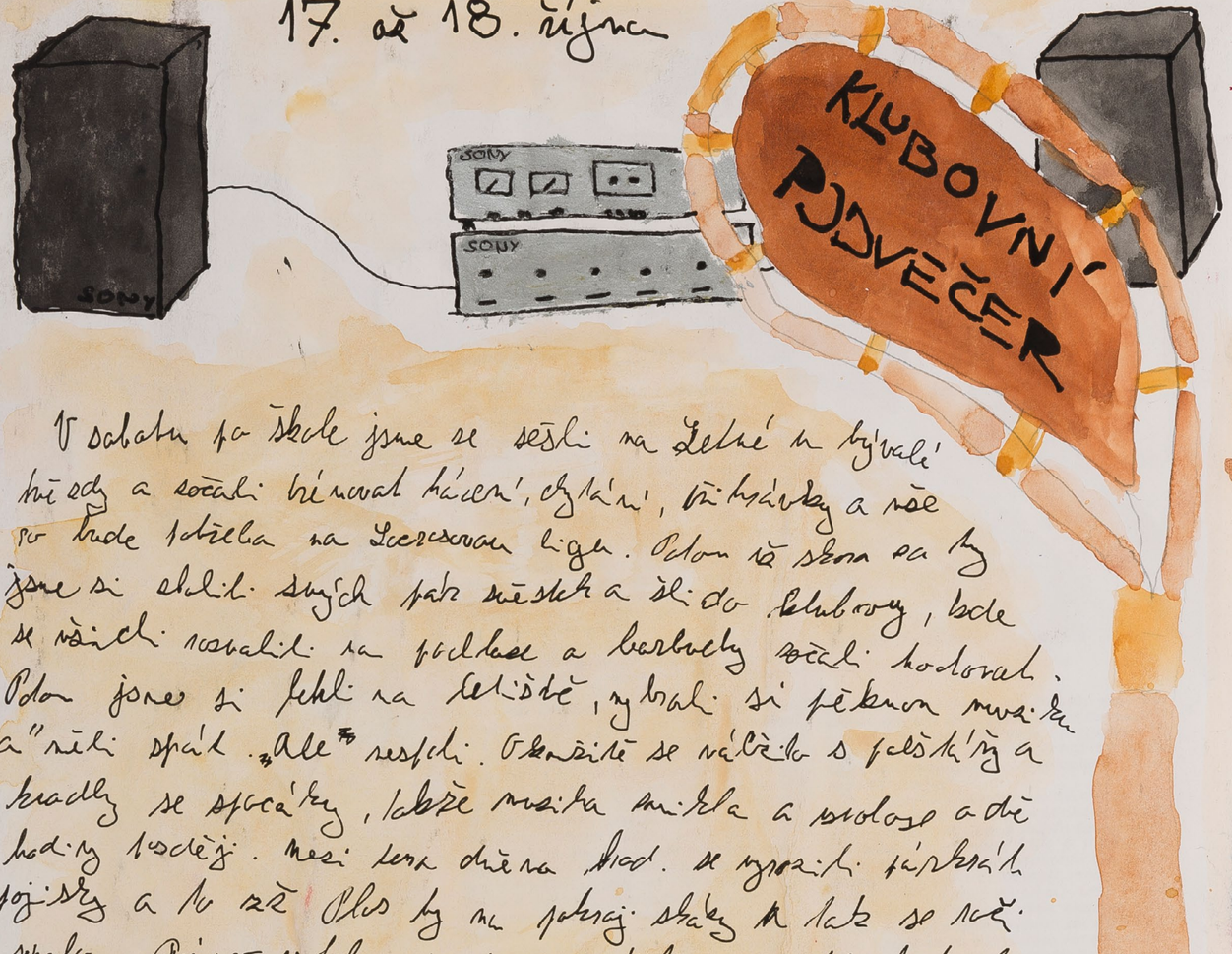

V sobotu po škole jsme se sešli na Lehké a bývalí hráči a současní hráči nacvičovali házení, chytání, přihrávky a vše se bude točit na Severovan lize. Potom už skoro za tmy jsme si obuli stuhy pro sněžení a šli do klubovny, kde se všichni rozvalili na podlaze a barbucky začali hodovat. Potom jsme si šli na hřiště, vybrali si pěkný mužstva a "měli spát „ale" nespali. Okamžitě se nálože s pálkáčy a hradby se spouštěly, takže musíka smíchla a strašně a dě hodiny později. Mezi tema dvěma hod. se vyspali tajemství a to až Alex by na jakýsi skály k lesu se šel spalo. Ráno se stalo, to už se nespalo a asi 5h hodovali a odcházela na Lehkou k finálové na liga. Potom byl náš s předstarším s mojí bráci Běhen a pavidel (myslí). Ha a náš první zápas byl s Běher, šel jsme se báli, ale při hře sa se vrátíme jsme vyhrál. Pota s Jonskovabron a tag máme rozdrtili. (hl. Kobl, Jan). Potom jsme hájovali s rejsiřejším (hl. kapitánský rejsiřejším) mužstev Prométheus. a to jsme se konci dostali zápasu. A vodo jsme znova bráli s Jonskovabron a to se nám šla. Vyhráli jsme i ten kapitánát, proti kapitánáru a to byla radost vidět z 6. oddílu byli Argonauté 3. se a zase Prométheus 1. a Poseidon 2. ale mi jsme měli radost z třetího místa a to proto důvodu, že jsme přímáři bojovali ke kapitánům a vybojovali na **3.** místo.

Bílk

VÝZVĚDAČ

21. ŘÍJNA

Sraz na vyprávěčce byl v 16:50 u Sedlčín naproti Staroměstské radnici. Když jsem tam dorazil, byl tam byl už skoro celý oddíl. Šli jsme na místo srazu, kde bylo celé středisko. Tam jsme se seřadili podle velikosti a rozpočítali: 1.2.3., 1.2.3.... Byl jsem ve 3. skupině s Rebelem, Prousym, Šarym, Ovicem, Amanem, Bráškem a ještě s mnoha dalšími se střediska. Potom nám Vova vysvětlil pravidla. Dostali jsme skalky s otázkami (viz. následující strana) a odebrali se do svého území. Rozdělili jsme se do dvojic: já s Rebelem, Bubr s Šarym, Prousy s Bráškem.... a vydali se hledat odpovědi na otázky. Naše první otázky „Škoda na Uhelném bahně má na sobě vidlicky 4 vy osobnosti. Uveď alespoň jednoho z nich" a „Jaké číslo má dům na Uhelném bahně, kde se nachází provizorní Klubovna"

Klubovnu jsme hned našli, ale když jsme dostali se škole tak jsme na fotkách vydělili 4 hnědých místa. Byli jsme „Kevlor a Tychy de Brahe" ale smůla. Vymalovat nám to červeně, kdo řeka jsme chyběli jako konstruktéra tagné strany. Dělí jsme plnili úkol a zadaných mladší dětí mlékárna. Jednou večer přestřelkou jsme měli s Hajdyšem a Shumym. Šli jsme nerozlučně. Chytli jsme asi 5 bájných konstruktérů a odpovědělí jsme na jiné otázky, ale do konečného hodnocení to bylo málo.

Skončili jsme poslední z šesti skupin, ale hra mě bavila jen na ní bylo málo času a do našem vzemí chodilo nejméně konstruktérů.

Cestou domů jsme dětí „zmlátili" míčovka, ale vždyť nám

© DENNY

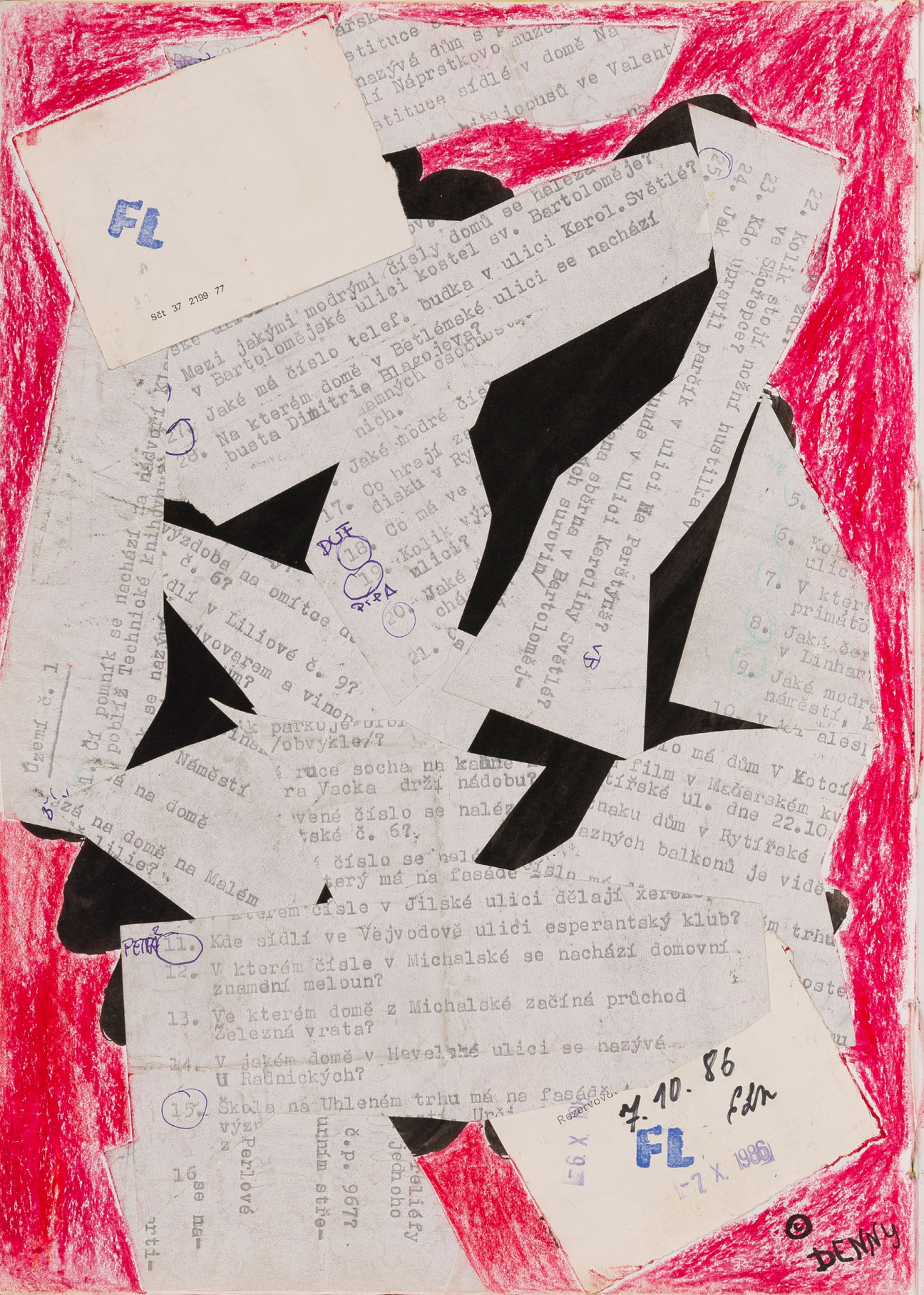

POSÁDKOVKA

Naše posádkovka byla tentokrát v úterý od 17°° hod. Přišel jsem jako první, protože jsem se nemohl dočkat v klubovně byl Čeas a Balu, ale ti odešli. Za několik minut po mě přišel Ax a pak se sešla celá posádka kromě Hnidýla. Hnidýl si pro nás vymyslel Pravidla hry byla trochu složitější, ale při hře se vše ujasnilo. Hra začala něco po čtvrt na šest. Hnidýl a Brůl byli Němci, kteří zůstali, jako pronásledovatelé SS, byli komunisté, kteří na vlastní pěst měli za úkol chránit dokumenty. Bylo dokumenty dostat. Mohli jsme dostat jen tehdy, když jsme znali hesla, jsme museli sestavit z písmen, která jsme dostali za chycení SS. a protože hry se bylo jedna, které bylo napsáno na výraznějších budo- Tím, že byl velký kříž na, kterém bylo napsáno Těchto křížů bylo celkem šest. Kdo našel dva kříže, chytil Hnidýla, který mu dal dvě barvičky. Ze začátku hry se dostávala jen jedno písmenko, ale protože čas rychle ubíhal tak se začaly dávat dvě písmena. Já jsem našel pět křížů a tak jsem nedostal nejvyšší barvičku. Hra skončila trochu později, ale to nevadilo na hřišti hry. Lístečky se malými písmeny byly se nechtěli vymalovávat, ale pouze originály. Sestavování písmen bylo se nechtěli vymalovávat, ale pouze originály. Po sběr hodiny, stejně se to hůl, při Starém Mlýnu, nepodařilo složit. Co sběr hodiny, stejně se to hůl, při Starém Mlýnu, nepodařilo složit. po Měsíc, už moc času nezbývalo. A tak k ax řek nejdůležitější organizaci věcí a mohli jsme již domů.

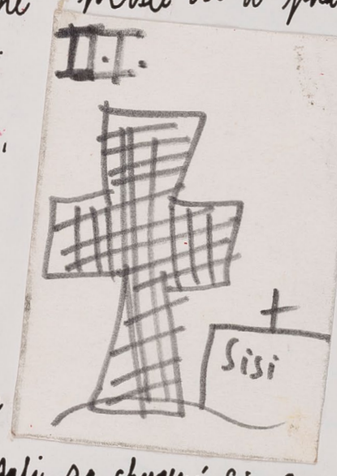

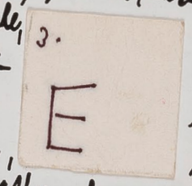

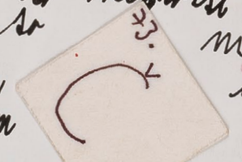

31.X.1987 Bodování kroniky říjen – 40 bodů. Na začátek je to skvělé, jenom to chce nemsnout na vavřínech. Mnoho zdaru.

DRAKIÁDA

Sraz na drakiádu byl v ~~sobotu~~ na konečné tramvaje v Šárce. Šli jsme na kopec, kde jsme si nejdříve zahráli kru. Všichni mimo jednoho si zavázali oči a ten jeden ~~spěl~~ a ti ostatní ho museli chytat. Ně se ani jednou nepodařilo chytit pištějícího. Pak začala slavná „drakiáda". Naše posádka nejdřív pouštěla „Jasoně" (menší hvězdici) ten ale moc nelétal a pak když nám Balcu rozstříhal „Drtiče (větší hvězdu) zak už jsme ho nepouštěli. Nejlépe letěl Hurův čtyřcípý drak. Galák měla drabici a tím taky moc nelétal. Moje Duše měli nejhůř ze všech. Ten jim vůbec nestoupl.

Po „drakiádě" jsme šli do údolí. Protože ale Hurův drak s námi nechtěl ~~stadovat~~ dali jsme ho Denisymu do batohu. Potom se ale nejvíc rozbalal. V údolí jsme se najedli a šli na hřičky.

Nejdřív jsme přelézali po posádkách zábradlí, pak přecházeli po kladině, vešli se na výběžek (to bylo hrozný, myslela jsem že zachroustnu odpadnu a kupodivu jsem přežila i máma a když mi Pepa řekl, abych slezla, ani to nešlo). Pak jsme přeskákali kládu z vchodu do vchodu a zase zpátky. No a potom jsme přeskákali po asi vějíři objevila zdík a nakonec přeskočili.

Naše posádka byla myslím 2.

No a po hřišti jsme se odebrali do klubovny, kde si pro nás malá připravil decibelky o skupině UKROP. Mě se to docela líbilo.

Když jsme šli spát, začala bitva o polštáře. Každý chtěl mít aspoň jeden. My holky) jsme pořád od někoho dobývali červený polštáře. Pak mi můj vzal. Nejvíc někdo

NIKA

31.10.

TÁBOR

Dnes ráno, my hlásiči (jenom Viktorka) jsme vstávali v 5:30. Budík vzbudil úplně všechny.

Šli jsme k Alim pro reklamu a tam jsme se taky nasnídali přidali do „Laktosáckých“.

Pak jsme se odebrali na nový svět na schody. Najednou Bůh a Ar papnuli nápis LAKTOS. Já s Denisou a Thu mnam, jsme dávali na zeď plakáty Laktosa a sluníčka.

K 9 hodině se vrátili sběrači. Začalo představování. Gabi - vlastně od dneška FRAU měli letěchou písničku LUFTHANSA. Měli prospekty a Katuška madlu.

Moby Dick byla PRAHA - ZNAŠTNÍ ŠKOLA se sluchátkem.

K obědu! 1. disciplína: běh dolů a nahoru.

2. -"- : běh po dvojicích nejlepší s nejhorším.

Běžela jsem s Mášou a tak jsem radši předem vozna pozdravovala.

3. -"- : běželo se asi jenom do 1/4 schodů Bruse Lasha a z druhý řáč s druhýma.

Pak jsme ji měla každá svou disciplínu. My jsme Dick: nabrat na dvě lžičky jogurt, strčit do pusy a běžet kolem plechovky a spálla Dick upadlo. Takže cesta LAKTOSU byla za námi. Frau měla navigaci, kterou jsem úplně zvorala. a moby Dick měl: běželo se se sluchátkem k plechovce, rozdělala se a strčil se tam konec sluchátka a do něj se řeklo: 333 stříbrných střikačů střikalo přes 333 stříbrných střech a běželo se zase dolů.

My v celku jsme byli asi 1-2. místě s Framem a Moby Dick na 3.

Pak se šlo na hokej na Zelnov. Hrálo se ve 4 skupinách. Posádky a Plas a Ryu, Drahek a já. Pak se šlo do klubovny sami jsme večeřili a šli domů.

HOKEJ 1.11.

MIKA

ODDÍLOVKA 4.11.

Na oddílovku jsem pařčal o něco dřív abych si dopsal náramničkou knížku, jač Plasc mě poslal hned domů pro kytaru a zpěvník, což byla od něho fuška nána pod kopec, protože mě kytara tou dobou nevěla ani stranou. Musel jsem si tedy pučit od bratra což se naobešlo bez potíží. Potá co jsem se vrátil už nebyl čas na nějaké dopisování. Šli jsme vodbočkou Plasc pačat kus povídky. Snad měla být humorná - no mě se vůbec nalíbila. Spíšolo jakým bytě sedí mi vůbec nesedělo. No a my jsme potom měli dopsat její konec. Asi pal hodiny jsem se zbytečně snažil a pak jsem sesmolil několik ubohých vršičet, jakými že se naše výtvory tentokrát nečtly. Pak bylo zpívanda, lidi zpívali docela dost ikdyž vašli se i tací kteří na to spíš kašlali. Je pravda, že se asi špatně zpívá, když já ve většině písniček spíš jenom sipám, ale s tím bohužel nenějen nic dělat. Kupodivu si na tuhle nadávám. Po zpívandě proklepávání organizačního věcho jsme šli na kampu kde nám Plasc ukázal místo za kterého máme vézt nanalovou cobu posádku během listopadu a pak jsme si zahráli spoustu hříček, mezi nimi i upřně oblíbenou hru na babu a na honěnou. Tyhle nevinné dětské hříčky se mi upřně velice líbili asi začínám opět dětmi vítat nelo čert ví proč. Pak už jsme se vnátili do klubovny a Galia jako poslední v pořadování za nás uklidila.

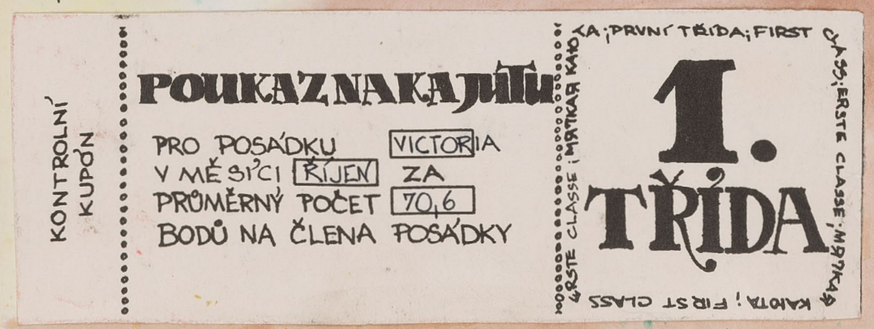

II. POSÁDKOVKA

No dnešní posádkovku se dostavili úplně všichni já jsem ji mohl vynechat, protože ke mně nedošla šlapela - byly v tom nějaké známky. Ale asi se čert na pěl jsem si na ni vzpomněl a zavolal Cvovi. A tak jsem se dostavil.

Náplní posádkovky byla jedna velkolepá hra, která se mi moc líbila. Hra spočívala v tomto:

Každý dostal papírek, kde měl napsáno 8 ulic. Do všech ulic se musel vydat a tam na daném domě našel šifru, kterou si zapsal a pokračoval do dalších ulic. Po nalezení měl šifry vyluštit a dostal zprávu na kterou se musel zjistit odpověď. Tím myslím zamýšlel.

Já jsem šel nejdřív do Úvozu 23, je to hodně do kopečka a tak mi to dalo zabrat. Bohužel jsem tam číslo 23 nenašel. Šel jsem tedy do Břetislavovy 8, která byla zas dole. Musím podotknout, že náměstí se nějak divně rozložilo. Vždyť jsem ulice nějak do skvělých pořadí. Kupříkladu na Malou stranu, nahoru, dolů. V Břetislavově jsem číslo našel a hned vedle ve Sporkové laky. Potom jsem šel do Úvozu 31, do Thunovský 5 (sám to bylo skvělý - č. 5 bylo pod č. 23). Na náměstí jsem na Tržiště a konečně na Vobrý Svět. Tam jsem, stejně jako při reklamách, viděl malej ateliér plnej moderních, ale krásnějších obrázků. A hádej nám jménem dokonce autora. Ani práci Pestov dolů, vedel jsem dobře, že by rozlušil, jsem spočítal Si-Ti a Niku. Řekli mi že Úvoz 23 je Úvoz 20 - to udělal chybu. Přišel jsem pod dům Axe a začal hledat.

Šifry se moc nepamatuji, ale přibližně takto: -.-|-|-|.|.-|.-●SLAVNÁ●TSONBOS●ŽVIKJOE●bydlí c kpacsbomu●VČ.250v●NERUDOVE●ULICI●

Jaký - takový jsem to vyluštil a bylo to: Která slavná osobnost žije v domě s červeným číslem 250 v Nerudově ulici? Nevěnoval jsem se hned Axe a vidím 250! Hned mi to došlo, ale dvakrát jsem se podíval, nejsi-li tam ještě někdo. Tak jsem k němu vyšel a řekl mu, že to byl dobrej žert. Tabo Brůk a Lisi to moc s degrací nebrali - nevadí Axe sbírá. Zprávu první vyluštil Deny, pak já, HDB atd. Pak jsme se ještě dosvědčili potřebné věci o pos. výpravě. Posádkovka se mi moc líbila!

BISMARCK CONTRA VIGORA (AH)

13.-15.11.

BFik

Začalo to v klubu, kdy já a Hugdyho jsme šli trénovat na německém kroužku, když tu přišel Hugdyho a vymyslel BISMARCK. Potom jsme k sobě volali Hugdyho a vznikl TROJSPOLEK BISMARCK. Na a cesta byla rychle uběhla a dostali jsme se až do Třebsko u Benešova, kde jsme se přihlásili k Thumínům chalu. Tam jsme si zabrali ty oblíbené kóje vždy nějaký ten pokojek a ulehli do teplých spacáků a tříčlenný Trojspolek Bismarck šel do oddělené místnosti, kde strávil zbytek noci. Ráno jsme museli vstávat na rozcvičku a běhali jsme jako pominutý. Potom jsme si obuli svůj ten šutrák a vydali se na dlouhou štreku na krásném obědě. Nejdříve jsme šli na blízký hřbítek kde jsou náš A přátelé veze z historie. Potom jsme šli cestou (na dálku) restaurace (na poli), a jídlo jsme se stavěli v Malči (celejší puklice). A potom byli první rozpoj vedoucí, pokračovali jsme a nechtěli jít dál, ale vrátili se do místního hradu (chaty). Takovou jsme šli a došli na zbořený hrad, kde jsme si zabrali oběd. Potom jsme se lepšeně vrátili do hradu. Tam jsme si zabrali kompas a dali si večeři a potom se z Hugdyho vyhrnul A ven a zamkněl hospic. Jak nejdříve jsme si sporčil na Trojspolek a volal Hugdyho, aby okamžitě. Ale ten byl někde na svačině. Jak potom odstupí k dílu, ale ty byli s ním. Jak potom vyrazil dovnitř, ale to nešlo: Jak potom fáni, ale to jsme se bálili, že nebude oběd k A dán. Na a to jsme si čekli a spali a spali a ráno jsme vstali vstávali a začali Bismarkovou vzpoura volal ahoj a spal. A to byly bílé kóje a hodě, až nakonec jsme se dovnitř vlezli a spěchali na NK, kde jsme se dostali v pořádcích snacích Bismarcka a dalších věcích. Na a to byl hrec léta těžké (velké) posádkový.

Mají: Bříšek Napsal: Bříšek Známka: 3,...

ODDÍLOVKA

18 o 110

1987

7⁰⁰ hod. - oddílovka začíná.

Nejprve jsme hráli 2x na slepého s míčkem. Hra mne zaujala, ale ani jednou jsem nebyla v první polovině lidí které míček objevil.

Četla se pověst Karla Čapka Modrá Aryzantéma a po večeři jsme udělali soutěž podle obrázků z čtení (např. Loupežník vypravěč hradu a co). Bylo to hrozně zajímavý.

Potom jsme si opalovali snafon („opalovali" to li ostatní, jáže snafon neumím ani psáno.)

Na konec ná— Ballů po oznámení, že odcházíme na oddílu promítl vlastní natočené filmy.

P.S. Málem bych zapomněla říci, že Plavčíka Andulka hrál.

25.11. 87'

#####

pro analfabety: ZRADA A POMSTA

Šli jsme se v 5 hodin pro snopy. Cestou domů na Václavákem. Tam nám PLAS oznámil, že se nálada v posádce „mění" směrem k nám jaksi. Večer nám Shmuzla a nám dívat! Shmuzlou to prošlo dost líbat. Šel z Francie. Až jsme se odebrali do Sina Blanc, kde dávají film „Krvavá pomsta". Film se odehrává v historii. Čiré Dobro bez zrady se zvrátí v moc jako mám, Zlue. Barva zrada! jeden dost vypukne generál a tak se z moci postaral Tenghisův Kalbor. Zdálo se ale, že hlavního generála a s nim bratrem se z povstání rebelka, kteří vyrábějí zbraně a cvičí a na mě Mladý princ se zajal (po 15ti letém cvičení vše v poledne. Do města se propasíš rebelové, byl jsem stráže z kolo, vsimnou pro ně. Ale pak jdi hlava. Jsem vězni, ale já byl jsem dobrovolný rebelů a vzpoury. Tak to je vším hrdinou. Potom se rebelové a všichni se pobijou. Myslel si že už a dostal se na mrtvé zda zradil. Jsem na něj cítil Mladý princ a hlavní napínavém boji. Ale shodí se skály. nebylo, protože byla náhoda padem jsem

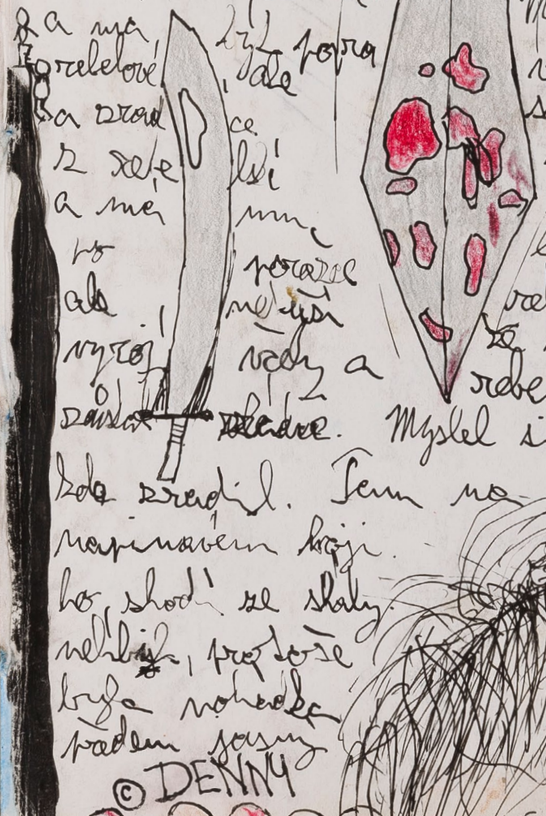

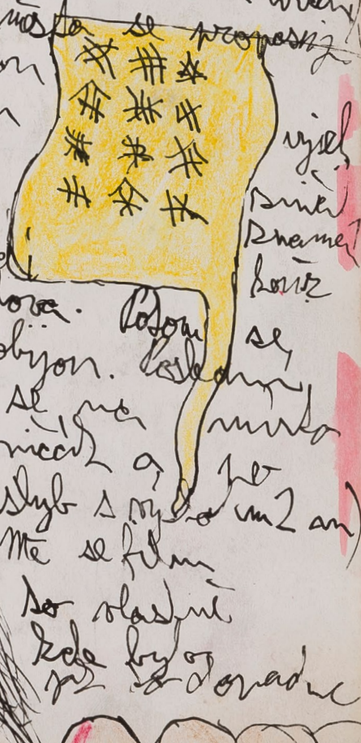

© DENNY

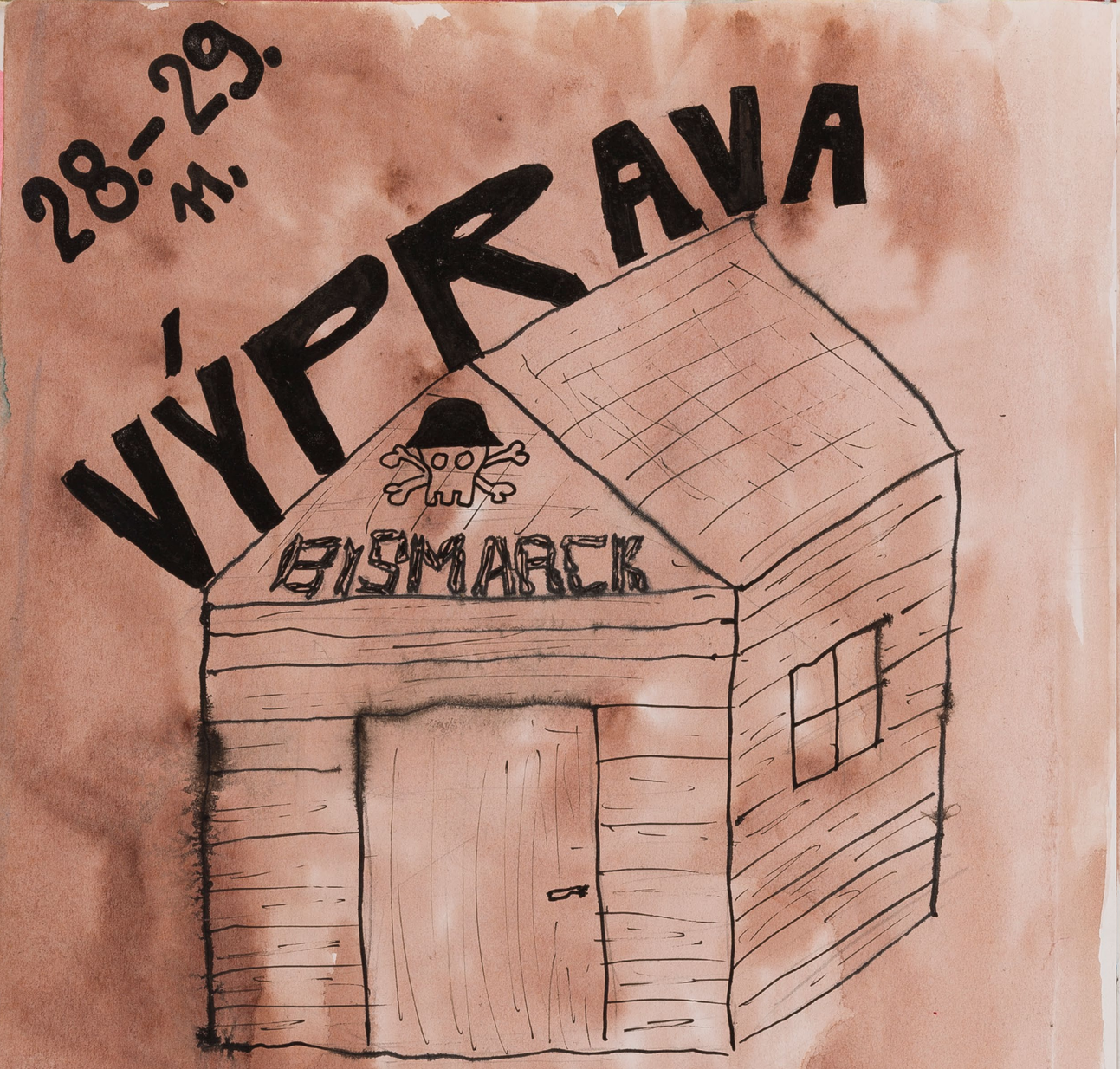

Ráno a ještě několika dalšími „staršími" lidmi začala výprava už v pátek. Příští jsme rabyssme vyslechli nějaký Plasičův monolog a zároveň i pro to, abysme si zbujarili náladu. Já, Plas, Blum a Řehoř jsme se rozhodli zahrát si hru Dorthy a sázky. Ostatní hráli potupěče. Ze začátku jsem se měl docela dobře, ale ke konci jsem se už musel spojit s Řehořem, nakonec se s námi spojil i Blum a rozdrtili jsme společně Plase. Pak jsme se ulehli a vyslechli Plasičův monolog. Ráno jsme se jako posledním dostavily na start našeho putování, na Smíchovské nádraží. Zanedlouho už jsme seděli ve vláčku a Plas nám řekl, že celou výpravu budeme doprovázet velký posádkový bojí, který právě v tuto chvíli začne mlátit nim. Ve vlaku jsem si tedy nemohl s nikým pořídat a dost jsem se nudil. Pak už jsme konečně v Sobotce vystoupili. Promluvit se podařilo jenom Tamisovi a Andulce. Tuto hru tedy vyhrál Moby Dick. Hned na to následovala další hravá všímavost. Šli jsme stále okolo vody až jsme přišli na takovou loučku pod skálou, kde nám dal Plas právě pár otázek na tu všímavost a pak jsme si zahráli řepičky a lišti ocásky. Lesíkem jsme s Bořkem kulí dalšího Bismarka platný a pokračovali jsme do Bismarcka Mlatův. Pak jsme došli do lesíka. Nejprve jsme každý měli rozdělat oheň a potom ho zakladit. Pálo nám Plas s Ruvem připravili vše pro to, abysme mohli slavnostně, že začátku jsem se kocovi bál, ale potom se mi to stavidlo začalo stravitelně líbit. Potom vlastně začala další hra stopování. Nechtělo se za Plasem a Ruvem, ale oni nás nesměli vidět. Nakonec jsme se museli rozběhat na takový strašný kopec. Pak jsme se vydali dál - lesíkem jsme stále propagovali Bismarck a některým individuím se to nějak nezdálo, jak se vzniklá další hnutí Bismarcké koalice jako například SPPB (Spolek pro podporu Bismarcka) Ax & spol., nebo hnutí Bismarck (kterému my říkáme Anarcha), Blum & spol. Blum se mně nějak zdálo nelíbil, protože měl pořád takový zhnusilivý věci a nadávky, kterými Bismarck provázel celou výpravu. V Lockerici jsme si dali menší odpočinek, protože jsme byli pořádně unavení a nakonec jsme se dostali do boudy na Editině polesí. Tam byly ještě nějaké prostředky s Elitkou, ale nakonec po dobré večeři jsme se odebrali spát. Ráno mě probudil hnědý opice a za chvíli se taky začal prát Tatík s Řehořem. Nakonec jsem taky dělal nějaký ten kravál a Plas nás vystrnkl, poslal na nedělní rozcvičku (to tu ještě nebylo). Po pondělní jsme vyrazili směrem na Zlatý Maldho Plesivce. Lesíkem opět strašně Otravoval Blum společně s Řehořem. Tihle dva se mi na výpravě asi líbili nejméně. Potom už začala další hra. Plas a Ruvi se nám někde schovali a vysílali semafórem zprávu, úkol, který jsme měli splnit. Už jenom je najít nebylo lehké a zprávu jsme taky nevyluštili. Nakonec nám ji Plas musel dát. Byla to pěkná oskruda. Měli jsme najít ten Obelisk, který byl namalovaný a okolí pak přenést E.P.+R. Potom už jsme šli směrem na Vrdy u Benešova. Pokud bych zapomněl napsat, že Bismarck zničil dalšího chlapa Myšku a v lůžku bylo hodně zajímavo. Lesíkem jsme si ještě zahráli bombu a potom sešikovaně až jsme došli na nádraží. Tam Plas vyhlásil jak dopadla celková hra. 3. místo je taky dobrý (ze tří). Výprava se mi moc líbila (až jako už jsem psal na Anarchu žijeme).

ZNÁMKA:
MNĚ = 1

7.12.1987 Bodování listopad 36 bodů

TVORBA TPČ

Tpč - dost dlouho jsem přemýšlel co bysme mohli dělat - a nic. Nakonec přišel Plos(s) se svým spásným nápadem abys jsme udělali novou badmu na hry a tomu jestě nějakou tu hru. Dopadlo to trošku jinak - udělali jsme hru a ne badmu. Badma se totiž tuze zdlouhavě naprogramovala. O tom jak a co jsme dělali a zvláště pak kdy - nabodl ted nebyli přesně uymezeni schůzky a lidi docházeli kdo jak kdo mohl, protože pro všechny nebyla nikdy paměť a aby někdo nezodětal a někdo jiný mu do toho jen koukal nepovažuji za to psaní. Spíš bych chtěl pohovořit o tom jak na ně kdo zapřísahl.

Největší radost mi udělala Věra, která přišla kdy jen mohla a vždycky udělá co může a často i víc a nebyla pořád nezastupitelná jako například Musch, který mě trošku sklouzal stejně jako Janis, který zrovna mi přestěžoval mi poslat spáteční stafetu a pustě se nepřišel. Velká radost mi taky udělal Dany který se stal duchovním otcem hry když spolu se na to vyhnětěl nějaké úpravy a odvedl taky velkou práci na hrách práce, který je dotaceno jeho dílem. Udělal toho taky hodně na badmě anebyť jeho a Věry nevím jak by TPČ dopadla. Radost mi udělal Hdb, který trošku Brika v jako rozmazal a oni taky udělali největší části badmy ikdyž zrovna Brik dost často naštvali, ale tuze bych se nezlobil. Celkově jsem byl s ochotou a snahou Victoria velmi spokojen

EX

NADÍLKA 1987

Hned ze začátku bych chtěl říct jak se mi nadílka 87 líbila - nevalně. Přišlo mi, že tam vůbec nechyběla vánoční nálada, aspoň jí jsem si tam nepřipadal jako na obyčejný srazeza. Chyběl mi tam ten slavnostní podtext pro který náš nadílka nějd. Ne snad, že bych tam přišel a hned mi všichni lezli kukat do nadílimi, naopak byl jsem rád, že se sníva vidím na tako slavnostní akci jako je nadílka - a v tom to pravě je - slavnostní akci - mně napadlo, že by se tam nikdo choval slavnostně. Dá si slavnostní nálada nepřed stavují tak že budou všichni sedět naříčtě v kolečích okolo stolu a budou se tvářit vážně - to vůbec ne ale, že se k sobě budou chovat uhlazeně, příjemně a nebudou zavislí se aspoň trošku svojí hlavou, jestli to co dělají přispěje k společné náladě či nikoliv. To že tohle většina lidí - a nožná i já (tohoto) nedělali mi zkazilo náladu - buď se opravdu lidi v oddílu změnili opravdu mimořádným létem, anebo za to může to že se na akce dívám trochu jinak než dřív.

Jinak mně na nadílce potěšilo i hodně věcí - o tom vše se jak hůře píše. V první řadě to bylo chování několika málo jednotlivců kteří bych to znovu nečekal a kteří se chovali právě naopak než jsem říkal na začátku. Po dlouhé době se mi opět hrozně líbil program, který plynul bez poruch a výborně by se hodil k vánočnímu jarku si ho představuji já.

EX

6.1.88

ODDÍLOVKA

Byla zřízena obyčejná oddílovka. Sešli jsme se v pět v klubovně. Na začátku schůzky byl nástup, na kterém jsme se pozdravili do nového roku a Plas nám ještě připomněl, abychom jeho ještě nezobtěl silvestrovskou oblátku, ať je už pozdě.

Po nástupu jsme si řekli organizační věci ohledně brigádní výpravy na kterou pojedeme společně s Prométheem a o Vánocích, která by měla být dost prepychová, ale také drahá.

Jinak jedinou náplní oddílovky byla následující věc: Plas rozdal velké papíry do každé posádky a my jsme měli vyrobit co nejlepší reklamu na oddíl. Dostali jsme k dispozici různé časopisy, nůžky, lepidlo, voskovky a pastelky. Dvě hodiny vyráběli. Naše posádka lepila na papír jednu kočku, kterou v podvečer hetal ale s nápisem PRŮMĚRNÁ ARGONAUTKA a K NÁM SE KAŽDÝ ŽENE! Dál jsme nalepili obrázek s palmami a mořem a na to udělali ze bří tělních částí Brňka. Nápis - S Argonauty do světa! Pak ještě obrázek fotbalového hráče řvoucího: Argonauti, to jsou boxi! K tomuto kanci, z které jsme vyvrtili rozplizlý brýlek - s Argonauty do lesa a pak ještě lyžaře, který najížděl na Matovu čepici. Hujdyb potvoreslil pocty bráchy Alláha, který se na vše shora dívá a já dílo dovršil hadem, který nesl jméno PLAS.

Skončili jsme vlastně na konci schůzky. Plas si díla prohlédl a ne s Bloomem rozdali špalíčky. Uklidil jsem leviště a odbral domů.

HA

Brňák 88

AR

7.1. - 10.1.

'GO

PROÍ

9.1.

METHEUS

7.1. - 10.1.

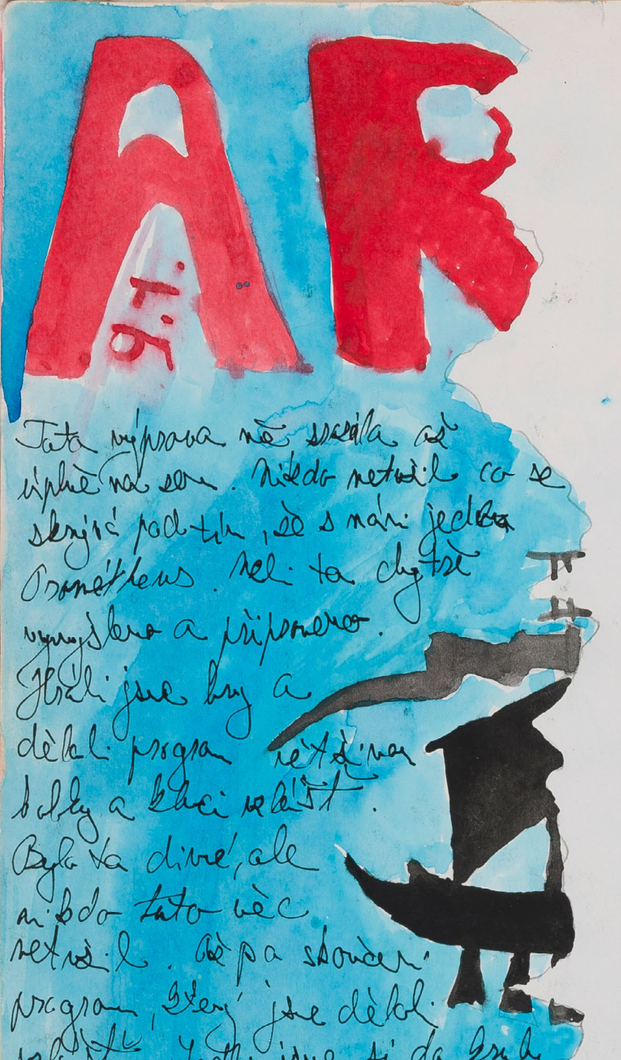

Tato výprava nedopadla úplně nejlépe. Nikdo nevěděl co se skrývá pod tím, že s námi jedou Prométheus. Měli ho chytit vyslechnout a přivézt. Jeden jel hned a dělal program místo Ládi a Báry a Báry nebylo. Byla to divné, ale nikdo tuto věc nekomentoval. Až po návratu, program, který jsme dělali. Jedli jsme si do čaje a Alex ji dal sůl místo cukru. Čeho jsme organizačních, jako dobré kluky. Potom mluvil o historii oddílu, myslel jsem že mluví a bach do nánosnické Brány. Ale po chvíli, nikdo to necítil, hned od Alex a Dana, mluvil o čem bude, o psychologii a odmítání této věci: půl roku na odmítání se bouřit a rozdělení na kluky a holky, což se nám, a je to psychologie že v našem věku nejotřesnější věc je holka, že holky jsou pro nás jen

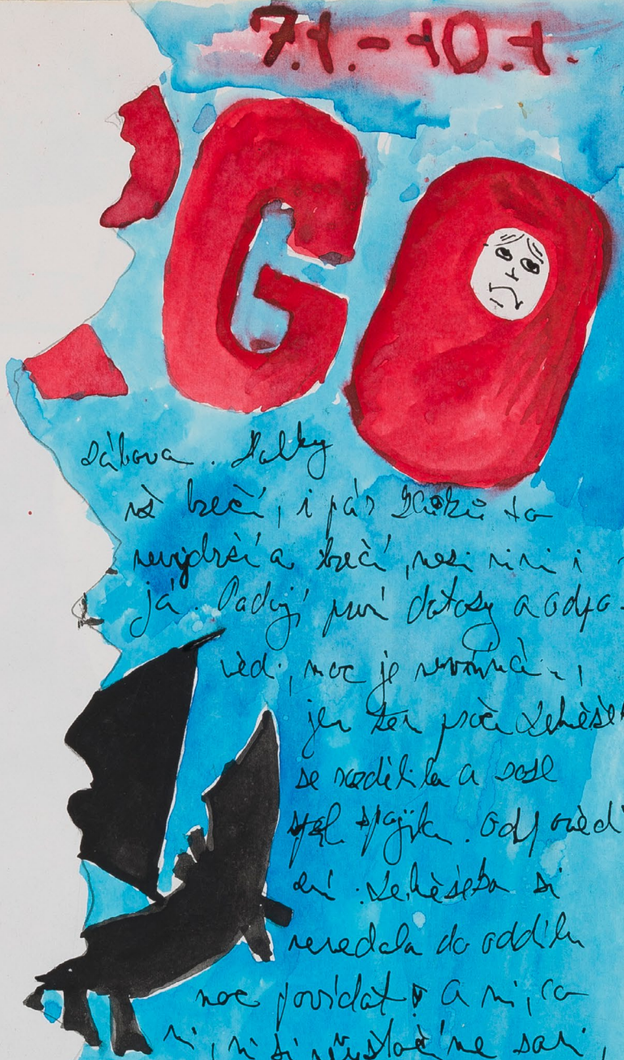

Dábova. Holky se bečí, i pán Bůh to nevydrží a bečí, nesmí i já. Radí, proč dotazy a odpovědi, nor je normální, jen ten prý Lehečka se rozdělila a sedí špek špejle. Odpovědí: Lehečka si neredla do oddílu nor povídat o a nic a ji, ji si nějaké ne sami že si nedáme do oddílu povídat? Proč to? To budou dělat holky na Dábovce, jít si to pestovat? Proč? Dva si pomůžou s nádobím, když ne holky? Proč? Na koho se mám těšit, když odejde Madla a Láďa? Proč? Na Boha budou brát ohled? Proč? Co bude s Argonautů, slunovci, jako co? Proč? Co se s plíny, které jsem ji říkal? Radit? Proč? Ale nerušíme se slejzat skutečnost. Proč to když to nikdo nechce, nor

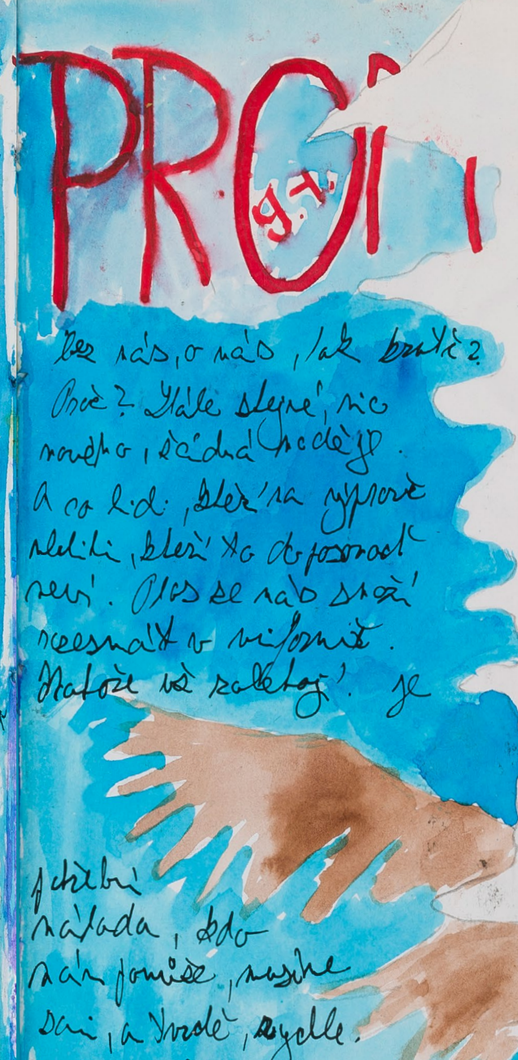

Bez nás, o nás, ale bez nás? Proč? Vždyť stejně, nic nového, všichni nadšeně. A co lidi, které to vyprovokuje nelíbí, které to dopovídat není. Přes se nás stojí neesmaltovo mlčenlivě. Nakonec se rozhodnou. je

plný
nálada, dobrá
nám pomůže, musíme
sami, a hodně, vydělat.
Večer, večer před večerem
nespím, a vlastně jdeme večer.
Z nám se spočítá bezen
a nepomáhá na ~~Vánoce~~ letošní
Vánoce, na bárce a sídlištěm,
to byla brána. a co tedy.
Proč? Co si ještě odmítala
vymyslí, máme se bát?
Co návrcha, Vánoce bleskem bude,
a budou tam holky, nebo nikdo?
Na plavání, chci počkat na
holky, nejdou, kam padám
nikam. Jdu na vlak.

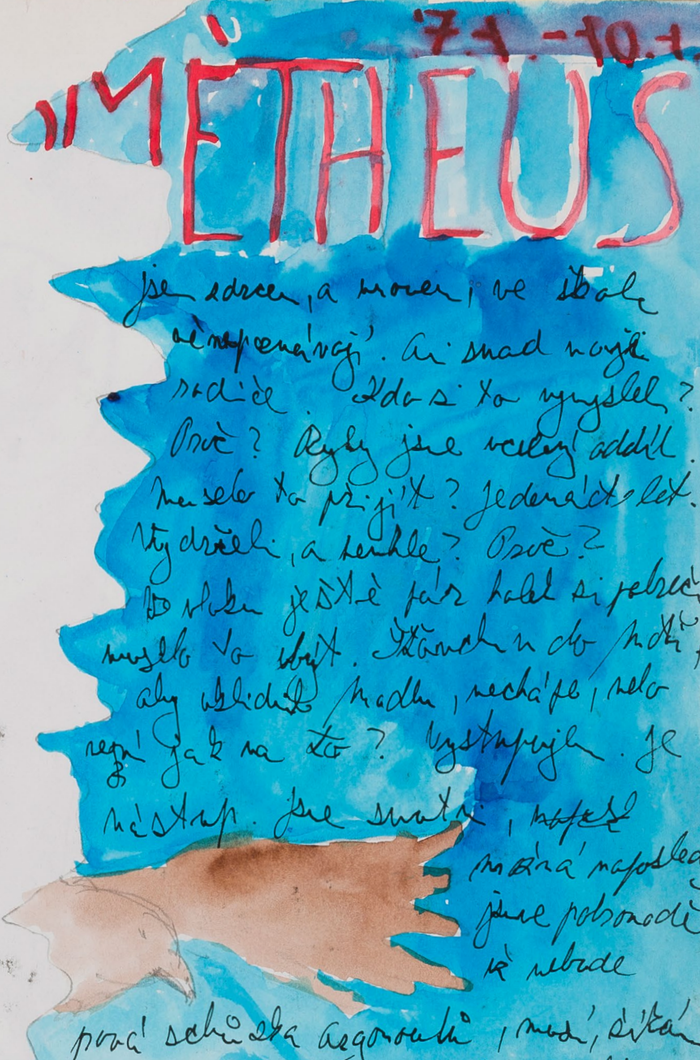

jsem zdravá, a mrtvá, ve škole nepomáhají. Ani snad nejsi nadšená. Jdou si to vymyslet? Proč? Rychle jsme vedoucí oddílu. Nemůžeš to přijít? Jedenáctého let. Vydržel, a tenhle? Proč? Do vlaku ještě jsme hodně si pokecali, musíš to být. Stanovit to do hodin, aby uklidnil hodně, nechápe, nebo nejde jako na to? Vystupuje. je nástup. Jsme smutní, nepřeje mám naposledy jsme pohromadě se nebude

proč schůzka organizační, musí, říkám si musí, dnes na můj. Ale vystřídáme, zaplatíme, to také udělám. Co nástup, odcházíme mám naposledy podávám jeho ruku. Podám ruku podle, stisk je dlouhý, mám upřímný, ani jí nevidím do jeho očí. Jdu dál. Vidím pryč a nikde smutek. Usmívám se na Denisu, jsem ráda co bude dělat a Broussen? V nestrom se rozloučím s Alex, Tom, Robinem, Petrem a Natáš, stisk je jako vždy dlouhý, hledím do očí a on také, přejí se i mrtvá, přeje mi a Rikáme ahoj! Co všechno, musela to být? Proč? Brík

VÁNOČKA
Brrrk

PŘÍJEZD

D. I

30.1. GE

Čas byl v 6 15 na Florenci u vojáka čekajícího na mina. Vyjeli jsme v 7 00 při cestě se na některé zlobil náš řidič, kterého zlobilo každý asi nedodo místo řezení stál.
Když jsme dojeli do Jindřichova, vydali jsme se k lanovce. Tam jsme se převlekli a dali si batoh na břicho protože by se jinak nedalo pořádně sednout na sedadle u lanovky. Cesta na horu byla dost dlouhá. Nahoře nás to s batohem na břiše vyhodilo. Tam jsme počkali na ostatní a vyjeli k Petrášce. Cestou se nám na lyže lepil sníh protože jsme nemazali jeden z našich ještě neskřípoval. Když jsem sjel sebou vydel Petrášku velice semi ulevilo protože protože pod tíhou batohu mě mac bolely záda. Když dojeli ostatní rozdělili jsme se na dvě skupiny. Jedna jela po jídlo a ta slabší šla pod vedením Schwillího stavět iglu. To se nám moc nepovedlo protože ho moc stavělo jen 5 lidí a ostatní se lelekali a jezdili na lyžích. Pak přijela druhá skupina a šli jsme si ustlat a povolit pásky. Přitom se všichni prali o pásky a polštáře. Asi po hodině a půl se bog uklidnil a Blas dal nové pokyny. Já jsem za bitku přišel o polštář i pásku.
Dříve než černý program jsme se sešli dál od chaty vyprávěli znalý jaký...
Dál jsme se dozvěděli o tom že se budou volit muž i antymuž. Tentokrát byl mužem MATA a antymužem byla AXa GEORGE.
~~Po večerním programu~~ Dohodli jsme se že muži poskytnem něco pekné ho třeba donést mu do postele snídani a antymuže ho dít do sněhu. Po večerním programu venku sme šli spát.

JANIS

THE FIRST

31.1

Dnes ráno jsme byli sadistickým vzbuzeni Drábkem, který vybrukával píseň „Ráno". Pak jsme si oblékli svá dlaně, nějaký chléb s marmeládou či co. Pak jsme se, namazali si lyže (ještě osobně poprvé v životě obuli) a vyrazili jsme!

Vyšlapali jsme na dlouhou a těžkou cestu do vánic a fujavic. Kdybych to měl říci normálně:

Rozdělili jsme se na dvě skupiny - silnější s Blaem a slabší s Rudem. Já šel

Hned jak jsme vyrazili, rozpršela nás hrozná mlha. Začali jsme stoupat do prvního kopečka. Když jsme ho vyšli, konečně jsme si mohli odpočinout na krásné rovince a přišli na Chalupu na rozcestí. Tam jsme chvíli postáli a pak si to sjeli na Radní k Rennerovky a dolů k chatě spořitelny. Tam se nám to líbilo, prostě tam byla hrozná sněhová vánice.

Po dlouhém čtyřhodinovém běhu jsme si rozložili batoh, odpočinuli. Běh trval od 9:30 do 15:30 a naposledy to byl docela ráz. Za chvíli přiběhla i Blasova skupina.

A tak jsme vyšlapali kopec zpátky na Rennerovky a jeli to vzali kousek nad Prostředním loučkem. Ze Dvorský jsme opět zabrousili na Buřáč a tam vyšli příhodnému času, kterou většina lidí využila k uložení svého hrozného hladu, i dali jsme dostali jen kus vídeňský suchý a dušinka!

Pokračovali jsme sjezdovkou na Liščí kopec.

Tam to bylo opravdu moc pěkný. Z Liščí jsme si projeli krásný sjezd k Lesní boudě a pak k Lesní kopečku.

Další etapa naší cesty vedla po dlouhé vrstevnici 250 m pod Dvorskou boudou.

Tento strašný lesní sloupek jsem vystoupil docela dobře. Od Dvorský b. (kde jsme čekali na pomalejší skupinu) asi půl hodiny jsme se vydali proměnou k Buřáči. To už mi začínala boží dost zima, a tak jsme sešmodr cestou jel jsme vyšli, krásně sjeli dost dlouhý.

Na krásný závěr dne jsme si udělali nejnovější program - střídali jsme pauzy se sprchami a Dr. Drahoš s večeřemi a různými hrami. Když jsme se takto zabavili, bylo už 8 a Kapitán nám ještě chvíli vyčítal odbor - rost LYŽOVÁNÍ. Po tomto výkladu jsme se uložili - já osobně jsem si šel. Asi v 10 to zhaslo.

DEN TŘETÍ

1.2.

Ráno nás Blas vzbudil. Někteří měli službu, tak museli v kuchyni snídani (chleba s marmeládou) a svačinu (chleba s paštikou). Osičatní běželi na rozcvičku. Po snídani jsme se oblékli a namazali lyže. Když jsme měli všechno vyrazili jsme ven. Ran nás navigoval kolem zvoničky, lesem až ke stavení, kde jsme si skoušeli dvoky běžkování. Potom jsme jeli k mírného kopečka, až na rozcestí od kterého jsme šlapali sklaru. Bylo krásně a šlo se nám šlapalo krásně. Vyšlápli jsme na další kopeček, kde byla chvilka klidu. Když jsme si odpočinuli a vyfotili se, tak jsme vyrazili vejš. Došli jsme až ke Hájence. Po další krátké části cesty jsme došli k Boudě na planě, kde jsme [redacted] zouvali

a brodem jsme si zajeli. Potom jsme vyjeli obloukem ke hřebenu na Přední planině a Bývalou Klinovku (rozcestí). Šli jsme kopec a byli jsme domu. Hlásili jsme se a byl oběd (hovězí polévka s chlebem). Po obědě jsme šli stavět bobovou dráhu, nebo jsme se koulovali. Asi po 3-4 hodinách byla bobová dráha (vepřové maso se vlasní šťávě + kolínka). Celou večeře se vyhodila do záchoda. Po večeři Ran organizoval přednášku o zdravotnictví. Blas nám potom přečetl povídku z knihy, a pro velký zájem nám Maša přečetl ještě několik. Potom se zhaslo.

Antimor JANIS dělal tři kotouly ve sněhu

muž DRSNÝ si mohl vybrat den, kdy by nešel na rozvičku

MADE IN Mikulášovice

NÁVŠTĚVA

Ráno nás Plas vzbudil a vyhnal nás do sprchy na rozcvičku. Po rozcvičce byla snídaně (chleba se sýrem). Po snídani jsme si namazali boty a vyšli ven. Šli jsme vlakem k chatě na rozcestí a od ní rovnou na výstavu. Od výstavky jsme šli na zříceninu Bílé chaty na rozcestí a sjeli dolů domů. Doma jsme měli volno. Někteří jezdili na bobové dráze, někteří si dělali nový a jiní se koulovali. Pozdě byl nástup a Plas rozdělil posádkám části budovy na úklid.

Tráva dostal
Mobydick kuchyň a jídelnu
a my celej hořejšek

Když bylo skoro uklizeno přišla dlouho očekávaná chvíle - příjezd holek. Šli jsme ven z jídelně a byla první večeře (polévka s kopinkou). Po večeři začala soutěž ve hře TWISTER, asi po hodině hry se rozhodlo o vítězi. Pak přišla na řadu soutěž o nejlepší hostesky nebo hostesáky a byla 2 večeře (kolínka s čokoládou).

ODJEZD NÁVŠTĚVY

Brzy ráno nás Plas vzbudil a řekl že do 5 minut před bývalou a pak jsme vyjeli známou avšak zasněženou cestou. Když jsme se vyčůrli a umyli a převlékli. Odešlisme na snídani byl (chleba s máslem a čaj). Když jsme se nasnídali, Ran nám vyklízel rozvrhovou. Abychom jsme mohli doplnit námořničky knížky a pěšom odjeli kolkys. Pak jsme se převlékli a odešli ven na skupe před chalupou. Šanet bludiště pro hru baba pak když jsme se vrátili šak jsme se koulovali a dobývali jsme věc přes chalupou. Pak byl oběd už nevím ani co bylo a zrovna jsme měli službu ni. Pak jsme si menší šli spravovat hobovou dráhu. Když jsme přišli do chaty byla zrovna večeře. Pak jsme chvíli hrij po dámu a piškvorky až po čunglasi do 4:00. Pak byli hovori tt. Hovořilo se o zajímavé námětu vztahy.

Šujsík

ŠESTÝ DEN

Ráno po rozcvičce a po snídani jsme vyběhli na běžky. Mě jsem dobře namazalo a běželo se mi v pohodě. Na Lučním hoře jsem nemusel ani snídaval běžky. Když jsme na Lučí bouda šel jsme se trochu občerstvili a vydali se na Smrčku. Pod Smrčkou běžky zmrzlém sněhu dost klouzalo, ale hezky svítilo slunečko, (Andulce píšu HdB mně oblečnije) a brzy už jsme snídali lyže a zase se drápal na Smrčku. Šlo to dost těžko, protože dělal vítr a bral lyže, hůlky, čepice, rukavice, brýle a podobnou havěť. Janis to nevydržel a rozbalil to jídlo. Pes Janisko jsme se pomalu dostali až nahoru. Žádný moc pěkný výhled nebyl a tak jsme se brzy vrátili dolů. Na Lučí jsme dali hlavní občerstvení a pak jsme šli Kamenem a Klínem. Společně jsme pokračovali až na Špindlerovku. Klínec udělalo své: smích rozbil a špatně šel. Cestou nás stále obtěžovali polští povrchníci. Ve Špindlerovce jsme vystoupili na Čeřovku kde jsme posedali, pojedli, vypili a sjeli do Špindlu. V chatě Dolská jsme si dali pohár, Rum si koupil knihu MECHANICKE PIANO od Kurta Vonegute. Potom jsme na Labouzu a tam jsme počkali na ostatní skupinu. Vyšli jsme Labouzu nahoru a odjeli na Čeřovku. Tak jsme odpočívali, odpočívali a pak jsme mysli nadobro na večeři, kterou jsme také mimořádně chutně. Vyprahovali jsme se v ledové vodě a šli spát.

DENNY ©

SEDMÝ DEN

„Zdá ráno": Každé ráno se zdál dnešní den, ale následovala skvělá rozcvička kde nás Rum zavedl až ke Úpici a zpátky v plném klusu. Po snídani jsme vyrazili na běžky. Náš cíl byl Černá hora. Jeli jsme dost odpočívavě a v pohodě jsme dorazili pod černou horu. Tam jsme si dali dva poháry a já Rum utratil své tři peníze. Nahoru jsme si lyže vynesli. Počasí jako na Smrčce jsme žádný moc velký výhled neměli. Cesta dolů byla dost obtížná, jen pro Zuzku to byla hrůza protože jela lyže nejedou ani na čistým sněhu. Konečně jsme se dostali domů. Husty si na hy svoje brány vždy slast tím že je před dalon sbourá. Pak jsme odpočívali a hráli různý hry. Po 1. večeři byla dražba nevkusných věcí a pak byli pobrestáni vínem. Já osobně jsem byl počůraným v šátě a potom mi Rum byla namočena hlava což mělo ten následek že jak se mi mokla vlásky a rozlehly se obrátky (celkem normální činnost) tak se mi Rum skřípl nerv a dodnes (tu sobotu) mě to dost bolí. Potom byli horory H o lásce kluka a holky. Tyto horory H se mi moc nelíbily, ale snad nějaký více. Asi v 10:30 jsme šli spát. Já moc nespal jelikož mě dost bolely záda.

DENNY ©

OSMÝ DEN

ZÁVOD JSME VSTÁLI O NĚCO DŘÍVĚJI OVŠEM ROZCVIČKA NÁS NEMINULA. PO VYDATNÉ SNÍDANI JSME MĚLI ČAS DOHRÁT PARTIE PIŠKVOREK, DÁMY A DŽUNGLE. DOCELA MĚ NEŠTĚSTÍ, ŽE JSEM NEMOHL DOHRÁT VŠECHNY ZÁPASY, PROTOŽE PAST LIDÍ NECHTĚLO HRÁT UŽ JENOM PROTO, ŽE BY TŘEBA PROHRÁLO. DNEŠNÍ DEN UŽ BYL VLASTNĚ POSLEDNÍ PŘED ODJEZDEM A PROTO NÁS ČEKALI ZÁVODY. NA ZÁVODY BYLO PŘESNĚ POČASÍ A PROTO JSEM SE NA NĚ ANI MOC NETĚŠIL. ZÁVODY SE KONALY NA BUPÁČKÉM TRAMPOLÍNKU. DRÁTEK, KTERÝ MI NESL BOTY SE HNOZNĚ FLÁKAL, TAKŽE SEM LOVČÍ NEMOHL PŘESNĚ PROMĚŘIT. NAKONEC PŘI SICHÝ VÍTĚZ JSME MÍSTO DVOU KOL BĚŽELI JENOM JEDNO. ZÁVOD PROBÍHAL V KLIDU. ZPÁTKY JSME SE VRACELI ZA SILNÉHO DEŠTĚ A VĚTRU. ODPOLEDNE BYLO UKONČENÍ ZÁVODŮ A SPOLEČENSKÉ HRY. BYL JSEM 3. V DŽUNGLI. ČOKOLÁDY JSEM SKOVNUL V ZÁVODĚ DRAHÝ PSÁT NEBUDU. POTOM JSME DOMLI DOČKÁVAT SVÉ UDĚLENÉ STŘEVO A TVOŘILI JSME ~~[illegible]~~ PO POSÁDKÁCH KŘÍŽOVKY. STÁLE MĚ OTRAVOVAL PENS NAHRDĚ CUCHAL FIXEM PO USTECH ATD. PO VEČEŘI BYLA POSLEDNÍ ZÁBAVNÁ ZÁVALDA, KDE JSME ZPÍVALI PÍSNIČKY, KTERÉ MOC NEZPÍVÁME. ZÁBAVNÁ BYLA PROPLETENA ORGANIZAČNÍMI VĚCMI.

IN Memori[illegible]

†

ZE JP HEAVY METAL

ODJEZD

7. 8. 92

Brzy ráno po snídani jsme si sbalili svých 5 až 6 švestek a dali se dávat Rehášku z nuly zase na líc. Postupně jsme se do několika skupinek a spěchali svůj pochod rychle uskutečnit. Tajemství se všichni snažili mít jako indiáni a za pár hodin bylo vše čisté uprané, jako nové. Pak jsme čekali, jakési svačinky, které jsme stejně jako nevěděl na a to už svítá. Ti méně vzrostlí odcházeli a mi mámě větší jsme dokázali chvíli pokecy a vyčkali se spíše odjezdu za mi. Měl jsme sice trochu pohlíží, ale to přešlo. Jako dole v dálce jsem si uvědomil ještě větší dluh za ne zrá pavlačky a čmoudy. Asi po X hodinách jsme odešli. Spěchajíc dunějícím hlukem na autobusové nádraží, sesedl jsme se se značnou radostí do autobusu + bříška a hrčeli do naší Stará ~~[illegible]~~ nečíslo usnadňuje Prahy bar se nějaký nesličaní lidí hrnou. Na autobusové nádraží jsme vystoupil a po dlouhém čekání se mi blíže Stanislav Mužík nebo Stanislav Bílík.

Jako byl nádherný a pravěká ~~[illegible]~~ pobyt. Na a nakonec odnesl bych a ještě do bodu čtvrté napíšu: Upřímná, přátelská, poslušná, na tábo skvělá, úplně nehádající se, nádherná, bez hádek, bez nadávek, bez „dětský" na prdel dětský, dlouhý, nespokojený. Ale jedna věc je jistá, tábor se vůbec...!

Bílík

ODDÍLOVKA

10. ÚNORA

PINK FLOYD

V pět hodin jsem dorazil do věže. Na poslední lidi a pak byl nástup. Lidí. Stál jsem hned vedle Bodsmana a Pak přišel Bůh a zkoušel mi představy. papír a na něj jsme si napsali: ČISTÁ - ŠPINAVÁ, ČERNÁ - BÍLÁ, AGRESIVNÍ sešit (.....). Pak jsme asi půl (PINK FLOYD - skladby si nepamatuji) se podle našeho mínění blíží prací nastali hrůzně dlouhé také ben o DOLAR - celí Díky Blumovým znalostem nepostřeh Linka u nás libila povídka „Jak Pak jsem dostal umyvadlo a šel P.S. ještě jsem mohu jíst v jídelně na práci a s úsměvem: přejímko:

Bylo nám už dost lidí. Chvíli jsme čekali Viktorka nastoupila v hrozném spěchu brý připadal jsem si nejmíň šermířským. Po nástupu jsme šatek dostali asi šestnáct podivných Typů: - PŘÍJEMNÁ a mezi ně všely pět hodiny poslouchali hudbu a zakroužkovali sešity, slova sě hudbě. Po šesto písemné srovnávky. Hráli jsme si pověsy ŠINKA+GROSMANA. se můžeme sejít na v sluhovně. Mě se nejvíc jsem se sešel nádražím". pádlo, vlnyl jsem jsem domů se dověděl že do sluhovny podepsal jsem napravě se ZAVÍRAT...

1988 © DENNY v den svátku. Až napíšu

BRÁKOVÁR

Včera se sešla v 14:30 v kině KOTVA. Tam jsme shlédli film „Jak barvíš vítězství o ilusi", který sem viděl, ale je to jeden z mála dobrých českých filmů kterým nevadí a na kterých nevadí ani několikrát shlédnutí. Všem doporučuji. Také jsme sdružali Brabce.

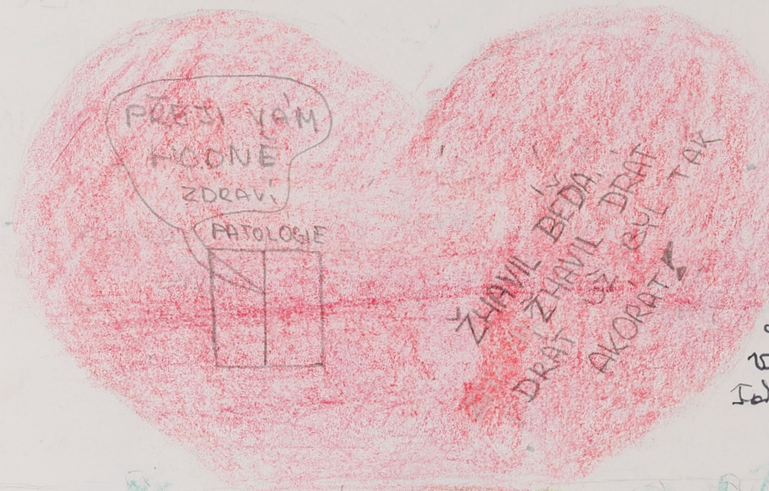
PŘES VŠECHNO ZDRAVÍ
PATOLOGIE
ŽIVOT JE BOJ
ŽIVOT JE BOLEST
ŽIVOT JE UTRPENÍ
ŽIVOT JE BOLEST
ŽIVOT JE BOJ

ODDÍLOVKA

9. BŘEZ
NE
19[illegible]

V pět jsme přijeli do vesnice a začali bourat. Dlouho jsem nic nenašel, až mi přišlo na řadu jedno modré, české, sešlé bříško s nápisem DUNLOP. Stálo 5 Kčs. Mělo jen jednu drobnou vadu:
bylo Ace... (motocyklová)
Mám šanci
asi

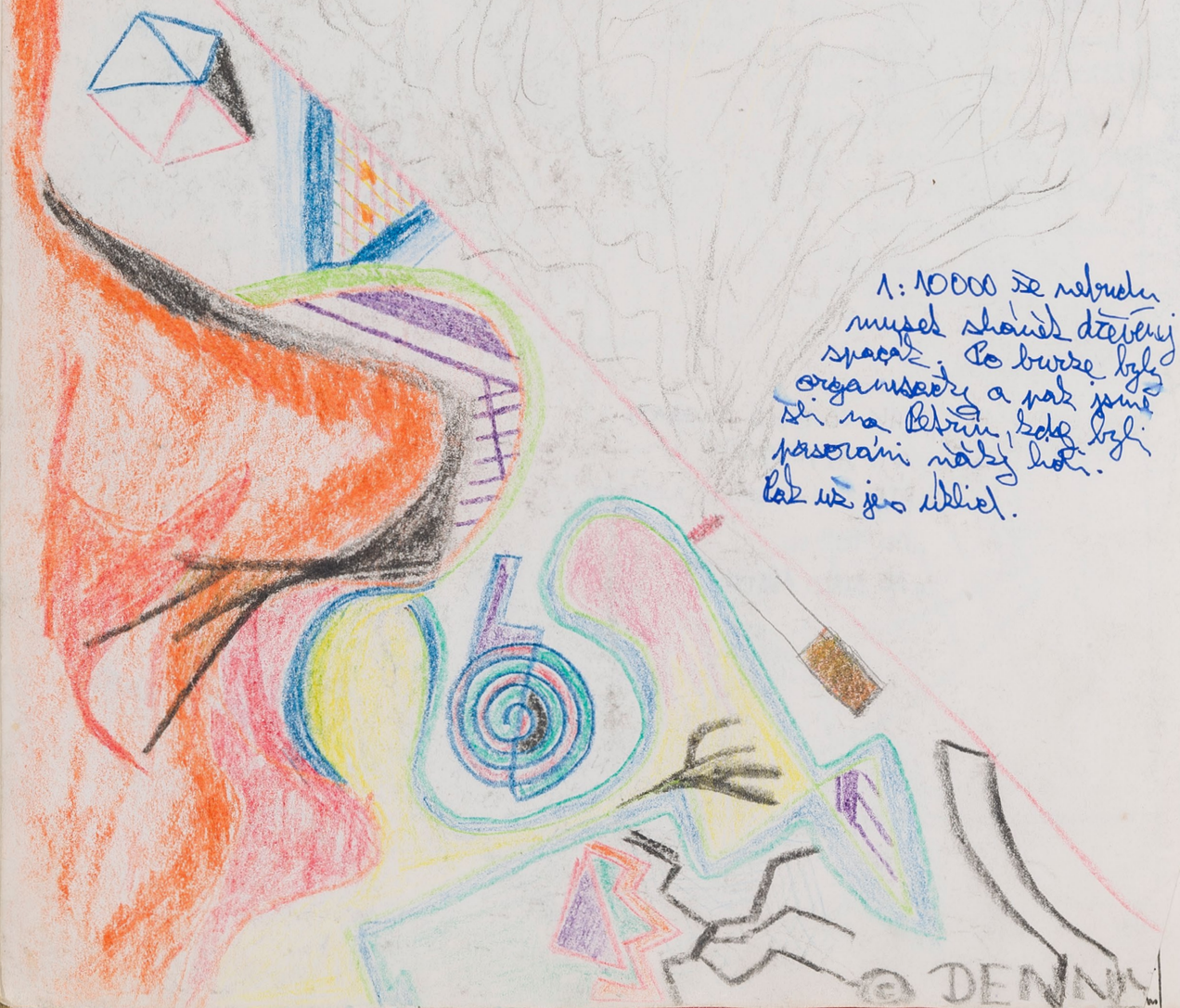

1:10000 se nebrodu musel skáčet dřevěný spacák. Co bouráš byly organizátoři a pak jsme šli na Běhu, kde byli pořadatelé nějaký hloupý. Pak už jen oblíbit.

DOHODA

Už na 12-tý se těšeli náš oddíl Argonautů na Dohodě. (až bez kapitána). Vyjeli jsme ze starého dobrého Brdu do Ještěd hned za nádražím jsme začali hrát známou hru ANO, JSME Pak už jsme udělali slavnostní nástup na tradičním místě a nějakým jedincí včetně mě šli k pařezu. Ten jsme po chvilce trpělivosti vyhrabali a Pan napsal slavnostní zápis. Pak už jsme se vypravili k pásu

před celým oddílem. Doufám, že si tohle chlapci vezmou ponaučení. Pak už jsme se vlastně dostali k odchodu. To nic zase překvapil Petr, který chtěl zavést v posádce finanční tresty. Tím dost očekávané téma ovšem problémy trestů. Cestou vlakem nám zpříjemňovali chlapci velké krupé, které bavili posledním skvělého trenéra Petra. Ten a mi tedy se okem netrhli moc šťastně. Tím vlastně skončila Dohoda, která, ani nevím jak to šlo, rozhodně dobrá (možná ne. Ale jen na mě

rekreačním tam i zpět
to nezáleží

Sešli jsme se hodně brzo ráno u lanovky, abychom odjeli do Rokytnice do krosnos. V Rokytnici jsme měli menší problémy z vysedáním, ale nakonec se to podařilo. Rozdělili jsme se do několika skupin a za silného větru jsme vyběhli směrem nahoru. Naše „nejsilnější" skupina vyběhli v „dýchánkovém" tempu. Sněhu bylo dost a vůbec jsme se bavili tím, že jsme na zebr ze stromů ten sníh shazovali. Ruda & spol. se celou dobu

Fňukali, takže jsem nemohl uplatnit své běžecké kvality. Běželi jsme furt do kopce jak střelci až jsme konečně doběhli ke Dvorcům. Tam jsme si dali limču a Rena pobral sendvič. Potom už jsme jeli zpátky. cestou se mi stala nepříjemná věc rozlepila se mi bota, takže jsem musel dojít pěšky. Pak jsme ještě chvilku dělali rozruch a autobusu než jsme se konečně dostali ze zdejší dolů do města. Tam jsme pozdravili další lidi z služby dobrý Prahu. Ty prava se mi vůbec líbila. Prvotřídní bydlení, vůbec se nedivím, že se pozdržíš tak dobře ikvg u výsledků.

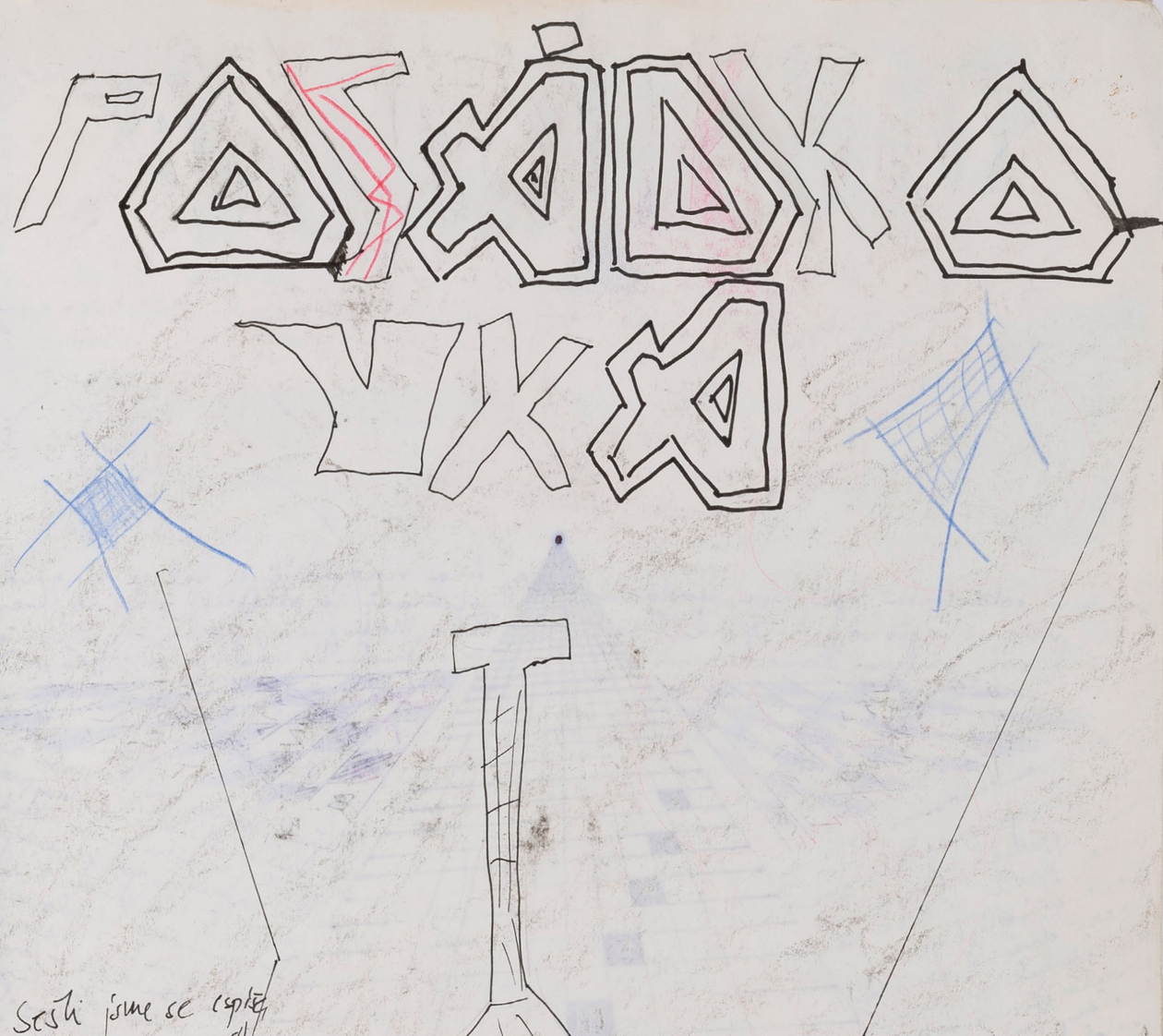

Sešli jsme se opět, neboť jsme se sejdi v 17.00 u lanovky. V 17.10 jsem tam bohužel byl pouze já, Apa, Vrabec, Hellers, ještě Štorm nebyl z hasičů, posádky a Ať. Ostatní se counting potom. u toho jsem pozdě nebyl, pozdě nevadě no Ať pozdě pozdě pobral pro tpqx. Cestou zpátky jsem potkal Švejka (cca 17.30) stručně vyjádřil náš dialog.

Já: „Ahoj Švejku"
Švejk: „Ahoj, ahoj."
Já: „Švejku, to nevíš, že svaz byl zrušen!"
Švejk: „No, vím!"
Já: „A proč chodíš tedy v pátek v sedm?"
Švejk: „To už je pět sedm!"
Já: „No, to je!"
Švejk: „Dobrá, já určitě za to, že mi nejezdí tramvaj!"

Tím náš dialog skončil. Švejk ji ještě čtvrtou místo pádla vezl skateboard.

Potom už jsme se snažili opravovat pádla. Někteří lidé nemělo pracovní oděv a na otázku: „Kluci, proč nemáš pracovní oděv?" odpověděl: „Ne, to nikdo nenosí!"

Potom už nějak tak schnutá skončila Pádlo jsem opravil až v pátek u Boba.

ODDÍLOVKA

Dnešní oddílovka byla nejen sportovní. Ješ
jsme se v pět ve ráno probudili
a odhlasovali smíšeným Hanavským pa
lón.

Vstávalo se tak
brzy
pro
hlavně
mezi
Pak
Bud

a hra začala být velice napínavá.
Protihráči se skládali z Bílého Jue,
Petra, Matě Demjého, Ondry, Ulmanna
a dalších. U nás byl Dostál, HDB,

Můžal jsem
Lidušku Dostálovou
měnil pravidla a to
dal vždycky gól pro
žali 2:0. Pak přišla
Jo nám moc nešlo a pro
hráli pro 0:2. Nakonec
pro šampiona to
bylo skoro dělá dinosaury
v dobrém smyslu). Pro
byl skvělý výkon
k závěrečné
by pro nás
do Kluboven
nelíbí
fotbalové
Kalinovo
náda.

5.4.1988 Bodování L.D. Victoria - Březen 42 bodů

1.-4.4.88

ROBINZON

Abych pravdu řekl, na robinzonádu jsem se z počátku moc netěšil, protože jsem nebyl znovu ve své kůži, a cítil jsem, že se blíží nějaká jarní chorobа. Také proto, že lyžování na blátě není můj oblíbený sport a takhle na začátku dubna jsem od sněhu moc nočekal.

Vyjel jsem na poslední chvíli na nádraží, ale byl jsem tam kupodivu mezi prvními. Pomalu se začali scházet ostatní. Stáli, a la chyběl Rum což bylo dost na povídačkou, protože on měl zajistit organizaci celé výpravy, a tudíž věděl, čím a kdy se máříet. Plasoš nakonec obstaral informace sám a nasedli jsme do vlaku. Těsně před odjezdem přiběhl Rum a povídal, že za námi přijede až další den, protože je nějaký únavný a kdovíco. Vyjeli jsme a v kupé se rozproudila příjemná debata okolo coptu, v níž měl hlavní slovo Plas, který byl v překvapivě dobré náladě i poté co nepřišel Rum.

Sali jsme dlouho, jednou jsme přesedali, ale nakonec jsme přece jenom do Tanvaldu dojeli, a po krátkém pochodu jsme dorazili k krásné a obrovské budově v níž jsme měli spát. Nedostatek jsme sice tam největší sál. Ale i menší tělocvična byla dost velká, aby se v ní vyspalo celé stanoviště. Protože už bylo dost pozdě (asi půl 11) a paní správcová měla být hned za stěnou tělocvičny a napínala si být hrozná, šlo se spát.

Ponožkovaní a Plas se ještě chvíli povídali v kamarádském zápase tělocvičnou

V sobotu ráno jsme vstali dost brzy a Plass koupil mléko - prostě vše podle zásad zdravé kuchyně. Posnídali jsme. Hnali jsme napřed s Tanyšou sakra pozdě s tou chůzí. Okolo desáté jsme vymazlili nálož, a zvolna vyrazili polní cestou. Měl sněhu, ale ošklivé blátо. Nanosili jsme strašnou kilu bláta a vyšší rychlosti bylo zhola nemožné. Jezdili jsme asi do čtyř a míň. Celou dobu mě zlobilo vaz. sáně, které bylo vyklopkané a hnali bosky. Docela mě to bavilo a přečně jsem se zahřál. pozdě, protože v zápalu hry si na to nikdo nevzpomněl.

Vrátili jsme hned po ránu vyzvali vlaštovku vrtošivou také proto, že ve dvě jsme měli sraz s holkama v protější restauraci. Hned asi po třech kilometrech se od kolony oddělila Fanny, Apačka, Čau, Bloo a já a nakonec jsem zůstal sám já. Bloo dost svižně, povídáme si za pochodu. Potom vyjedeme do kopce a dostali jsme za to čaj, čokoládu a piškoty s pomerančem, to bylo asi v 6 hodin, vyčkal Rum naší rychlostní plnou nejistotu, jakože na Profesora navedla od bufetu tam být za tři čtvrtě hodiny a holky jsme tam zastihly. Tříčtvrtě hodiny povídání vojí. Prohlédl dost naty pitkou jsme se společně s Phonethem vydali do Jocafova Pola, Castor jsme si pěkně popovídal s Čanem. Mám pocit, že Čanvik kapitánit - nadový člen, a tedy podle mě dobře. Před večeří jsme si tedy naopak. Victorka měla velký problém - co hrát. Nakonec Menaklas docela povedl. Po divadle se už šlo spát.

Poldělní ráno nás naplo všechny rozlámané a unavené ze procházek. Co prochodí kazilo dobrá nálada, bylo dusno na Prohlídky jsme si stejně bohužel dařili si. Utkvěli na vlak. Na některé lidi pořicházela nevolnost, jako pěkně popovídal s Plosan, tak jako snad nikdy předtím - a to kabina cat-poli bych Plosa dal, sobě ecken vyjmenuj, i spokojenost, což je podle mě jedna z nejdůležitějších

sám dosáhl pro svídání. Dostali jsme několik rohlíků, tatranek a a protože jsme museli počkat na Rona, zatáhli jsme hrát Prší. mírně. Docela mě to bavilo, ale byly to hrozně jiné hry. Dobelhal náš nakopečkovaný hoch jsme si chvíli naklízeli, pak bosky v Tatrách a vyběhli. Kupodivu to docela šlo, ikdyž dosáhnout nějaké Na začátku do mírného nánožného pohostinství jsme pořád v náklonu. Potom jsme čtení a šlo se spát.

polom, protože sníh okolí Tanvaldu byl dost kvízový. spíchnady, kterou byla za současné kvality cesty z Tanvaldu nedo- jela hrozně pomalu odtahalo skupinka nezletilých, nejvíce chlapců a Čanů. Cesta vadila sice pořád do kopce a protože jsme šli Dušarčina na ostatní. Já s Blu nám jsme pořád do bufetu hol hrdlem slevou. Ale protože se blížila 2 hodina odjezdu na protože chom tu, aby tady byla holky nějaké příjemné ostatní. Cesta byla značkou. Nakonec jsme cestu přece jen našli a zvládli jsme Asi půl hodiny po nás přijela další skupinka a tak kolaudovaní u dobrobeckého skoku a zdálo se i v poloce a potom kdo ovládly ubytovaní a my jsme odtáhli zpět, pokud se do oddílu, tocos se začalo pomalu vytrácet. Přinášet koňaček tudíž zabaštili a usnuli se a pozdě bylo divadlo a spívanda. s jídlem hu díky čtyřkoul pobavili a nám poci, že se nám nás

protože se taky nešlo nalézt, ale pozdě na nalou zdravotní ani Rumun a Plosan, kteroc zolistě ti ostatní dobře vyčistili. což bylo pomalé na napřed známých kázáníček pro bodchaty a usl, bylo ve vlaku vesele. Castor do Prahy jsem si bajecně mi obou usek zle psilo naložit. Kdyby se dalo za nějaký malých incidentů s Rumun unášet do nádraží pohodu, nesolí ich neti.

AT

OTEVÍRÁNÍ VLTAVY

Sraz 16.4. v klubovně, když jsme se sešli přesunuli jsme se společně pod most k malému můstku. Po rozkazu Klase jsme nasedli do lodí a jeli za ním. Pražská královna nám hodila z Karlova mostu vzkaz.

Občerstnávali jsme pomázánky, když nic nezbylo Klos řekl „jedeme slalom", 2x jsme projeli oblouky mostu. Husjdyb provokoval, že se udělá, ale za radost mu nikdo neudělal.

Po projetí slalomu jeli jsme ke Karlově univerzitě a zakotvili.

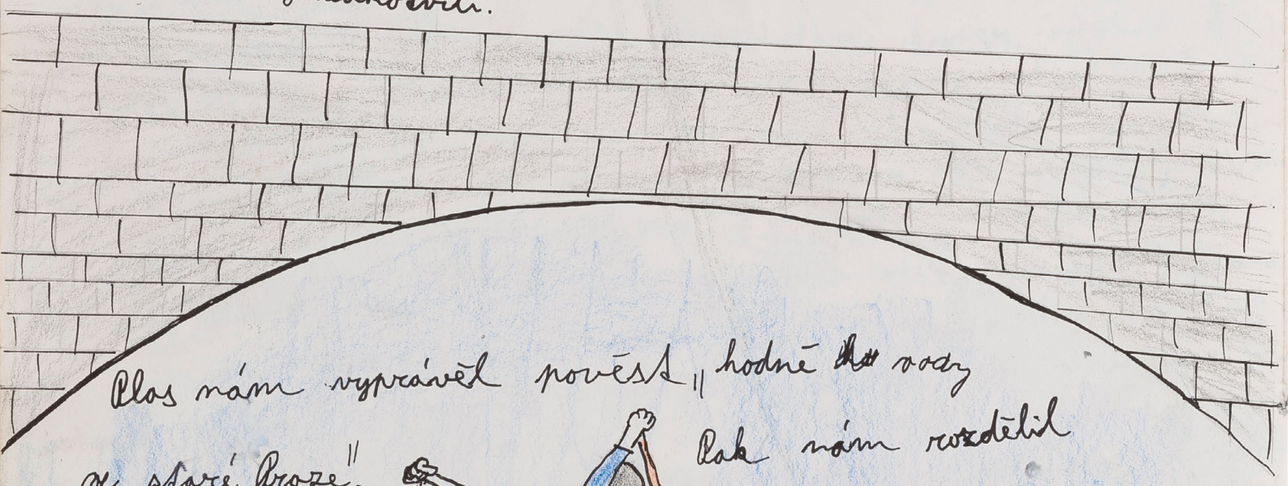

Klos nám vyprávěl pověst „hodně dlouhou" o Praze" a školy.

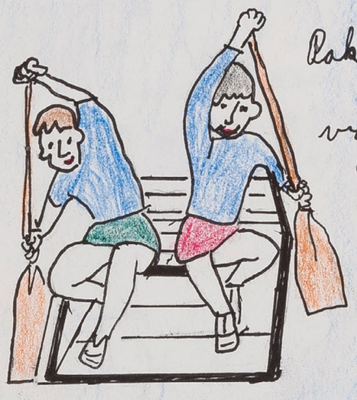

Pak nám rozdělil úkoly a. vrátili jsme se zpět.

Šnejk

PLAVÁNÍ

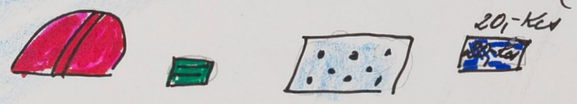

14.4. v 17 hodin byl sraz na plavání

a já nezvykle první.

Po deseti minutách přišel Ax.

Po krátkém čekání nikdo nepřišel tak jsme šli sami.

V bazénu si každý plaval po svým.

Najednou se objevil Brůk a Husch a zase si každý ploval popravém.

Po hodině já, Ax a Brůk jsme opustili bazén a šli po svém a Husch stále plaval.

Šnejk

Detektivka

20.4.

né v

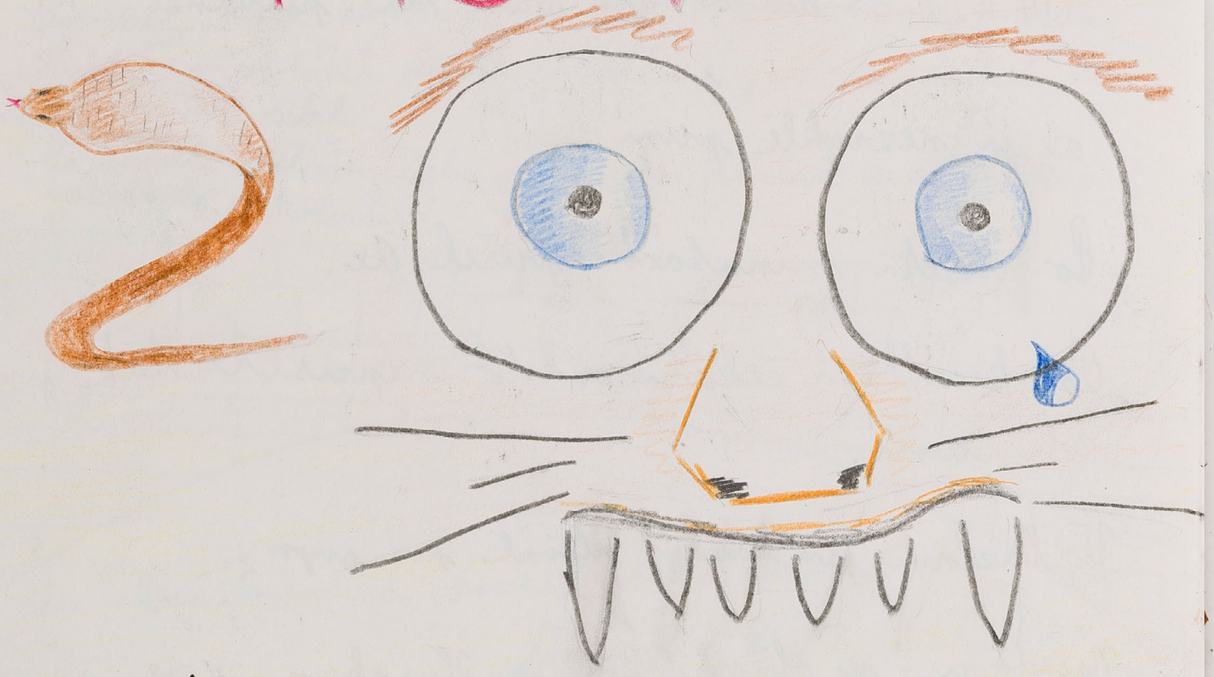

Na tuto akci jsem se dá se říci těšil. Nejen proto, že jsem v daném
třídním kolektivu, ale také se zde měli objevit naše kluky a starší
sestry dílčí úkoly. Ale celé se to vzalo. V třídním jsem zjistil, že
je „jasnej případ". A také od celé akce jsem čekal mnohem více,
nevím jestli jsem se nějak nepřepočítal, nebo nedokázal
to právě z toho vyčíst. Myslel jsem si, že bude z některých skřítků
balvanů a nakonec se vše ukázalo. Na rozdělení před 2 000
jsem chtěl psát o tom, že 200
ale

ale sbor vyslal do města velké šetření. Potom jsme dostali
za úkol různé věci hledat. Sáry, medaile,
lístky hromady, kina, bosny (klenuté stěží), jídelní
zajímavosti, jídelníčky, letáky, výstavní síně
lentilky. Po těchto informacích jsem se se sborem skupinou
odebral k Fučíkově a jelikož jsem přesně nevěděl kde se
nachází síň, se letáky jsem poslal na a sám vyjel
vlakem na druhou stranu. Na křižovatce procházel po pravé
jsem se na hlavní čtvrť na mapu a už se mi rozsvítilo.
Na tuto jsme se dali hledat všechny ty letáky a já nevím co.
Na poště jsme se rozešli asi do půl sedmý a pak šli na Letnou
na a tam se sejdeme i jiní. Tak jsem se přihnojil k
té skupince, která se mi zdála asi to normální.
Na tam jsem si zavolal a šel jsem po své dohodě.
Večeřel jsem a potom byl čas našeho vyhlášení.
Nebyl nervózní. Na závěr jsem se s instalatérem
lidí odebral pryč a Letné směrem k Hlavní nádraží
Hanavy a cestou jsem zjistil, že se tam toho dělo,
ale i bosíček dobra.

Brík

22.-24.4.

Tato výprava se stala pro mně velmi důležitou křižovatkou na které se jdu dále mnou odlišnou cestou, nebo cestou odlehlou. Vždyť vše, bude lyžní naše bašty, bude „lyžní maje". Snažil jsem je ve všem chápat. Dělal jsem co jsem jim viděl na očích. Snažil se být také s nimi, když jim v těžkých chvílích pomoci i při obtížích pozvednout, vyhrnout jim rukáv. Mechnic balbouhal, že ~~mám~~ mám rád jen vrčící stejným děvčátek. A tím jsem pomáhal všemožně, i když to nebyl být pro mně nejlehčí, snažil jsem se jak jen to šlo. Na této výpravě jsem pochopil, že po mně snad nejsem jen objektivní Brik, že vidí i to že jim pomáhám jak normálně v oddílovém soužití, tak také při jejich rekreacích. Na této výpravě jsem s balbama tak srostl, že teď po mně vidětím víc i to nové se zdání nemám právo ani „říkat". Budu se snažit dát se dobře všecko, všecko co jsem se za těch 14 let naučil a i dokázat mně pomáhá. Na těle mucha jak už jsem psal jen se snažil být s nimi co nejblíže a pochopit jejich názory na situace, které nastaly. Dělal jsem s nimi i přes lichý, které mi dali v cestě. Když jsme jeli autobusem nazpátek do Baby, balby seděli jen se sklopenou hlavou a tak jsem se k nim připojil a měl jsem z toho obrovskou radost. A když jsme zpívali písničky „které měli rádi", které těžký, tvrdý, pravdivý, bez nadsázky jsou o tobě, který stojí jak hrdina, že za něco (snad nikoho) neprosí a nenaříká jistě se shodí. A pak dělají se vědomě vše pro jejich dobro, pro mé srdce, aby se zase radostně rozběhlo jako dříve. Když Večer na této výpravě jsem pochopil, že dobrá hlavní od stáje halalek, že se bojím odejít, že jsem si nikdy nemyslel, že bych chtěl pořádný kopanec, byl bych teprve rád a ještě co by bylo místo toho chtěné v oddíle? Nepamatuji na balby, které by mi pomáhaly na každém kroku, nenechali mě a bližní jsem a co kdybych se oddílu zase stal mým oddílem, dobo by se do něj dostal? Vždyť bylo málokdy s dobrou se mě bavit taborovou hranicí, která každému chtěj se rozpíjí a málá velkou pastelu a ne nějako se to musí samozřejmě vyzpívat a to bude teprve hovor a já... Brik

ODDÍLOVKA

26.4.

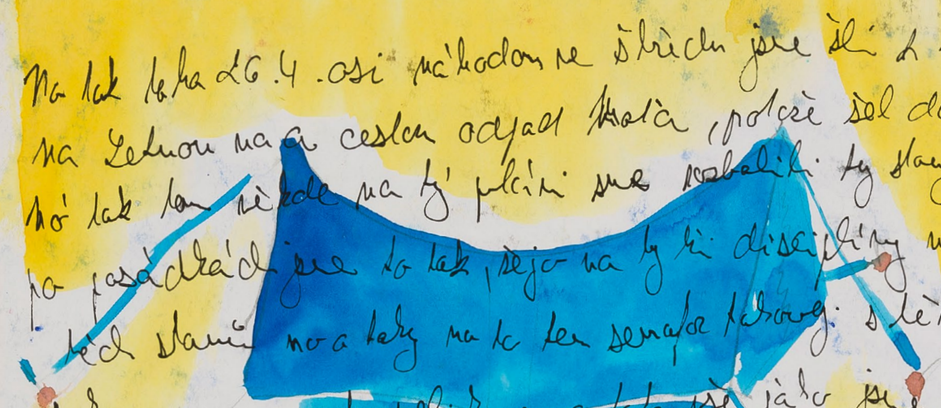

Na tak krásná 26.4. asi náhodou se všichni jsme šli z Dubovy na Zelenou na cestu odjel Honza potom šel do divadla. Ale tak ten večer nějak na ty příští se nebalil. Ty stany přátelství na pasekách jsme to tak zajeli na ty disciplíny na to stavění stanů tech stanů na ty na ten semafor dobrý. Všem návodím na hraní na ty uzlíky na to tak šel jako jsme cvičili na ten start ten stan. Který jak ná kdyžtak nějaký. Ale tak jak jsme stavěli ty stany přátelství na ty semafor a smontovat a smontovat nebo-večeřana na ty jsme se zajeli na tech disciplín. Stíhali. To je zajeli jasný. No a takle se to dělalo až do toho večera téhož dne. No tak jsme se dost pobídli do normálka kachlí no já a Jáchym jsme se dost domů. No tak zajeli tak tady ty disciplíny jako silná stránka mojí není na tak nějak to tedy myslím extra - spíš nevadilo no, ale jáchym ten tento příští od toho tedy do dětí toho večera. Jinak poslední mezi jak ji to jako přidělo neboť jako bat zaboural na pal tady to vydržel do konce, takže je to asi jídlo mi než mě asi nebavilo, nakonec já jak tak si jsem šel na hraní za pátek nenadosti toho povídal, na tak ty to byl tak den to jako ten 26. den to 4.

Brik

5.5. Bodování dubem - 50 bodů - Zápis z Otavy je fantastický. BRAVO !

SRAZ

SKOVY

Tak rád no roce středisko- vý sraz. Sešli jsme se v 6 °° na Smíchovským nádraží. Dostal Slebr, prostě Broussy + nebáli v Cerouni jsme přestoupili ve Zlonovicích kdeže jsou dopadem jsem do opatrování Broussyho jsme anglisti šel na tomics. a za chvilku jsme byli vcasu.

Na tento srak jsem se mimořádně těšil. Zejména

jsem se těšil na lidi, které nemám jsak moc v lásce. Těšil jsem se na ten pocit že to na ARGO klape jaký jsem měl na Kávě a přitom nebudu mít mozko v koštěti...

A hlavně jsem se těšil že zase uvidím GEMINI nebo moje a doufal jsem že se přesvědčím že jsme PEVNÝ KRUH A NIKDO NÁS NEZDOLÁ.

V táboře už byli zabydlení Poseidoni, kteří přijeli dříve v pátek. Čichli jsme si ale devátý a Poseidon právě vybíhal na rozcvičku. Poseidonský stýl se dá jednoduše charakterizovat KROK-SUN-KROK. Dostali jsme dvě chatičky (ARGO). Do jedné se nacpali: George, Marcus, Swim, Amanda, Shane, Havran a pár dalších zbytků.

Odtud jsme kousek dál na přírodní místo v lese. Zde jsme trénovali chůzi. Pak jsme cvičili semafor. V této disciplíně příliš nevynikám a nepesním sám. Jediní z celé ARGO toho semafor umějí jsou HUSH, A, BLUM a trochu BŘÍK a DRSŇÁK.

Pak jsme se vrátili do tábora kde jsme vařili a VOUKA nám řekl jak bude vypadat divadlo: v ZOO přistali na Havaji, brány: cikánská rodina, puberťák +Q, dva policajti v civilu, číšnice, veselák, šílený sociolog, žena v domácnosti, pan všechno ví všechno zná, zvířata a snad ještě někdo. Nějaký Jensen vám vylosoval téma – DEKTIVKA TÉ (detektivka). Divadlo bude v neděli večer. ~~Ti~~ Ti, kteří neuměli semafor šli loupat a krájet cibuli a ostatní šli připravovat divadlo. Myslím že mi do života nezbyly už žádný slzy.

Potom jsme šli brát soft. Asi za hodinu se rozházeli a začali brát. Já jsem se nerozhlížel, jelikož nebylo čím. Potom jsme si různě lásli a odpočívali. Chvíli jsme hráli pasáka. Jsem nějak špatně našlápl a dost mě bolela noha.

Vrátili jsme se do tábora k večeři a byla zpívanka. Zpívanky se mi moc líbí. Zpívala jen málo a to se všech nevydařil. Ke konci zpívanky jsem si všiml že o skoro celý Prométheus hrčí a šel podobně. Řekl jsem to Balkovi, ale možná že jsem neměl. Uvidíme za půl roku, ale asi by si toho všiml. Zpívanka byla proložena písní o Brasse. Pak nám VOU vysvětlil dobrou, řekl že budíček bude ve čtyři a že jsme měli věci složit, sbalit, abychom s nich vběhli.

V noci bude veselo...

Už nadešlo, když jsem se probudil a chvíli jsem si myslel že Vou nikdo dopředu. Potom se otevřely dveře a ke každému z nás přišel někdo z kapitánské, zavřásl nám oči obrazem a políbil kobercovým!?!

Oblékli jsme se a šli na snídani. Šedá jsme z velitelský chatičce a tam se spojili po posádkách. Tam nám Vou vyprávěl legendu: Všechni kojenci celý světový bestseller DEN TRIFIDŮ který sepsal pánový JOHN WYNDHAM PARKES LUCAS BENYON HARRIS * 1903 † 1969

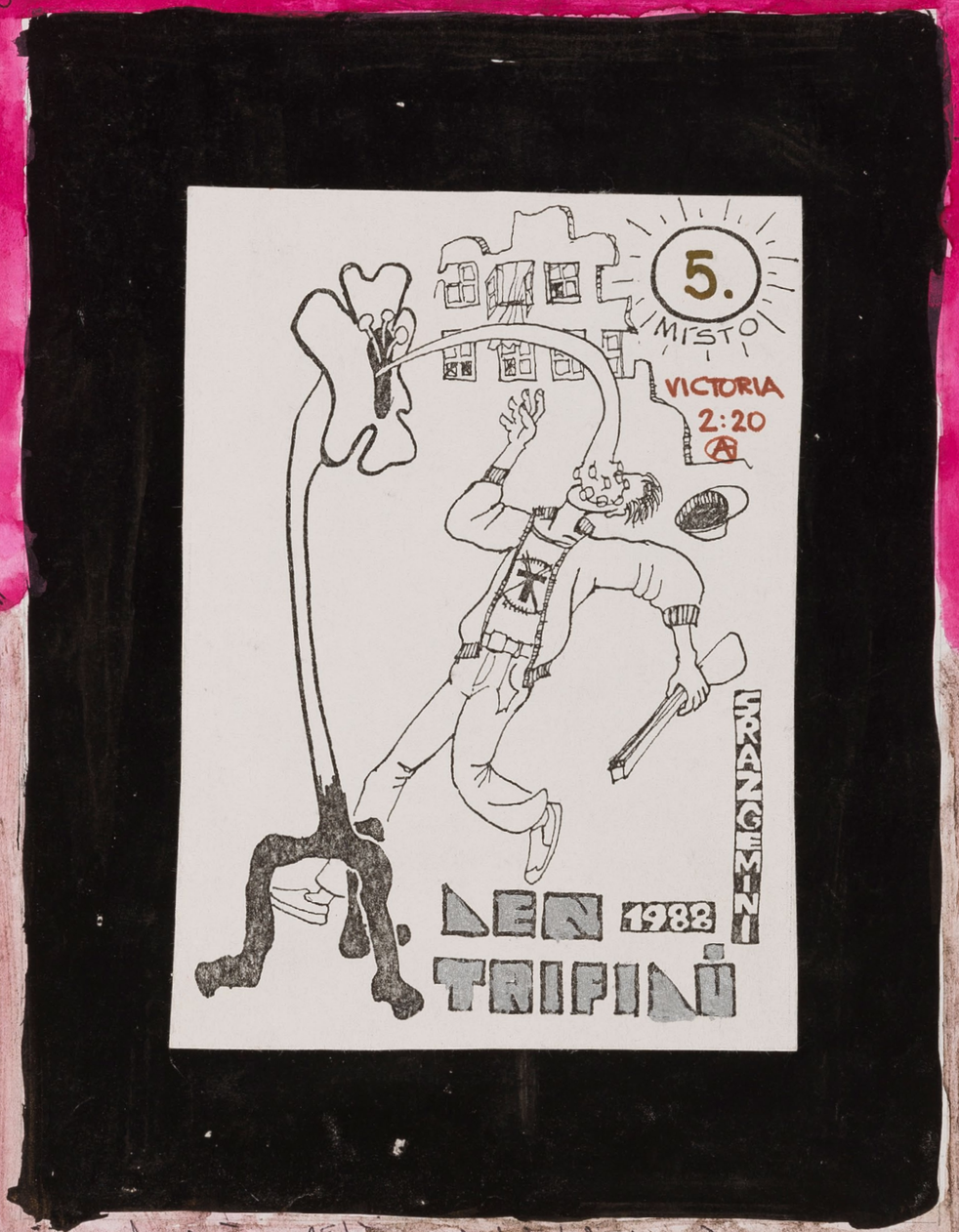

Takže jen stručně: Večerní hodinový boxerský zápas na Zemi oslepne, a jako vinou. Trifidi a vzbouří se. (Trifidi jsou rostliny jakoby vodivé na šťávách a mají vyvinuté ze pěstování velkých).

Brzym šabadly zabíjejí nevinné slepice. Ovšem ne všichni oslepli. Někteří zpustli opilci a podobné síly nebrouní vzbouřit bez újmy na zdraví. A právě takové si jistě skupinky slepců odobyly, aby je dovedli na ostrov sám se Trifidí remorkou za loďa dostat. Cesta je však brutální a šmahem...

Pod vedením opilce AE jsme se dostali do jídelny a sami snědli masanec a sus kakaa jsme vypili (jak obvykle řečno). A vyrazili jsme.

Dokobrkali jsme kus dál, kde jsme se museli zastavit a zdržet, protože nás obklopoval Trifid. Potom jsme postupně rozdělali oheň a přesáli AOU i pondo (!) Pokračovali jsme různě dál. Tak beznadějně jsem si dlouho nepřipadal. Co různých překážek na naší cestě, než jsem šťastně chytil Býka za rohy, jsem měl podivný pocit sounáležitosti. Nedokážu to přesně popsat, ani tak: Sobyčejně já Býka nechytil, Býk by sám selezl. To než jsem si uvědomil že to je celé jen hra a že alkohol A vidí.

Chvilkami jsem měl hroznou chuť si ten zabracanej obraz sbalit a navždy se vytratit, ale to bylo Býk za mnou zakopl o kapra nebo podobný tvorstvo co nám přeběhlo a šíleně se smál, až tak mě ta chuť zas přešla.

Když jsme po lávce vyšli do dost dlouhého koryta, tak jsem si myslel že jsme v cíli, ale tam jsme museli vrocholit Kolik je 2914 (7890) a a to mě dost zaskočilo. Při sčítání očí se dovedl může daleko více součástek než normálně, a tak jsme to snad nějak vypočítali. Když tato hra skončila měl jsem pocit že lítám. Pohodově jsem přeskakoval přes kmeny, a ani mi nemusel říkat kdy se mám odrazit!

Dost unavení jsme došli do tábora, kde už někteří hráli softa, a víbec bylo volno až do Tábornický ~~hry~~ ligy.

Nahazovali jsme si a pálili, až se Ballinovi povedlo přepálit basebalovým míčkem celé táboriště a malou Helenu, která se spokojeně vyhřívala na slunci se svým manželem na verandě svých chatky. Tak jsme toho raději nechali.

TÁBORNICKÁ LIGA

Šlo opět dráhou (FINSKOU STEZKOU). O této disciplíně jsem si nedělal žádné iluze, protože mě bolela noha. Finskou stezku vám popíšu asi takhle: po laně až ke stromu, provaz, lano, hop, vodlez, přeskoč, nahoru a nalo: —⊥)(—⊥)(—#→⊟—↑ STOP.

Sesedli jsme se na jedné chatičce a zdatně jsme fandili.

Já jsem celkem bez větších problémů přelezl lano, skočil plavmo a nadlezl, ale se kolíbu s provazem na namotání jsem nepřelezl po laně, a tak jsem se musel vrátit. Chvilku jsem zbrzdil, ale nemoc.

Zase jsme fandili, až nás Rum napomenul že moc řveme.

Zmlkli jsme a Bromethazy jsme si šeptavě povzbuzovali: „Bowrec, bowrec". To, ale k nám hned přiběhla Olina a řekla nám že bowrec nesmíme používat, a že víme proč. To samé Rum.

Potom jsme šli do tábora a Sam najednou prohlásil: semafor, oheň, stan a nalo. Já jsem se zúčastnil jen stanu, protože na oheň nikdo nechtěl jít.

GEMINI

Divadlo, které jsme si připravili odzvonilo. Už se nedá na ně. V půlce nám někdo oznámil, proč vůbec, ale mělo to být tak lepší. Členský zoolog (BRIK) začal se vyšetřovat cizáky soudkovitého rubertáka (BLUMA) dívku z vesnice (MIŠÁK + SOFROVÁ) a ovládnout

Tendenciózní skončila přestřelka mezi vrahem a že-kuš-se-koa udělala celkem lexikon komedií svojí "ženou Šmidrnou" uběhl všech dílů. Rock nezklamal svoje. Podrobněji vopíšu až nepíšu a nebyl jsem sám. Nejvíc přišla zpráva že Celou převlk autobus, a tak se musí vybrat někde sérii Rosecloni co se dostali na jeviště a vkončil Musel jsem Broussym vyvětlit že byli dombrovení, proto jiney. Všichni krále vexeo, a najednou se začali hádat všechen nábytek zničil a cizáky zabil. Opona se ~~zavřela~~ zavřel za oponu. Na další scéně jsme vzoso nosem ho pustila rozpálku, aby Balkon mazala dostat ostatní dozadu. Balli byl vyrušen a tak s v klidu stál Balli s kočičíma rovinama v ruce. To se se nem cizáci pustili gorilu nebo něco na ten způsob a ona dětem: V ZOO se zásadně nezrade, rozumíte děti? Celá jídelna MÁMO TÁTO PŘESVĚČ MĚ, ŽE KRADEME BEZ-PE-ČNĚ! Ta BALLÚ: „Jak se kočkovalka?" „Ano". a Balli se stal zas

Hadšine vyběhl z opony, sbožil kulku, smodal si slena

Večer bylo ještě vyhlášení výsledků: divadlo vyhrál Rosecl
finskou sklenku
vyhrál Balli

SOBĚ

nic procvičovat a skončil, ale musíme jít s těmi o tak jsme šli. Myslím že to nebylo nejhorší, šemi v domácnosti (HUSH) a dva policajti (DRS. GOG a švarcluti pobočníci (FROUSE) a nesklaz stůl cinnej (ENNY). Nebyl smutku ve scénáři... ostatními a tak nějak její drama skončilo s dobrými herečkými výkony. Provázlens se a Didlin, které v roli cizáckého šaška a Rosecloňský zaraženého páru, protože se mi líbil se s šestnáctiletým kadetním sborem soudku z publika. Balli se svým: „Jé já bych šel" sahají ji Hadšine: Když může jít nona, tak proč bych nemohl já!" nepřipadal jak se tam dostali jenom Rosecloni a nikdo a výbor, a tudíž a peníze. V tom vběhl Balli se samopalem zastřelila a objevil se sleneč Hadšine do šatek synthetického ala Balloni vrdochlípě s cizáky jak se vloupávají do ZOO. . tak dovnitř, jenže cizáci se splétli a Miguel šel dopředu, kdežto zapálil cigaretu a začal se do nonu, a najednou tápou nonek. Hadšine, sněžka a průvodkyně v ZOO, kdyže se najednou DAS IST GROSE PRÜSER! Hadšine, sněžka a Balli jak vyšlehá se valela smíchy a —. a když cizácká dítka na rodiče mi vyhrkly slzy. Jakýsi Balka vyhodila z kriminálky z na kočkovalce. TAK TO JE ŽIVOT, ROZUMÍTE DĚTI? ký hrozně a udělal gesto které se nedá popsat. Snad jen: mmmmm aeml.

V následujících letech Argo zmizela, snad šrotu, a stalo se s ní jejího jména do roku 1941, kdy Bismarck potopil nejlepší loď Albionu, HOOD za 6 minut. Velmi všechny síly, aby zabránily proniknutí Bismarcka Anglické britské jednotky, hrnulo celé středisko, hromě ARGO a celkem jednotlivě, a tak jsme brzy zadní hrál. Thiberiem

ARGO

Řecké námořní muzeum

nel + bitevní loď Bismarck. Hlásí se do tabule: Vám nás vřenesl do Atlantiku, protože by se zmenšilo zbraňový zdroje z USA. Královská admiralita se v Londýně rozhodla, že proti Bismarcku vybraných lidí, kteří dvořili Bismarck a spol. Bravolla byla legenda připomněla staré dobré časy na palubě Bismarcka, a tak se do boje vrhli s velkou chutí. Zpočátku se nemohli agresi zaměřila na Bismarck a rozhodně ustřelovací, a tak jsi byli z bojiště odvezeni nahama napřed, dělalo se to mému vyhovuje.

Ale boj se z bojiště vyvíjelo zpomalo Tondyo hrdě a zpomalí a zacla vésla. Letadlové lodě (dobrý) fungovaly tak že se najednou rozprostřely vzdálenosti a, vyrazily svůj můstek a zase se vrátily na mateřskou loď. Musely být vyšly 2 hráči za jeden nálet a druhé byly nesnášelo. Na letadlovou se vrátit nemohlo. Kolys bra skončila, byli jsme všichni dost unavení a špinavý. Šel jsme jeroun sprchat, jídlo a rozhodli jsme se bitvu, kterou jsme vrátit absolvovali v rodném HMS/O. Jeste výsledek

54 : 129

Po obědě v táboře, jsme si rozdělili závěrečné práce. Při slavnostním nástupu byl zvolen nový admirál, a tím se stal FLATCHER.
Dostali jsme kartičky za účastníky v námořní bitvě a šli jsme

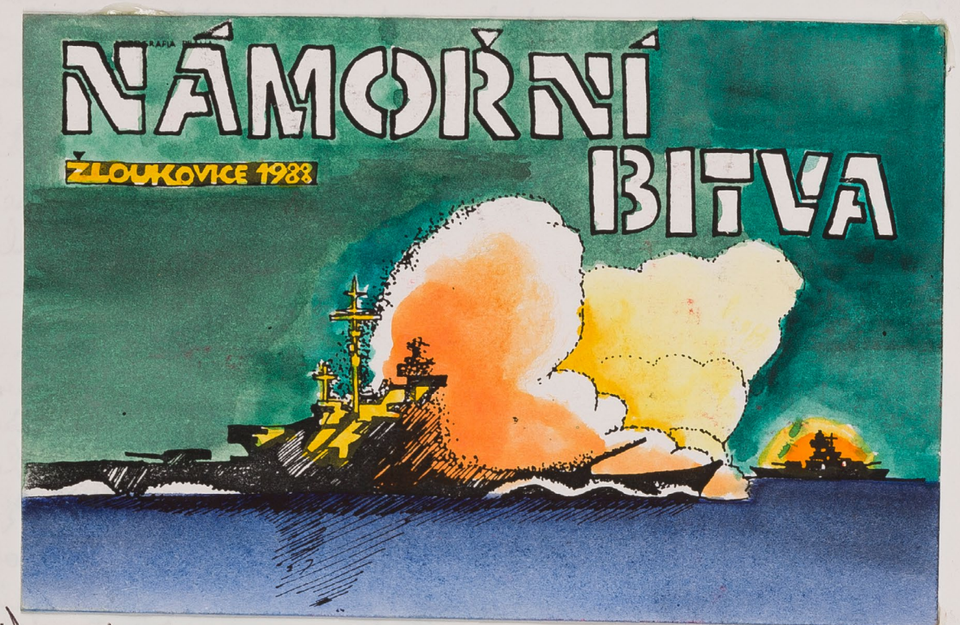

balit, míst nadělí a podobně. Celou jsme byli sofa.
Vzal jsem Drnáčkovi batoh do vlaku a u Ase jsem ho nechal.
ZNÁMKA: 1,0065 MUŽ: MATA, BŘIK, DENNY 12x VICTORIA
A tím pro mě definitivně skončil.

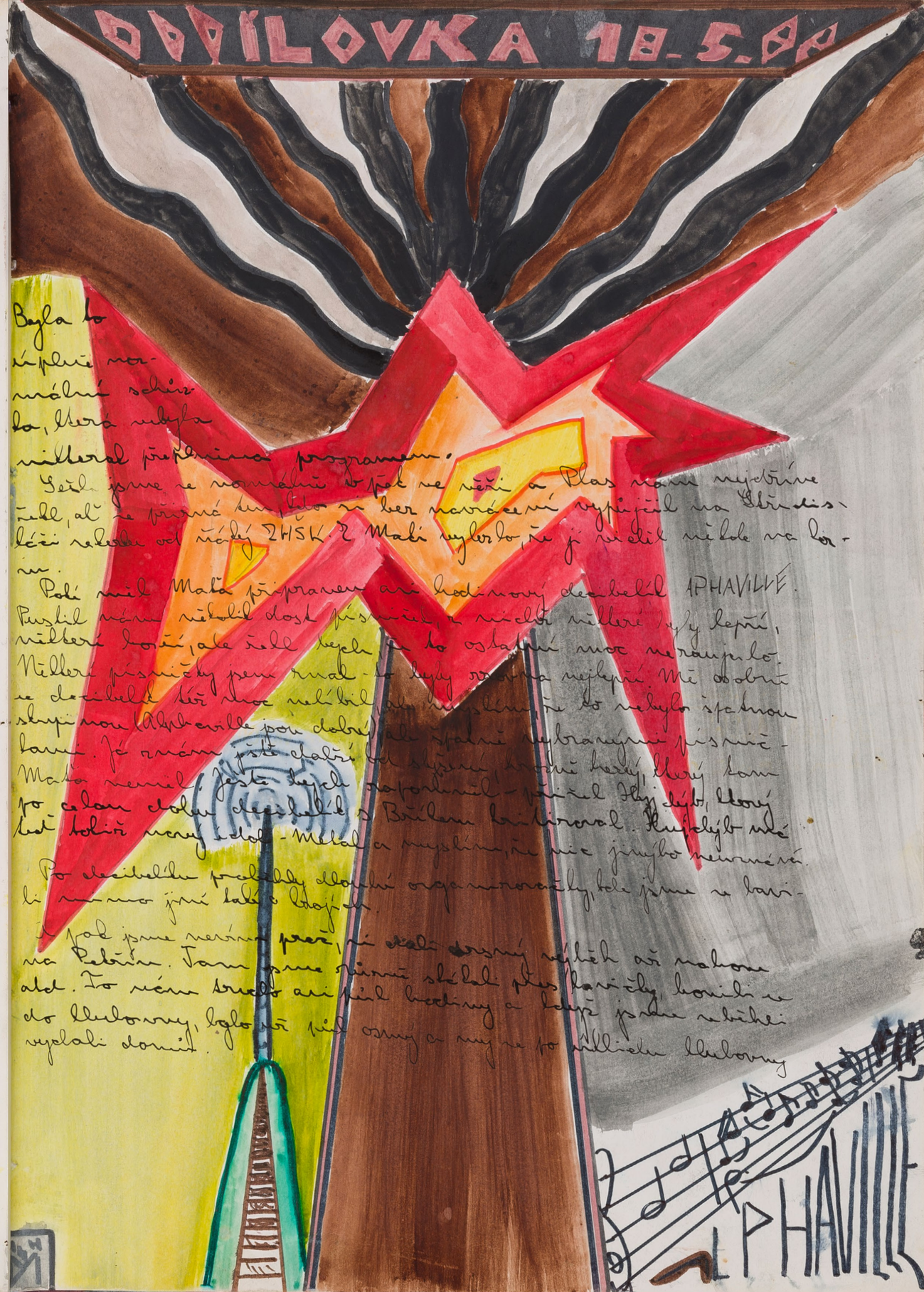

Po obědě v táboře, jsme si rozdělili závěrečné práce. Při slavnostním nástupu byl zvolen nový admirál, a tím se stal FLATCHER. Dostali jsme kartičky za účastství v námořní bitvě a šli jsme

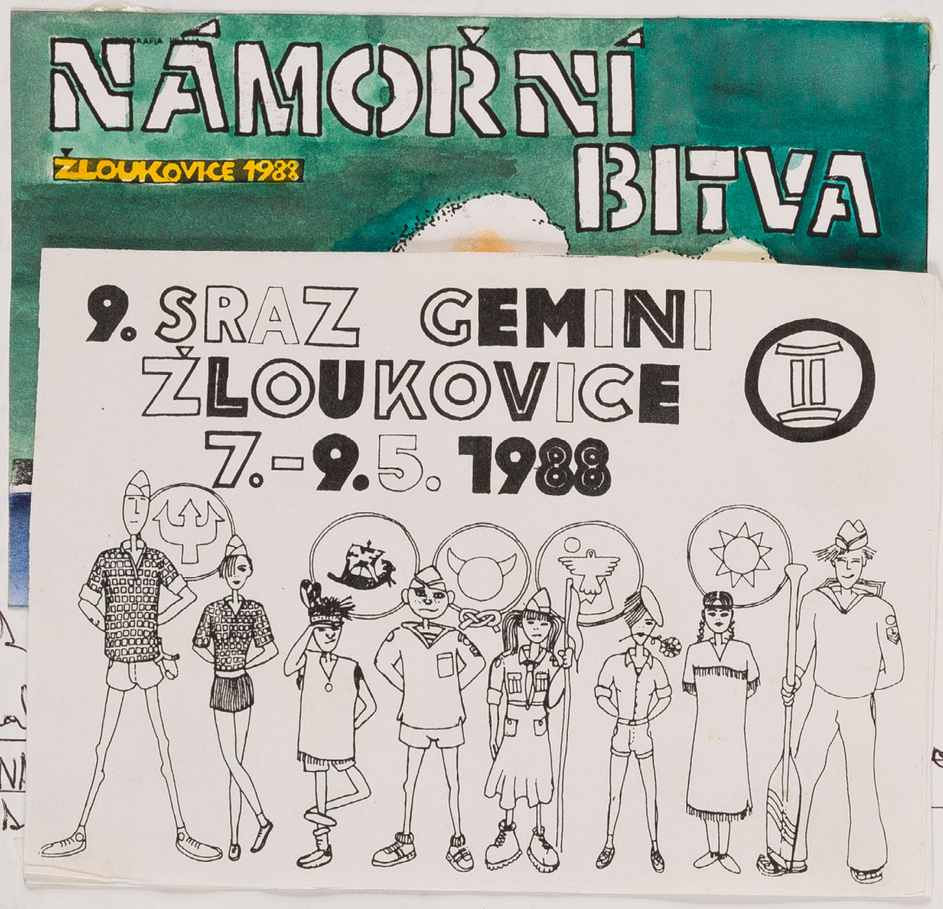

spočítal.

KUK

© DENNY

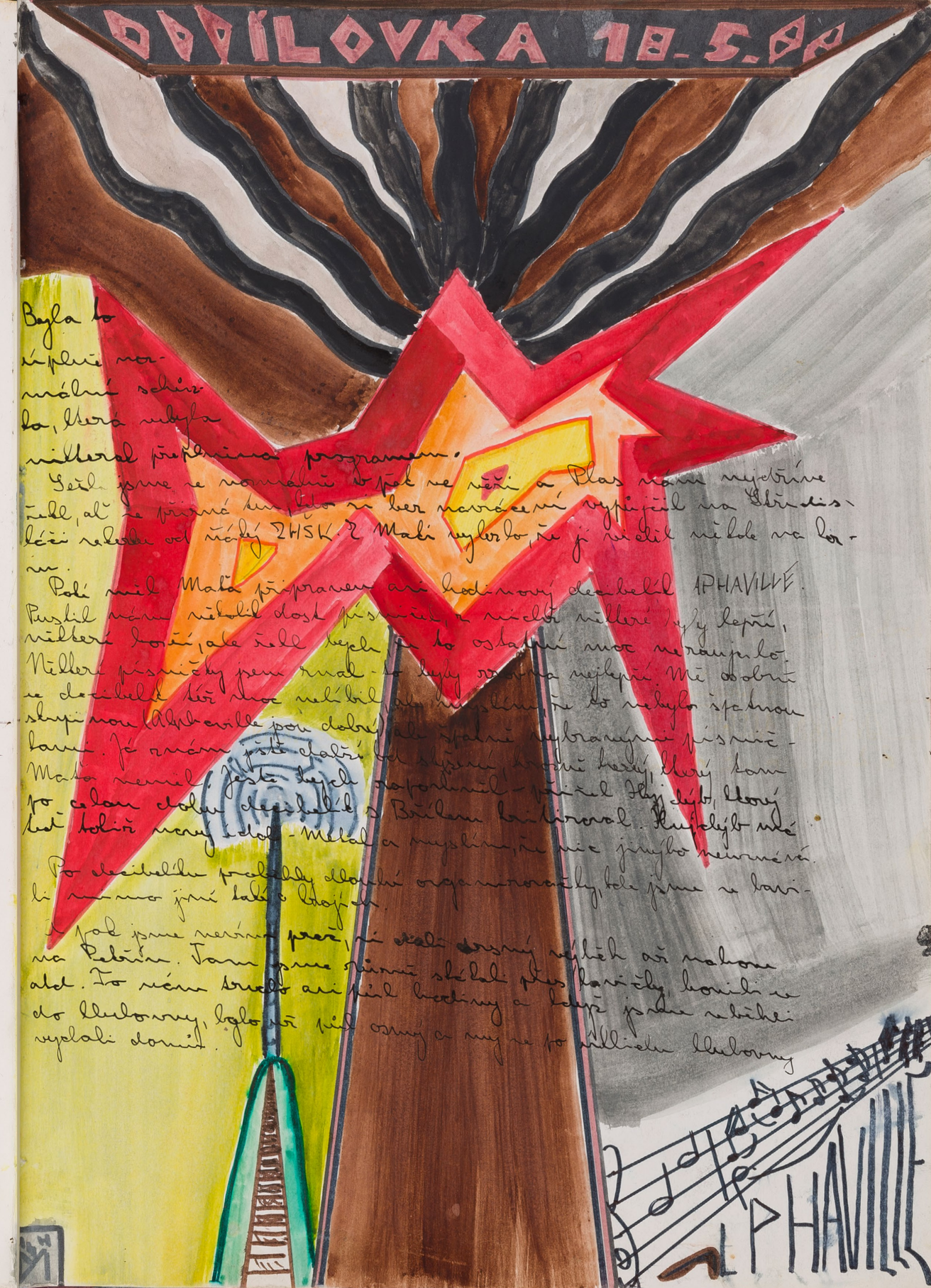

28-29.5

VÝPRAVA

Tato akce se abrawně lišila od jiných jak věkem dětí, tak programem. Začali v sobotu brzy ráno v Lubově, kde jsme se dopředu dohodli, kdy se máme v 19 hod. sejít na Kokořín. Je známé že ale den je vždy a oddíl ten zajíc-nášek si může dělat co chce. I tito soudruzi jsme se rozdělili na dvě skupiny. Jedna šla přes Mělčí skálu a druhá přes Hradec. Tam jsme se sešli a pokračovali společně. Počasí nám moc nepřálo, pršelo a bylo zataženo. Jak jsme se dostali na Kokořín, tak jsme se rozdělili na dvě skupiny. Jedna šla na Mělčí skálu a druhá na Hradec. Na Mělčí skálu jsme se dostali v 19 hodin. Tam jsme se setkali s ostatními a společně jsme pokračovali dál. Cesta byla dlouhá a unavující. Nakonec jsme dorazili do cíle, kde jsme se ubytovali v chatách. Večer jsme si zahráli různé hry a šli spát. Ráno jsme vstali brzy, snídali a vyrazili na výlet. Počasí nám přálo, svítilo slunce a bylo teplo. Cestou jsme potkali spoustu zajímavých věcí. Například jsme viděli starý hrad, který byl kdysi sídlem rytířů. Dále jsme viděli krásné rozhledny, ze kterých byl nádherný výhled do okolí. Na cestě jsme si také zahráli různé hry a soutěže. Večer jsme se sešli u ohně, opékali si špekáčky a zpívali písničky. Byl to nezapomenutelný zážitek, který si budu dlouho pamatovat.

Jak jsme se dostali na Kokořín. Je známé že ale den je vždy a oddíl ten zajíc-nášek si může dělat co chce. I tito soudruzi jsme se rozdělili na dvě skupiny. Jedna šla přes Mělčí skálu a druhá přes Hradec. Tam jsme se sešli a pokračovali společně. Počasí nám moc nepřálo, pršelo a bylo zataženo. Jak jsme se dostali na Kokořín, tak jsme se rozdělili na dvě skupiny. Jedna šla na Mělčí skálu a druhá na Hradec. Na Mělčí skálu jsme se dostali v 19 hodin. Tam jsme se setkali s ostatními a společně jsme pokračovali dál. Cesta byla dlouhá a unavující. Nakonec jsme dorazili do cíle, kde jsme se ubytovali v chatách. Večer jsme si zahráli různé hry a šli spát. Ráno jsme vstali brzy, snídali a vyrazili na výlet. Počasí nám přálo, svítilo slunce a bylo teplo. Cestou jsme potkali spoustu zajímavých věcí. Například jsme viděli starý hrad, který byl kdysi sídlem rytířů. Dále jsme viděli krásné rozhledny, ze kterých byl nádherný výhled do okolí. Na cestě jsme si také zahráli různé hry a soutěže. Večer jsme se sešli u ohně, opékali si špekáčky a zpívali písničky. Byl to nezapomenutelný zážitek, který si budu dlouho pamatovat.

Brík

16.

Izrael byl na Kozu v 17.00. Po příchodu PLPS jsme se rozdělili na 2 skupinky na jedna kterou přijala stařeš-stany a na druhou kterou šla brouzdat lodě. Do druhé jsem byl i já. Červíka rozdal (rozdělil) a každé na praci George se zájmem pustil do brouzdání vrtáčkou. Po chvíli zfstal de lepší laggy si vzame na oči, který vo- Po ukončení hrou- nich a

se lodí že bu- kryt dejí rozbyl. vrací zbyl několika organisač- nět za vším rozešli jsme se.

Jarda

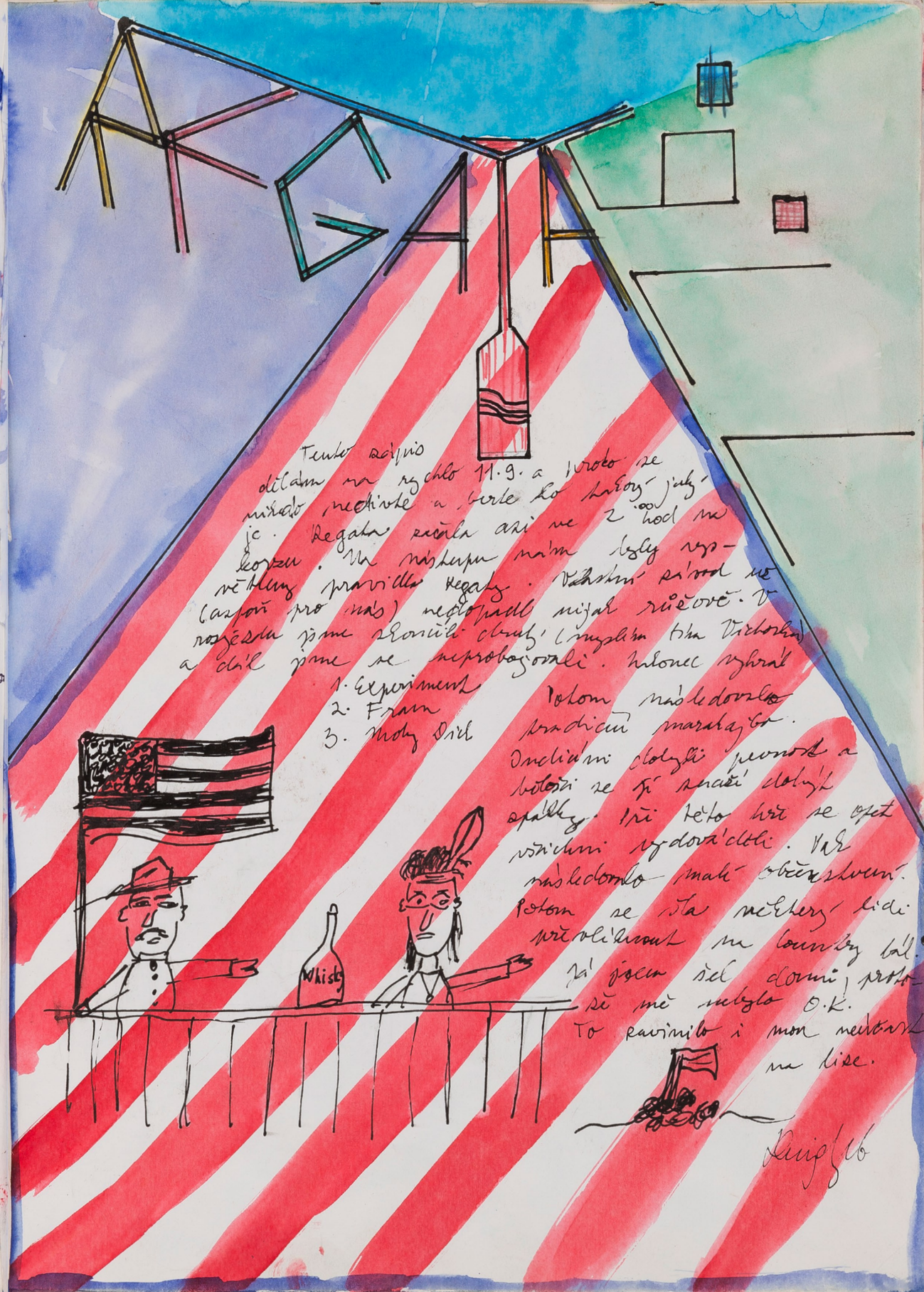

Tento zápis
děláme na rychlo 11.9. a hrozně se
mi chce nechce se a brzke ho skončí-
je. Regata začala asi ve 2 hod na
Kozu. Na místě jsme byly vyp-
větleny pravidla regaty. Vzhledem (zrovna pro nás) nedopadl nijak růžově. V
rozježdu jsme zkoušeli chvíli (myslím tak čtvrthod.)
a dál jsme se neprobojovali. Nakonec vyhrál
1. Experiment
2. Fram
3. Malý Dráč
Potom následovalo
tradiční maratón.
Dnešními dobrými pivovar a
bolestí se ti ráno dobrý
opálený. Při této hře se opět
všichni vyznamenali. Večer
následovalo malé občerstvení.
Potom se asi většina lidí
přeskupovat na louce bal.
já jsem šel domů, proto
se mě nedělo O.K.
To ravnilo i mou nedbavost
na lise.

Jarda

Lehkoodhlehčená liga

doplnit DENNÍK!

ODÍLOVKA

PŘELOM V DĚJINÁCH (SVĚTOVÉ) KINEMATOGRAFIE

FILMU ARGO VE FILMU

Tato odchlovka byla nebradiant.
Na se Regalí byl pěn s Kameron a náš odchil měl na možnost, že jsadla pánům do ola a oni k nám přijeli natáčet. Natáčeli klubovnu, ha, jak nějaký lidi skrčnak celou-vinu na zápisky, ha jak jsme si prohlíželi fotky a nebo-nec natočil sílu jak zahraniční jedinečná, ha jsem byl samozřejmě i já sto natáčet na [illegible] jsme vyjeli na horu Kan-vili si všechno a lepem i pánové do klubovny a nde závěrů z Tuskewakerwon. byla škola opět na náš a se pak let uvidíme v čísle jak lepšme bodí.

kouz. hez- ci a přípa- potřebné dalším rasti- lali pár Pak už my se při- som

TÆR ÐÐ
NÆRÆ
"
Brik

Nedělal bych to pak nějakej program, potom stejně jsme každý ráno
vstali všechno sbalili, jak se nalodili a jeli a jeli, no a potom
jsme se náborili natáhli dvě večeře a šli spát ráchat a
mořem jako sami. A zase večer pak nějaké pohádky a
takový by objíždějí večírky, ale to co jsem se naučil a poznal.
Nejen lidi jak z oddílu, ale zdejší domorodce, byl zajímavé
a poučující.

Začali jsme velice dobrou náladou, která nám zvláštním
způsobem vydržela až do konce. Sice jsme se občas hádali
o to, kdo jak zavinil nějaké nehody nebo o jídlo. Ale to
vše překlenula naše dobrá nálada, myslím si že nebyl program
a že jsme šli brzo denně spát, nebo nám se jsme
nudili. Takie krásné přírody asi 270km slovenska na „plavbě
jsme prošli vody (běhal jen v horních částech). Jsou nádherné
krásné nebetyčné hřebeny Tater a Rudohoří.
Potom to jsme klesalo a potom jen fantastická zelená,
bez jediného kopce, nádherný porost a hlavně ten
klid nemůžu snad slovensky sám nadávat, bylo to s nima
velice zvláštní. I ráno to bylo zvláštní, vůbec jsme
se nehonili, všechno v pohodě, žádný spěch,
měli jsme závislé hlavně sami na sebe. Žádný spěch, nocleh
vždy jsme na míst, žádná hanička na večeři. Každý měl svoji
vždy práci a po přistání každý věděl co má dělat, všechno
klapalo a šlo velice rychle, vždy s úsměvem.
Oblékat jsem sice nezvykl na holky, ale to jsem se stal,
hlavně když jsem jim psal nějaký dopis co se právě děje, takže
to možná se mnou bylo k vydržení a doufám, že jsem
moc nikomu nevadil a budu rád pokud.
To je ode mne za nejlepší skromnosti asi. A nikdy...

Tento tábor byl můj druhý a líbil se mi víc než ten předtím. Možná to bylo obvyklým tímsen kvůli co jsme vlétli, ale spíš ten tábor vyzíral svou jedinečností. Alespoň mně přišlo divné, rámo se vrátit zrátit si všechny svoje věci a jet dál a nikdy se už na to místo nevrátit. A vyložit se o nábřeží ten žitomeř dál postavit stan a spát. Takhle to vypadalo jen kvůli únavě z pádlování, ale už to vůbec nevadilo (byl jsem unavený). Bylo to na úvor legendy, že se ani kvůli Drakovi, ale taktle byl tábor nezvykle spojen s civilizací což je zase něco úplně jiného než na takovéto odvyklé krajích. Vidělí jsme exotické krajiny, které mi připomněly Řecko, ale i krásné Rusalky, kam vyjedem na příští tábor. Vidělí jsme zvonky lidi, někteří vypadali exoticky, jiní zase ne, ale přišlo jich mnoho odpovědělo jen NEMPTUDUM. Naučili jsme se spoustu věcí. Samozřejmě vaření a dobrá nálada. Vůbec se mi tábor strašně moc líbil a doufám že s oddílem ještě někam pěšovní tábor rozjíždí. Bro ale, Matin a Blanka to byl tábor poslední a myslím že se s nima ARGO dobře rozloučila. Ji byl zapomněl vložit ~~do ran~~

To není, není loučení,
ač chvějí se nám hlasy,
jsme spolu pevně spojeni
a sejdem se zas.

DENNÝ

Můj dlouhý tábor - Norkmeškáš, se odehrával od Anet to Annaterston nikoliv v jižní Americe na řece Amazonce. Bohužel legenda tomu moc nenasvědčovala, což je na jižní straně škoda a na druhou vás ne. Kdežto mě měl potvrzat má dva jiné tábory, které byly dal přednost Tábinu a tábořím. A vůbec hlavně proto, že zde nebyla tábová atmosféra jako na Lap. Tábor bych rady hodně taky na místo příchodu a odchodu a jak si ji sám vybarvím a vůbec mnoho prožitků. A nutností, taky na nějakou táborovou uspořádanost nebyl čas a místo. Všechno se muselo vejít do minutových lodiček, které jsme pak na čas stavovali a zase nabalovali.

Zase si myslím, že tábor byl přehnaný pro všechny z mého ostrovní. A to ještě na pěšky nebo autobusama, ale na přírodní pokus - Prandicí řeka. Samozřejmě že jsme si taky zapálkovali, což člověka nepřipadá moc dlouho, ale na druhou stranu je to zase nuda. Byli jsme vždy tak unaveni, po skoro celodenní práci, že obyčejně na večerní plánovaný kouzelný čas.

To mě osobně na cestě pomohlo, taky Americké sestřice - Báňská Bystrica a Štúrovo. Jen první jsme projížděli v noci na [illegible] a [illegible] den ležíme a dobře připraveni do BB. Taky sestřice mě [illegible] pak s [illegible] a [illegible] a taky pěkný námořní s [illegible] přírodama. To dlouhém kolmu jsme šli do kopce na večeři dychtivě, což bylo děl perfektní. Nakonec jsme dostali [illegible] večeři (s nějakou odlišnou jsme [illegible] a [illegible] a [illegible] se vrátili do tábora za BB. Usnuli dobrý večer se salámem, [illegible] atd. do našeho jednoduchého jídelníčku nebylo moc [illegible] prak [illegible] dické, což mi [illegible] občas [illegible] noci.

A jako dobří zajímavý bod v programu bylo Štúrovo, kde jsem měl výborný nálada [illegible] dlí, protože (což mi nevůbec nevadí) [illegible] za 25 dnech [illegible] se bohužel [illegible] domů. Mo a [illegible] jsme navštívili TEXTÁLNÍ! [illegible] a [illegible] obrovský [illegible] palistě se [illegible] [illegible] a [illegible] jsem ještě nedělal. - Mo a [illegible] [illegible] se čekala Praha B dvojměsíčním [illegible] a to nejen [illegible] vrhnou do našeho [illegible]

NORH

MEŠKÁŠ

© H4H
18. 9. 88
M

NORHMEŠKÁČI

Můj druhý tábor se odehrával na Slovensku. Zača 6 dny v Helpě odkud jsme dělali výpravy do okolí. 6 den jsme se vydali na kolech 14 km v dost nepříznivém počasí. Most přes Ipeľ pro plavbu měl velký mrak. A to nás čekalo hezkých pár kilometrů. Pak nadešel slavnostní den vlastně do DUNAJE. Bylo nádherný a voda byla ledová. Přezdívali jsme si že se v Dunaji a vždycky se vrhli do něho. Neočekávaná překážka nás čekala opět jsme strávili asi hodin. Přechrade to bylo asi velice dobrý. Hluboká voda a žádný kámen. Posledních několik dní bylo dost náročných jeli jsme ve volen a nebyl dost velký proud

TÁBOR NA MARKÉTKÁCH

30.9.-2.10 ZAHAJOVAČKA

Zahajovačka začala jako obvykle, v pátek odpoledne na Florenci. Letos jsme ovšem z nástupištního nemáme problémy, protože Dany prozíravě koupil lístky. Ráno jsem se s mým nevstal, protože se mi nechtělo spát. Ovšem ostatní se velmi dobře bavili takže jsem i tak nemohl. V Bubovi jsme vystoupili a vydali jsme se zkratkou na mičurinu. Mičurinu • Zapomněl jsem napsat, že jsme letos jeli bez Plase, protože ten se právě připravoval na vojenskou základní službu. Na mičurině sedle, jsme se dali nejdříve do pořádku a už jsme připravovali oběd. Po jídle začalo [illegible]. A pak nejednou přišel Plas. V tu chvíli jsem si uvědomil, jak to sude těžký a že (nadm) hlavně nemůžeme sudce nechat usnout. Rozloučil se s nimi a pak ještě chvíli pokecal, aniž vzpomínal o minulých prázdninách. Po jeho odchodu jsme ještě povídali, než jsme spadli. Ráno nás Rem probudil dlouhý a hrad jsme jak hladoví začali běhat ve sklípcích po lese. Po rozcvičce a [illegible] tradiční lov. 3 skupinky přenášely svoje lístky do cíle sudce a zároveň se snažily neodstřelit cizí. Samozřejmě se oněch sesbíjelo. Hra to byla dlouhá. Nakonec jsme ji vyhrávali. Jenom málem pustili každá skupina měla svůj cíl trvat dvacet. Bohužel se cíl zdálo, že takovej. Fičelo to jak [illegible] sekce. Ale jinak se hrálo fakt. Dal se jsme hrát [illegible] 100 kila. Pak jsem to [illegible], že jsem stavěn [illegible]. Odpoledne byl lacrosse. Zjistili jsme, že nic nepamatuju a do toho musíme [illegible] dělat. Ale jinak jsme si zahráli dobře. No a potom už cesta ke [illegible]. Nejprve jsme si zahráli [illegible] tradiční hru. [illegible] "o dolary". Moc úspěšný jsem nebyl, ale bylo to lepší než v loni. Pak nás čekala slavnostní chvilka. To jsme ještě nevěděli, že se slavnostní chvilky zdaleka jenom [illegible]. Pořad byl totiž [illegible]. Lidi se sice [illegible], ale moc k smíchu to nebylo. Večer pokec až dlouho [illegible]. Potom už jsme se [illegible] do kompostel. Večer byla zpívranda o 5-ti strunách. Druhý den jsme se vydali hned zrána na tradiční cestu do Ruby. Pod svestkama jsme si ještě zahráli golf. Cesta přestala za dobrá nádavky a různé [illegible]. V Ruby jsme už jenom naházeli do autobusu a na Florenci se rozloučili.

© Hujdyb

Po klubovním vedením, spojeném s decibelikem skupiny Alan Parsons Project jsme se probudili [illegible] v Skalině. Dost jsme na Letnou a [illegible]. Pak se sešlo ještě několik dalších, rozdělila se družstva a [illegible]. Byl jsem v [illegible] s Dryjákem. Dodělal, [illegible] Hradiště Nové Fronty.

LAKROSOVÁ LIGA ČESKÝCH ZEMÍ 1988

Hned první [illegible] jsme [illegible] až na nádraží [illegible]. Pak [illegible] jsme [illegible] [illegible]. Potom už to [illegible] [illegible]. Vyhráli jsme, [illegible] [illegible] [illegible].

I. místo v lakrosové lize gemini

PRAHA 15.10.1988

© DENNY

ODDÍLOVKA

Tahle oddílovka byla letos má první, protože v první polovině října jsem se nadcval ještě s dalšími břemi členy oddílu na školu v přírodě. Nepřipadala mi nějak zajímavá, maximálně mi prospěla se rozloučením semafor.

Po nějakých těch organizačních jsme si na pár slovech ropálili semafor a pak jsme do postelek dostali papíry se správou, která měla už nevím jak, prostě jsme měli spočítat ty schody a vybrat osm lidí, kteří by dokázali správně odhadnout jejich počet.

Taky nevím proč jsme to brali na rychlost - schody změl už spočítaný Denny (sejd 209) a my jsme vybírali ty hlavní lidi, kteří na schodech v životě nebyli, nevěděli, kde jsou, říkali, že jsme ze zvláštní školy a počet odhadovali na 555.

A tak jsme na ostatní postelky čekali v klubovně více než půl hodiny, ale s různými výsledky od 1 000 nad tisíc jsme nevyšli. Potom nám Rum řekl pěkně něco o výletě a jménu a nějaké harmonogramy, což už jsme nemohli odchánět, protože se chystalo k pití!

35 bodů Ra

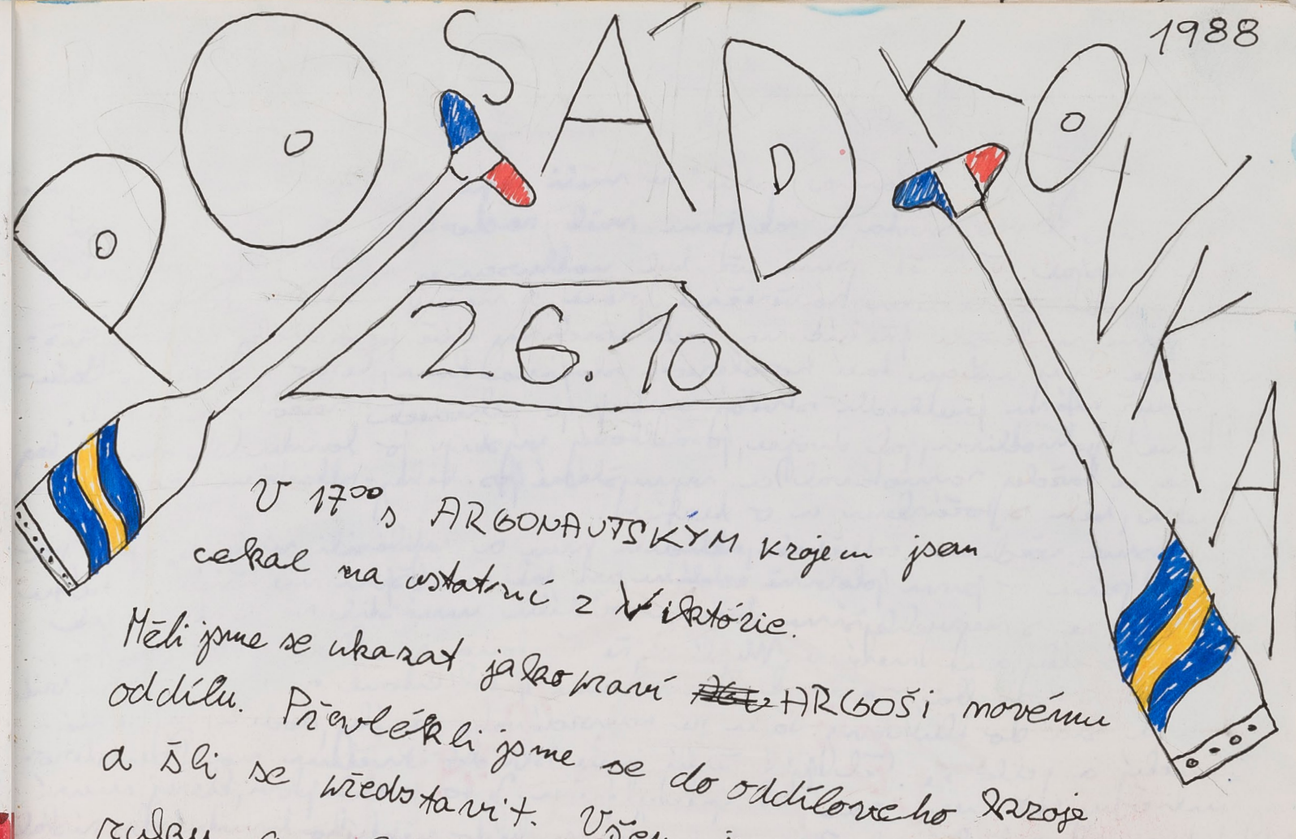

V 17⁰⁰ s ARGONAUTSKÝM krojem jsem čekal na ostatní z Viktorie.

Měli jsme se ukázat jako první ~~Vlci~~ ARGOŠi novému oddílu. Převlékli jsme se do oddílového kroje a šli se představit. Všem jsme pevně stiskli ruku a pak se s nimi projeli na vranicích po vltavě.

Moc se jim to líbilo. Protože sem moc na lodi jel i jeden nováček, který právě vstoupil do ARGONAUTŮ, tak jsem ho trochu vyučil pádlování.

Poněvadž už bylo pozdě museli jsme plavbu zkrátit a přistát. Lodě jsme vylili a uložili na místo.

Pak jsme se zase převlékli a šli domů.

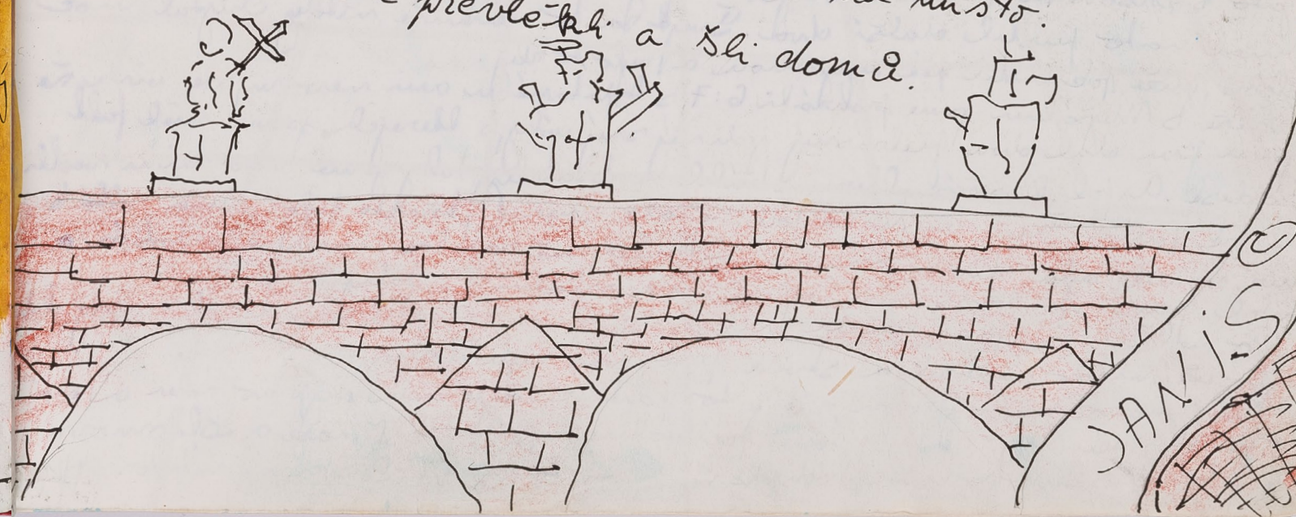

Terasy & Hockey 29&30.X.

Na terasy s reklamama jsme se měli sejít v 10h pod Petřínskými schodama. Byla sobota a tak jsme měli radost, že se můžeme aspoň trochu vyspat. V deset jsme sice byli nalusovaný u Dannyho, kde se naše pošetilá provokativní reklamní práce s naší reklamní tlupou.

Ani jsme nestačili přijít na nich všechny chytré poznámky a už přišla nedlouhá Olga a Olga také hrozně drahá slupina Rusů, Čerov a Klopčem-Italanova. Když všichni přítomní skvělý výstup po schodech, rozběhl se běhat. Nejdříve jednotlivci, pak dvojice, posléze výstup po lavičce (dvorní legrace) nad jel se každý samostatně a nakonec společný výstup - sklápění bagrou na schodech, běh s Hořcárkem a v bedýnkách.

Když jsme všechno odběhali, přišli jsme a vyhlásili výsledky jednotlivce, jsme v první polovině oddělili, ani tak na Petřín nedošli. V druhé dvojice jsme se s nejvyšší lítostí oddělili umístili se hlavně jak skončily pošetilé, ani Ivanina Mystika že Trebona je celkově nejen druhá.

Poté se naše pošetilá nasedla do Dannyho a odjeli jsme na Strahov, kde se odehrávaly derby dodělávaly se na mrazivičky a jelo se. Nejdříve šestý jsme šli do Obřadní síně na Břevnově, kde nás uvítaly, že nemá nás tak špatný jako. Je to chlapovi, kterej musí ubrdlat svejch nejlepších 30 milionů lidí do nejlepšího hřiště, aby získal dalších svejch 300 milionů.

V Strahově nám ještě udělal a pustil docela od nejlepší francouzská - nejlepší opuštěné jiný směr než co bylo nové do ledu. Je jsem vprostřed ledu, tak jsme se přesunuli do spácal a spal jsme.

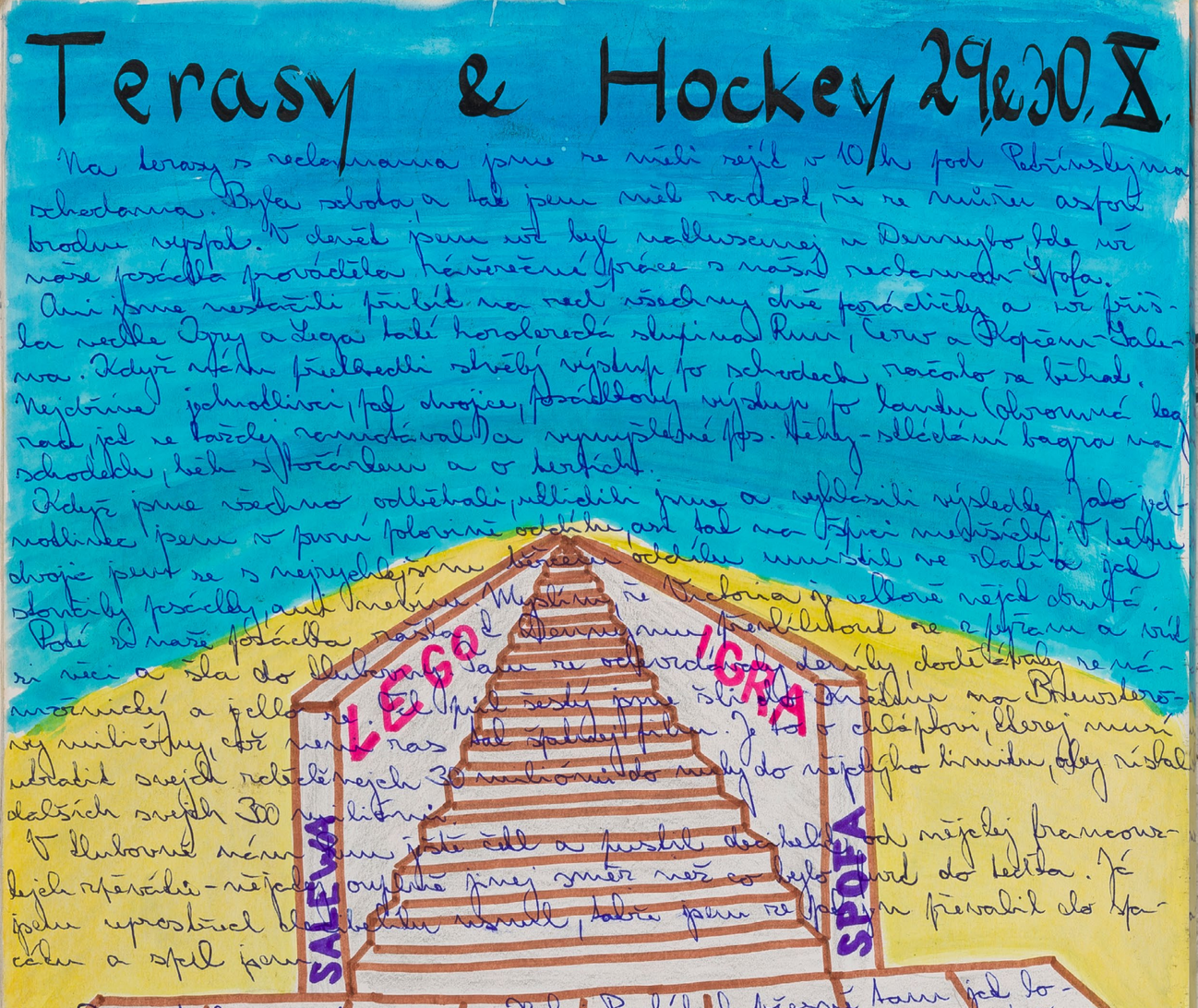

Dnes byl na programu hokej. Probíhal přesně tam jak to mi, tak jak jsme na Letnou, kde jsme nejdříve dlouho hřiště a kabát se pak ještě nabrala. Vlastně v šatně se to lišilo - že dvojka zvítězilo. To byla dramatická, že nebylo vidět na 10 metrů.

My jsme nejdříve hráli s Myšákem, což jsme měli sice vyhrávající jako s Drsoňkou, neboť Švejk všechny dostal gól, pak dostali nález hned nato pustil další dva. Švejk to ten nechtěl, nějaký chytal moc dobře, jenže pak pustil pět nejednou a bylo to vždy.

Také s Myšákem jsme prohráli 6:7, kapitánka ani nevím, ale vím, že jsme ale dva přebrzný jedinný svý góly a kterých jsem měl pak radost. A pak Drsoňka, kterej hrál a kterým jsme hned nimi vždy, a pak pustil Švejk tři najednou, načež hřiště bylo jedna velká hra, míček byla dlouhá dlouhá chumelenice, což začalo čvachtat v botách a tělo jsem byl - nejlepší než bejt 3. - bejt poslední. A šaty že je.

Po skončení pošetilého zápasu jsme se odebrali do Dannyho, kde nás už hodně nadrtil a skvěle jsme pak byli dlouho.

Vždy nárok na výpravu - že je to jedna z nejlepších výprav roku a nárok na reklamy - že byly letos podstatně lepší než loni a Bloomova, ale je to způsobeno novými hodnotami, a tak to nás nějak štěstí nebylo. ##

Chicago 1930

U SVATÉHO DUCHA — KLEMENTINUM

Lehčení vzpomínání pod názvem Chicago 1930, se mi zdálo úplně perfektní, ale bohužel byly pozměněny naší hodinou a pohotovou VB. To mě vždy nenapadlo, že by se něco takového mohlo stát, a jak je vidět, tak ano. Nebudu, že nemají podezření pro malý pivničky, který se chtěly uprostřed města nabrat na mafii. Bohužel, je to tak. Ve skutečnosti jsme se o tom ještě nebavili, je to pochopitelné akce, která se konala a tak mizíme.

Přišel jsem ve čtyři na Kosz, napsal jsem se a v půl jsem již byl s Honzou a Otíkem ještě s Lidkou a dalšími těmi, kteří malých oddílů v ulička U svatého ducha, kde jsme čekali na bandity Kopečka a dalšího mafiána - Brůka. Ti nám vysvětlili celou jednoduchou pravidla: V Chicagu jsou ještě 4 balvaní skupiny, kterou je nejlepší střílet. Těsně z nich závody, kterých máme asi 8 na prověrku je jestli mají nějaké diamanty. A pak střílet různý přebuprůky s kůlejma pistolema, které se nebo v kufru diamanty. Podle způsobu provedení jsme získali cenu diamantů různý. Pro začínající je pět a více kol - 7.

Chodil jsem s Otíkem načež to byla hrozně legrace. Nejdřív jsme nikoho nenašli pohled až pak jsme slyšeli střelbu, pak jsme se rozhodli, že nemá smysl hledat a vydali se na cestu. Nejdříve jsme hned dostali kolu, která měla hrozně moc diamantů a já vystřelil do druhou.

Mnoho věcí se dá přestřelky vyřešit slovně. Je to dosti dobrá lepší, než hořád. Pak přestřelka v průchodu byla perfektní, nikdo, když jsem ji vyjíždí diamanty jsme šli hned vložit do banky v Bellémský tajné, kde si Otíkovi Klementinum tele nás chytil Čerov a šel, ať jdeme na Kosz, že zebrali pár kluků. A tak jsme šli. V moku jsme se rozhovořili s nějakým kovbojem od Otíkovy ze bitky, kterého jsme potkali a on chodil s námi.

Na Kosz jsme jsem potkali asi všechny členy ti krásný SNBáci pustí, naštěstí to hodilo a potom se odešlo. Vyprávěli se mi vášnivě dorozumět kůlky, nejlépe sbírání z pistolí a klobouky a pléšté a se jsme jeli. A ti krásný fárové...

VŠICHNI OBYVATELÉ PRAHY DĚKUJÍ ZA POHOTOVÝ + ÚSPĚŠNÝ ZÁKROK PROTI CHICAGOVSKÉ MAFII, KTERÁ SE SNAŽÍ A USILUJE O NARUŠENÍ... A OHROŽUJE...

BETLÉMSKÁ KAPLE — MASNÁ

Vyzvědači with POLICE

POSÁDKOVKA

9.11
1988

Sraz v 17^{30} ve věži.

Jako vrouvý byli organizační věci a nápady na TPČ.

Apak že jsme hráli hry například KIMOVKU nebo že jeden si zavázal oči načež zatočil a mezitím ostatní byli na válendě a snažili se dostat z mustnosti ven tak, aby se ho zaslepený nedotekl. Tuto ~~Pak já~~ hru jsem vymyslel já. ~~Pak~~ nad BŘÍKEM HDBI, HSHa HONZOU. Pak jsme ještě hráli hru takovou že si každý vzal tužku a papír a Hojdý b diktoval ta slova obráceně a my je museli rozluštit pomocí papíru a tužky. V této hře byl nejlepší BŘÍK a já skončil až třetí.

12-13.11
1988

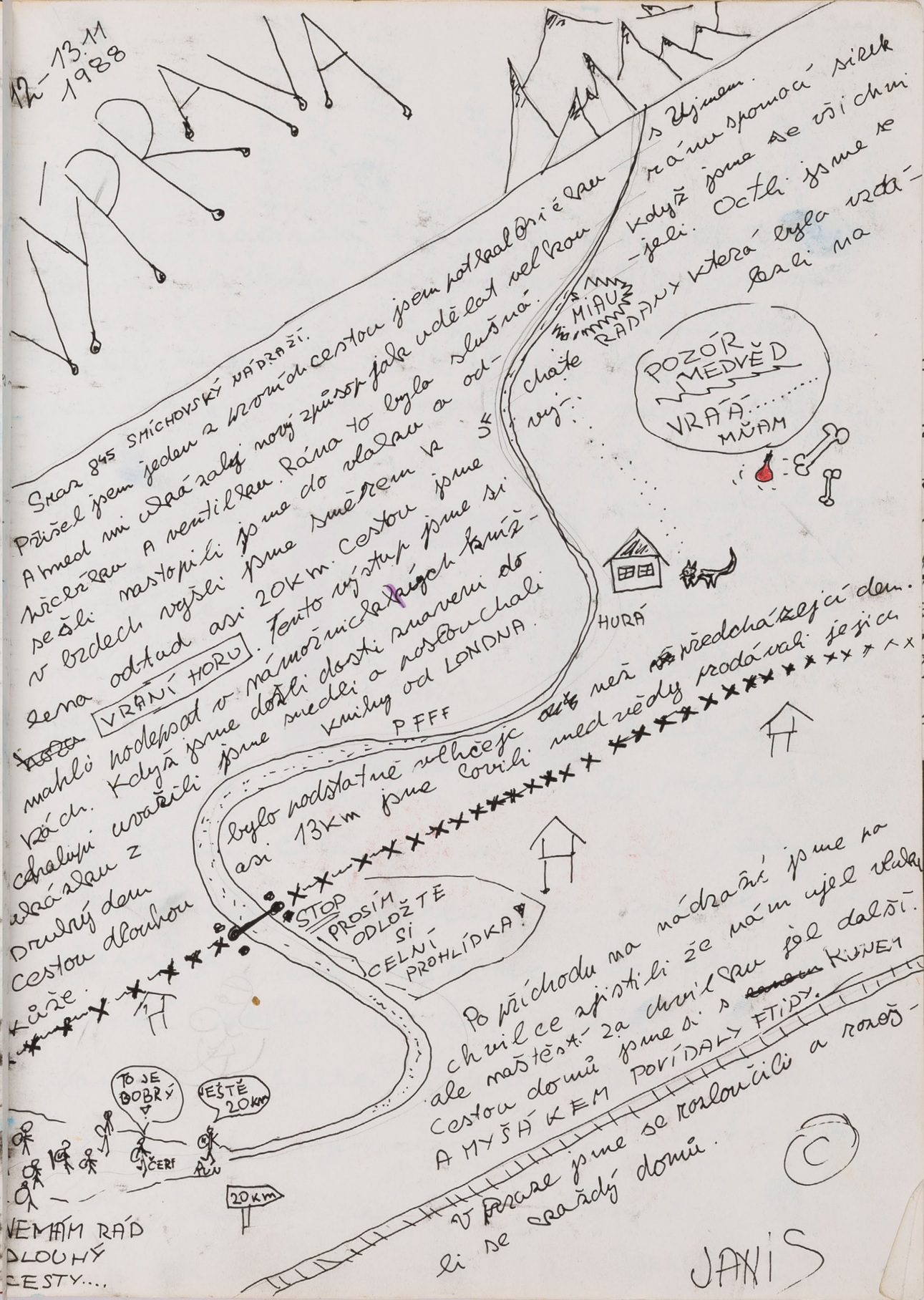

35 bodů. R

ODDÍLOVKA

Schůzka začínala tradičně v 17°°. Byl jsem radostí celý vedle sebe když nám RUN oznámil, že tato ODDÍLOVKA bude patřit promítání diafilů, které byly na RADARU. Bohužel jsem na něm, díky své nemoci, nebyl moc jsem se těšil.

Diáky se podařilo jakés takés sálbořit. Bylo 8 diáků a v polovině bylo malé pohoštění. Občas se stalo, že se promítačka zasekla a muselo se rozmístit, ale nakonec to všechno úsilí stálo za to. Viděl jsem tak sám i některé bývalé členy ARGO, takže jsem byl nešťastný z toho, že jsem nebyl na RADARU.

mi moc líbilo, jsem viděl bylo na NORNMEŠKAŠ kraličák

BRATŘI V TRIKU ALÍ HONZA

Posádkovka TRČ

Na tuto posádkovku jsme přišli všichni kromě JANISE, který byl omluven. Začali jsme ihned pracovat, ponětvadž nápad už byl a bylo nutno ho realizovat. Někdo kreslil, jiný brousil a ostatní odpočívali. Kdo ~~měl~~ mohl šušik, že se stejně úplně jinak. Ať nakonec udělal

BRATŘI V. TRIKU ALI KONZA

VYPRAVA

Ponětvadž byla možnost přestoupit ze soboty na neděli, dal jsem návrh uspořádat nám ČERVÍK s KOPEČEM volejbalový zápas s dvojicí BRANÍK. Souhlasili jsme a tak jsme se sešli v sestavě, která tam byla. Koupili se lístky a nastoupili jsme. Výprava se mi velmi zalíbila, hlavně proto, že tam bylo tolik a většina těch, které jsem nikdy neznal. Takhle by mělo být i na odpočívadlech a hlavně na výletech. Nakonec byla vydařená kariéra.

BOHEMSKÁ VÝPRAVA

Na tuto výpravu jsi ti starší při středisku, braně posedlom. Sešlo jsme se na autobusovém nádraží a smíšeným odjeli do Slapy. Cestou mě bylo trochu nevolno, ale dostal jsem se dovnitř a vystoupil na odpočívadle a bylo dobře. Odešli jsme do hospůdky chaty s krásným balkonem a pivo pod hradem Slapy. Večer jsme dostali program, který se velice nepovedl. Chyběl mi jídlo. Všechno dá dělat pro to. Psali jsme třeba dlouhý dopis „To jsi!" A měli jsme napsat 5x o sebe, co nás právě napadne. Všichni začínali svůj svým jménem (přezdívkou) nebo různými obecnými úpory. člověk, kluk, holka atd. Ale potom byly hlubší myšlenky, které se velice daly analyzovat, protože jsem se dozvěděl co o mě ostatní lidi myslí. Rozdělili jsme se i do 4 skupin jak nás náhoda dopisy rozdělila, ale já jsem jsem hlasoval pro dobrovolné rozdělení jak bude chtít. Tato skupiny měli půl dne sloužit. Večer jsme se měli odebrat do různých pokojů. A já jsem dostal odvahu a vybojoval pokoj s Kadlou a Didelin. Apotom jsme šli spát.

Opustil svůj pokoj a šel si lehnout na dvojlůžko. Pomalu jsme si vzpomínal o oddílech a potom jsem se ptal sám na sebe co si ono myslí. Byl jsem trochu nikde překvapen a k ránu jsem usnul asi spokojen. Druhý den jsme měli rozvrhnutý, ale ve skutečnosti jsme vybrali oddechový, prostě pohoda.

Po snídani jsme šli na prostranství odkud se cestou jsme hráli (hříčky), které jsme si sami vymýšleli. Potom je a Pravoslav jsme dělali galoše a když já brečel nad čímkoli, holky okolo seděly vedle a vyprávěly debatovaly o svých oddílových problémech. Odpolední program byl opět velice zvláštní. Měli jsme „cítové" hry, nebo takové myšlenkové, nebo jí nevím jakým to mám napsat. Vzpomínala se zase i jak do mě popadat na mrtvé tělo, vyhýbání se oddílům. Jak se sebrat od všeho, co mě trápí.

Samozřejmě jsme i zpívali a hráli v dálce na kytaru. Večer jsme si to měli vzdálené představit třeba v baráčku. A dělo a to pěkné. Zazpívala mě také „plešivá demonstrace", kde jsme si po různém pohlídání jsme měli opět představit i bez tlaky na tělo. Do prostě jsme zhasli, šli do kroužku a hezky se začali plácat na druhou stranu a uprostřed byla ta tma jak se všichni schýlali. A potom jsme si měli sednout a představit si zase tlaky, které na nás působily těch 15 let. Večer jsme si opět lehli mezi hlavy, ale já si nepovídal. Protože mě bylo pozdě a oni se dostali do nálady, kdy se přízrak některým snímám, zásadě blbostí. Ale já se snímat nemám a ani nechci. Jde nést, že jsou velké barabízky, ale jakmile se začnou snášet (vyvádět) je lepší ci jdi nevšímat. Vzbudit jim někdo a odejít s hlavou plnou starostí proč to dělají, ke svému, hodnému smíchu. Večer to se noc překřičí. Proč to je dobré. Pro dobrou noc se. Ale ráno člověk nevím. Holky se smějí nějakým jiným než klukovským, nějakým co z klukovského případá vyšší normální. A zase nespí. Život je život. A já dobře že je a bude.

Brita

Vysoké nad Jizerou

Sraz byl v 6^{30} u Kona. Odtud jsme jeli autobusem do přes Vysoké nad Jizerou, do Rokytnice v Orlických horách, kde jsme nasedli ležáky a byli rozřazeni do družstev, první družstvo vedl Kun a druhé vedoucí Prométhea. Druhé družstvo šlo dolnice a po žluté směrovce na Divočáky přes Hričovky. Na Divočáky jsme potkali první družstvo, které trasu mělo opuštěno prostor. My jsme postavili sněhuláka a šli jsme také. Jeli jsme kus z kopce, kde se mnohá členů naší skupiny vymlátila, až k prvním chalupám. potom jsme po mírném kopečku sjeli k silnici a došli jsme na parkoviště. V 16^{00} jsme autobusem odjeli do Vysokého nad Jizerou. Tam jsme měli přespání ve škole. Vrátili členové umyli, nasedli jsme se a potom měl Kun přednášku o lyžích. Potom byly zasvěceny nové členové (Kona, Pepa atd.). Zahráli jsme si hry a šli jsme spát.

Druhý. den ráno jsme si zbalili věci, nasnídali jsme se a vyrazili jsme. Hned za Vysokým jsme si připevnili lišky. Chtěli jsme se projet na mírných běžkařských stopách, ale stopa se kopala závody (Lišák), a tak jsme se rozdělili, část šla na lišky a část sjezdovka na běžkách, a potom si prohlédla trasu. Cesta

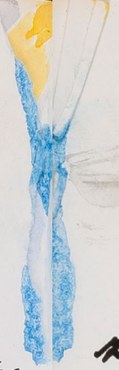

závodnickou trasou. Po projetí cílem se odebrala k autobusu, převlékla a jeli jsme domů společně s prvními cestou;

Domů jsme přijeli a hodinu dlouze modelali jsme si nástup a rozešli se.

Luboš

Autobusem jsme dojeli do Špindlu. Potkal nám vyvrtka
ve vlaku a my jsme vyšli kamenitou. Rozhodl nás přechytil
na úpatí Klobu. Tyč jsme s Pekařem dali modrou
a šli Klobu nahoru. Než jsme se vyšplhali nahoru, byli
už všichni na Spisovatelce. Konečně jsme s Čepem a Bělohem
dojeli na Spisovatelce. Pršelo jsem měl samej průšvih.
V špatně se mi dýchalo. Ráchal jsem na Spisovatelce a kopil
dál na hodinu přijel Rad a Šim postihl Victorku. Večer
se mezi mě, Mydlíka, Pekaře a Brka rozdělilo umístění na
chatách. Já měl ve chatě Matička, Hlušeho, Vyrchu. Vzal jsem
si dvě první slyšby. Káma, jsem si přistlal a pěkně
jsem začal slovit. Co snídaně jsme vyprázdnili na
beze. Chlebu mi nějako srdce a tak mě Rum postal
vařit pokrm. V večer, když už jsme dovečeřeli
večeři k nám přišli Slavojáci a řekli, že se mnou
přespí na Pecháčku. Na Pecháčku jsme museli
začít se vším znovu a nic jsem to nevěřil.
Rum už začal být nervózní. Káma jsme si přistlali
a vyšli před chatu ve sněhu. Čekali jsme na
ně a nikdo nic. Tak jsme čekali dál a nikdo nic
dle. Jsme šli před vesnickou přijít. Vyprázdnili jsme a čekali dále
jsme lyžovat. Začalo se mi dobře dýchat a měl
jsem dobrou náladu. Všechny bylo vyřešeno jako
odpočinkovým dnem. Čekali jsme do Vrchlabí a byli jsme
úplně groggy. Prohledli jsme si výstavu o Krkonoších
moc se mi líbila, nemusel se potáhl nebo mám chodit
a vidět tam nějaký roberce. Autobusem jsme vyjeli
do Špindlu a pak na vlak. Večer jsme
si s Pekařem Brkem zahráli až do půl dvanáct.
Ráno vstal přišel snad kapr, ARCO, PROKÝNA.
Umyl jsem s pokem se sněhu nestarám. Splesl
jsem se, vstal jsem.

DEMY

Ještě na mně obých dobrých Vánocích. Přicházím do
vily na Červeném kopci. Brzy se vyjasní a slavní sní-
dani na Červeném kopci. Brzy se vyjasní a slavní sní-
ží o slávistovi hodinovou jízdu do Jelení, kde
ví o slávistovi hodinovou jízdu do Jelení, kde
ví dlouhou a tady na slalómu jízdu do Jelení, kde
ví dlouhou a tady na slalómu jízdu do Jelení, kde
Rochlí se Pan tady jízdou ještě obyčejnou
se v příští dějinou ještě stejnou tuhou a
tábor se Pan tady jízdou ještě obyčejnou
se v příští dějinou ještě stejnou tuhou a
Dopoledne se pravidelně ještě stejnou tuhou a
večeři. Dopoledne se pravidelně ještě stejnou tuhou a
večeři. Dopoledne se pravidelně ještě stejnou tuhou a
Jelení se stal odp

15. 2. Pásmovka v Krtí

© Hajdyb

ODDÍLOVKA

Jmenní oddělení byla tak trochu netradiční. Celé dvě hodiny se na ně čekalo, ale přesto se nás sešlo dost. Nejprve jsme ti na výstavu zpotvornělá fotografií. Některé fotografie byly vyvedené jiné, jiné méně, ale přesto byla výstava pěkná. Poté pro nás měl Tarzan připravený taro-audební soutěž. Každý se mu musel představit a říct, odkud je. Potom nám všechny spolužáky a my měli uhodnout, kdo to byl. Nejtěžší hádanka byla ta poslední, ale všechno se nám povedlo. Nakonec jsme se rozešli do svých domovů.

A ještě jedna

Tuto sobotu jsme šli s kopcem. Sraz byl v 9:00 hodin u kostela. Cesta byla dlouhá a unavující. Nejprve jsme šli na výstavu fotografií. Některé fotografie byly vyvedené jiné, jiné méně, ale přesto byla výstava pěkná. Poté jsme se vydali na hřiště, kde jsme si zahráli různé hry. Bylo to velmi zajímavé, ale také náročné. Potom jsme se vydali na oběd. Po obědě jsme šli na rozhlednu, odkud byl krásný výhled do okolí. Nakonec jsme se rozešli do svých domovů.

© Hajdyb

DETEKTIVKA

Victoria & Philadelphia

ŠPATNÉ VYVOLANÁ KOPIE (FOTO ARCHIV BS)

Posidon

Na dekl-
tvém jsem
se těšil už při
dem. V cloudu
jsem slyšel, že
mnoho
začalo
dějiště
Philadelphii
sobě
kolem
ve
aleci.
skupin
kavárn
Čtvrť
a jsme
adresa
obrazy

Victoria & Philadelphia

Loupež obrazů

Další
je. ale
by
ale
mnoho
Paříž.

27. 5. 22:00 bude na Hlavák nebo na Holešovice
Prostě jedna skupina jela na Olbrachtovu
jsme tam Českou plus malý výpomoc a spá
Rozdělili jsme do dvou východový a cho
deb a chtěli a hledali by přijde čer
noch. Byl jsem správná na zadním
chodby by přiběhla vybrčí má kůň
že se by Černoch v kolejích zabe
vících s brejlema a šuplíkem. Poslal
jsem Kačku pro ortutu a pověsil jsem
se na ně. v hale se mi nic na
dvě hodiny, prošel jsem musel
čárat než příběhnou Holky, ale ze
dvojhří jsem to zase obešel. Vyšel
Pařížská a vendul si na

Lavičku. Byl se tam
objevil. Běžel a šel černoch
šel za ním. Stáli spolu
vlakem a já jsem vzhůru
mě aby je pozoroval.
To dělo se, ale přinutili
holky, že prý bude mít
lavičce kufřík. Tak jsme
se rozhodli, že to vyzkou-
šejem. Sedl jsem k nim
jak zabrodil a rozpřádal
jsem se na chodníku. Trochu
bude se černoch
urážalo ou mám o dost
vůbec nechtěl zabránit
v kufříku byla zabalená
na mě nějaký obvaz
v temné komoře. Tak jsme
se pozdili s cenzalkou a
do věže. Tam jsme ji vlí
že jsou to dobrý, kdyže
Kačka byla pro brčkem a ten
nám to vrátal. Ve a kam
byla správa (viz. foto kopie).
měli jsme do 3:30 čas kdy jsme
šli na pár hodin spát.
asi na 3 hemoh jsem, ale
vrátce jsnout, jsnout jsem

Kdyby se nám jsme potřebovali, tak
vzdělí jsme kamion. K vyměnování jsme se
nepřenesli. Ve 2 jsem se vrátil a šel jsem
pokoušel chvíli, že jsem chtěl
spánek a dostal se do
a dostal se do
bosem se dostal
jsme. Tak jsme
šel jsem, ale
jsem šel jsem

Nar.: 14.6.1973
Hodnost: Lodník I.
čís.: 34-65-899
evid. čís.: 23
Cheef

DETEKTIVNÍ KANCELÁŘ

Name: Vrchní detektiv Hanuš
čís.: 34-65-899
odd.: detektivní

Nar.: 14.6.1973
Hodnost: Lodník I.
čís.: 34-65-899
evid. čís.: 23
Cheef

DETEKTIVNÍ KANCELÁŘ

Přes veškerá omluvení

POŠLO K TŘE STŘELCE

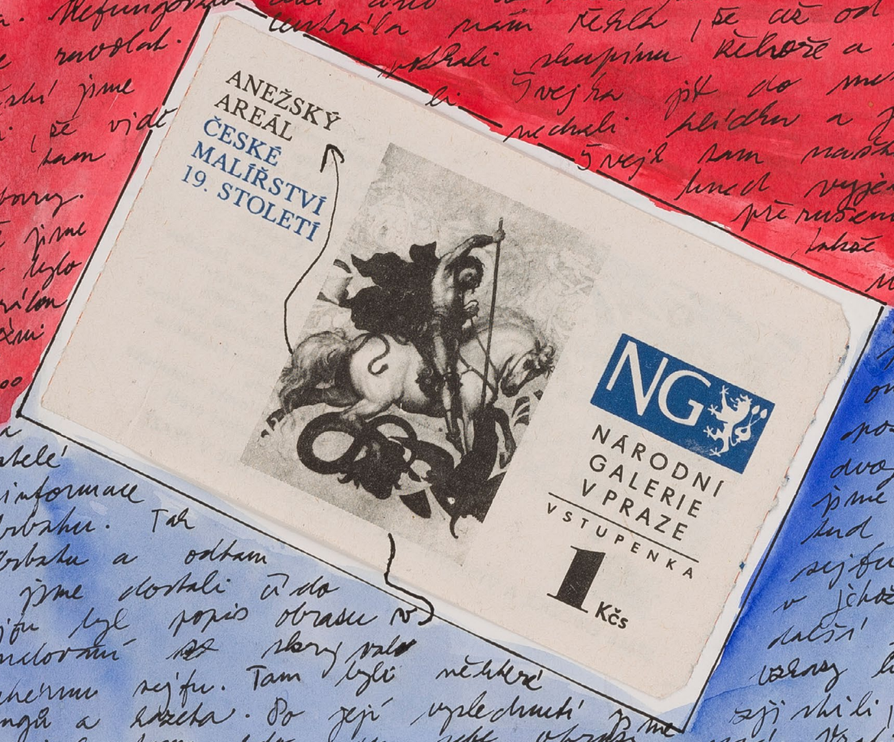

DOHODA

Tentokrát tradiční dohoda nebyla tak úplně tradiční protože jsme se sešli v pátek odpoledne na nádraží v Středokluk. V pátek, protože byla sobota a na tu, odpoledne připravena hra, se nás nesešlo azorána asi jen. 13 kdy. Když jsme dorazili na místo začala se tradiční hra s bonbóny na ano a ne byl jsem s kapitánátu jen KOPČEM a ten na těch výsadě byl to vrátka nás na vzch ale se ukončila hra a od šud se jde na pohlad, vedl HPB a ti kteří to tam lépe znali. Na pohlad jsem se ještě nemohl podívat, protože jsem v ODDÍLE teprve 2. rok. Když jsme přišli hejkali všem šade se vozí gulášě a hraje se míčkovka jsme věděli že gulášě vozí a ne bude jen protože jsme měli na výbavu jen odpoledne. Po míčkovce jsme se vrátili na zastávku šade nám ujel vlak.

Doma jsme se teply na tiši o podinu dostě

© JANIS

Hned druhý den jsme byli povoláni.

Hned druhý den jsme byli povoláni. Tak jsme sami zavolali no a ona nám to přiložila. V správě to je v 10°. Máme být u Středočeské v Kladně, spol podniku. Odpovědělí ovšem nám Svejda. V pondělí přijedl nám nepomohla ani celá práce. Nefungovalo ani auto ve které jsme měli v příkladě Kolíse rozvolal. Ještě jsme tam Svejda šel do mého. Tak věděli, že vidět jsme tam kamarády, které jsme dobře znali z odbíračů sami ve 12°° Svejda sám nadšeně vyšel. Od té přeměřeno zpočátku jsme šli na Dodavatelé se informace do dobrého. Tak do dobrého a odtam bude jsme dostali a do v sejfu byl popis obrazu namalovaný se skvělý pohled gangsta a krásná. Po její vyslechnutí popisu a domu jsme vzali se obrazu jsme vyplynulo tam. Nakonec jsme dorazili obraz a odnesli ho. Byla to perfektně připravená hra a myslím, že jsme byli v dobrém smyslu. Bylo to opravdu skvělé.

Hanička

Přes veškerá omezení

POŠLO

Zde jsme zjistili další kód

P.S. Hned druhý den jsme byli na informaci pro návštěvníky, kde nám dodavatelé sdělili, že jsme byli na dobrém místě a že se vydáme do dobrého a odtamtud do sejfu. V sejfu byl popis obrazu namalovaného na skleněné desce. Tam byli nějaká gangsta a holčička. Po její vyšetřování popisu a domu jsme obraz nalezli. Vzali jsme ho a odnesli do auta. Byla to perfektně připravená akce a dobře jsme se bavili. Tak jsme se vydali na cestu domů. Byl to opravdu skvělý zážitek.

DOHODA

Tentokrát tradiční dohoda nebyla tak úplně tradiční protože jsme se sešli v pátek odpoledne na nádraží v Kralupech. V pátek, protože byla sobota a na tu, odpole připravena hra, se nás nesešlo moc asi jen 13 lidí.

Když jsme dorazili na místo začala se tradiční hra s bonbónky na ano a ne no atd. Ponevadž s námi byl jen 2 kapitánů jen KOPČEM a ten na těch minách byl to brzy tak nás na všech cestách ukončila hra a odtud se jde na poklad, vedl HPB a ti kteří to tam lépe znali. Na poklad jsem se ještě nemohl podívat, protože jsem v oddíle teprve 2. rok. Když jsme přišli k cíli skládali se vozí gulášek a hrajeme si míčkovka jsme věděli že gulášek vaříme bude dobrý protože jsme měli na výpravu jen odpoledne. Po míčkovce jsme se vrátili na zastávku kde nám ujel vlak.

Doma jsme se teplý večeři o hodinu později

© JANIS

ODDÍLOVKA

Tato oddílovka měla být čistě naučná. Sešli jsme se na kozu s oblečením na táboření. Měli jsme brousit lodě.

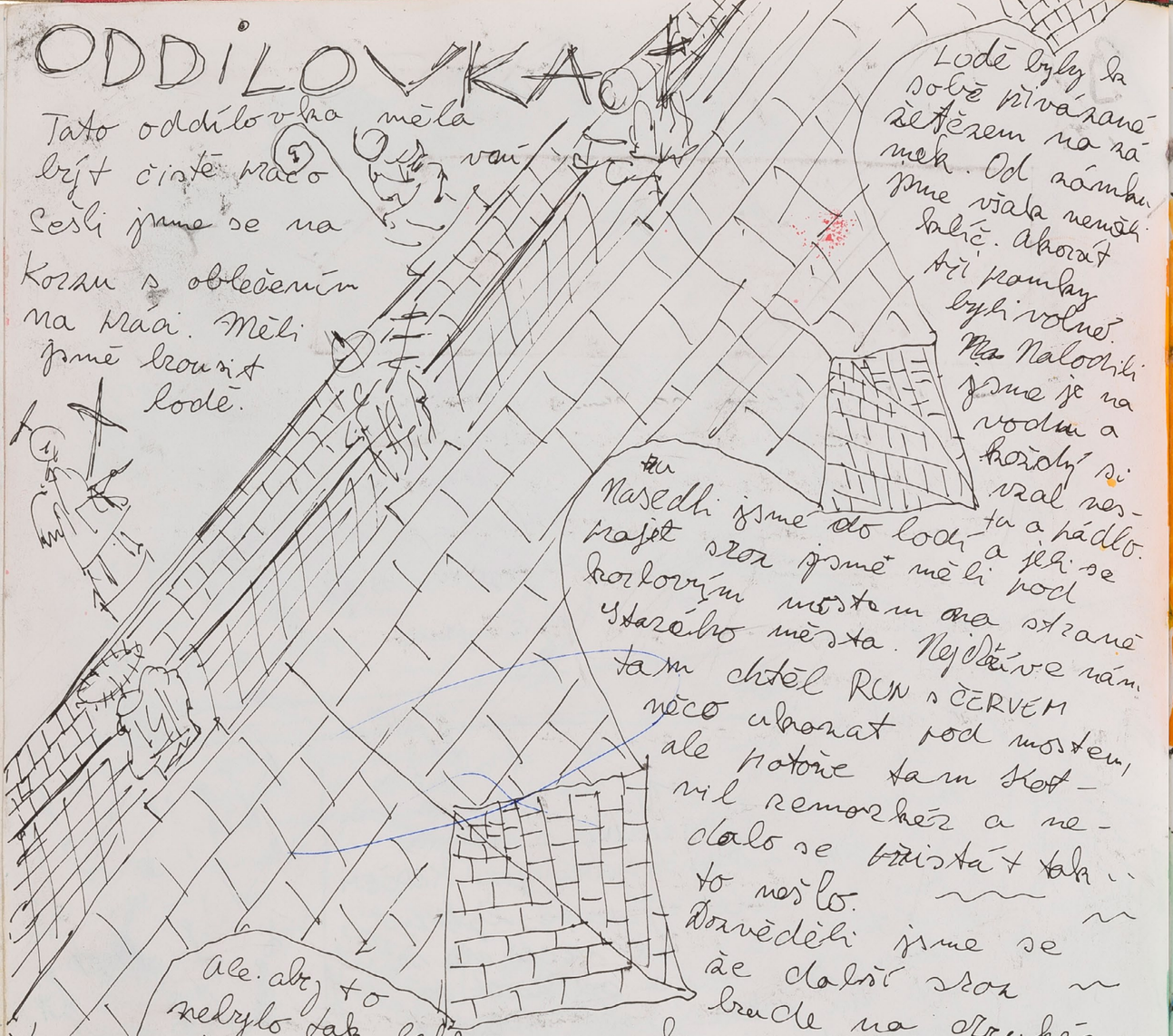

Lodě byly k sobě přivázané šetězem na zámek. Od zámku jsme však nemohli dále. Alespoň ne tři páry byly volné. Na Naloďki jsme se na vodu a každý si vzal nástroj.

Nasedli jsme do lodí a jeli jsme kolem mostu ze starého města. Nejdříve nám chtěl RUN s ČERVEM něco ukrást pod mostem, ale potom tam skončil remorkér a nedalo se to nějak vyřešit. Rozhodli jsme se že další zkoušku na druhém konci mostu.

Ale, abych to nezdržoval, tak jsme museli projet všechny pylíře mostu jako slalom. Bylo to dosti namáhavé kvůli větru, který vál směrem od jezu. Když jsme tam všichni dorazili, dohodli se kapitáni, že si půjdem oběhnout Kampu. (Kamně já) Kampu jsme jeli oběhli a vrátili se k lodím, kde chlapci hledal ČERVÍK. Cestou na zpátek na kozu byl závod mezi posádkami na kánoích. První místo zaujal Fram druhé VICTORIA a třetí MOBY DICK. Tentokrát a bourání lodí nešlo, ale příště ne nesejde a pak už jsme nestačili kontrolovat a rozhodl.

© JANÍS

3/5 1/4 1/4 2/4 3/2 3/5 5/2 3/1 1/1

ODDÍLOVKA

Na tuto oddílovku se sešlo poměrně dost lidí. Začala jako vždy nástupem v 14°°. Na této oddílovce jsme se věnovali šifrám. Věnovali jsme se např. skladbě šifry zlomkové sekvencí jsem nadepsal tento nápis. Nezabývali jsme se jen touto šifrou, ale i dalšími jinou.

Abeceda se musí uspořádat tímto způsobem:

ABC	DEF	GHCH
IJK	LMN	OPQ
RST	UVW	XYZ

a pak se z takto uspořádání abecedy odvozují různá písmena. Po luštění šifer byly organizačky ke Robinzonáděl. A potom si každá posádka dohodla jídlo na tuto výpravu. Potom následovalo rozloučení a odchod domů.

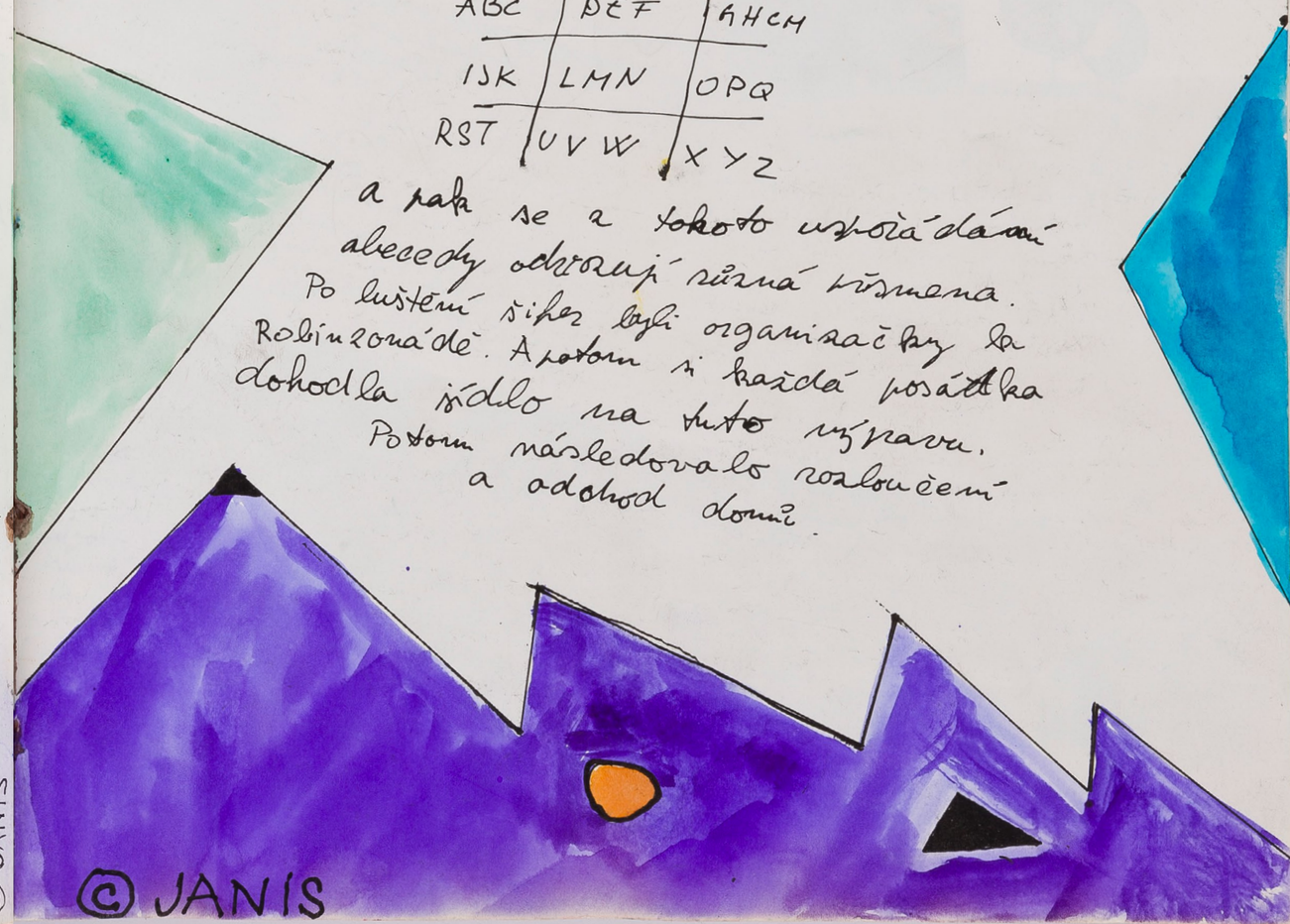

© JANÍS

ROBINSONÁDA

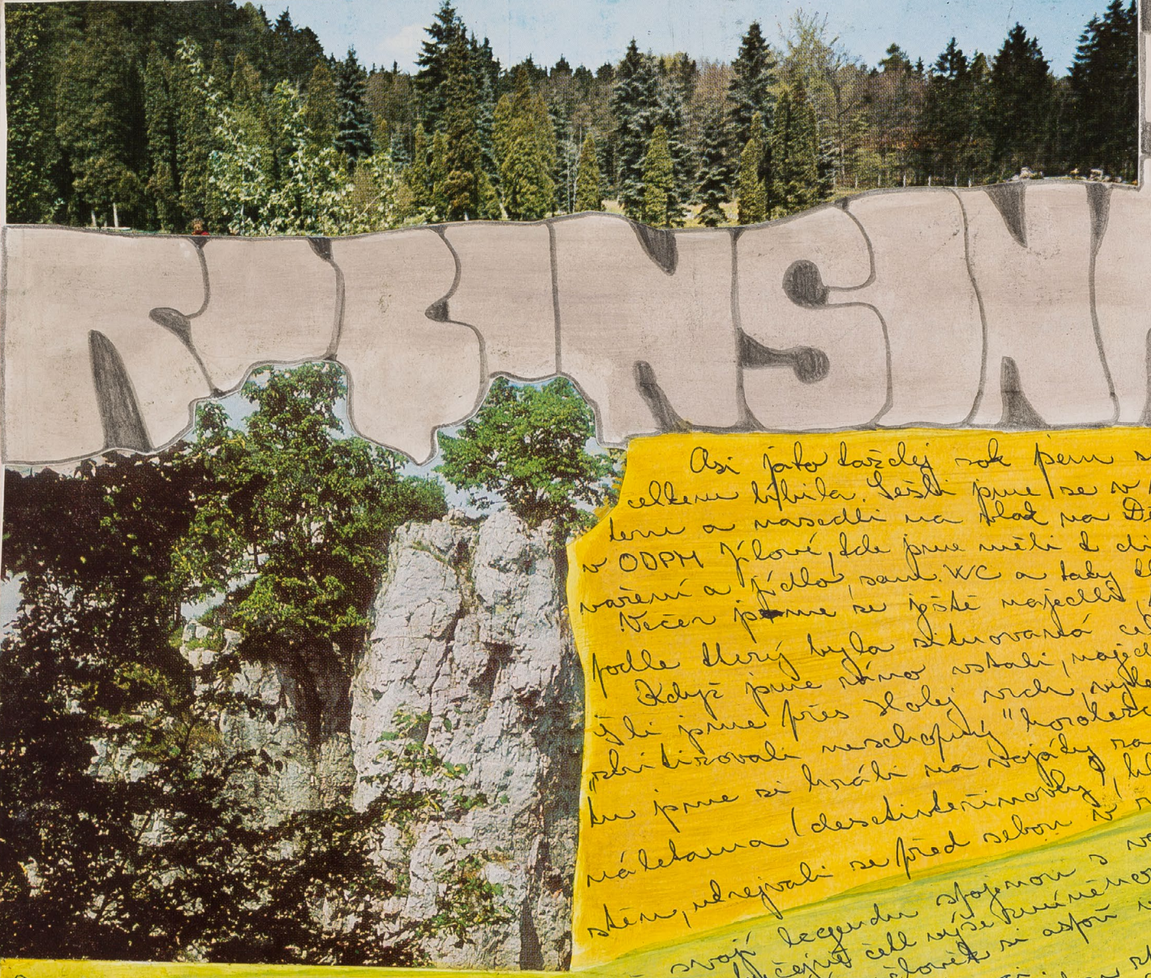

Asi jako každej rok jsem se na
celkem lichtila. Každé jsme se v pátek od
lem a nasedli na vlak na Dětřín. Tam
v ODPM Jílové, kde jsme měli k dispozici
vaření a jídlo, sauny, WC a taky klavír.
Večer jsme se ještě najedli jak se
podle který byla stanovená celá Robin
Když jsme jsme skoro skoli najedli unuj
šli jsme spát. Ráno skoli vrch vyhrnuli na
sbírkovali nashrabky "hrobečky a stej
by jsme se hráli na vojáky na II. stra
náležitou (desetidenní) výcvik. Hledali
stem, udrželi se před celou 2. nocí.

Co všechno nelo samozřejmě jiné
nikdo z prváků něco vařil (nejčastěji Ru
CO NEJDE KDE DĚLAT? Bylo to celem
(Většina z nás ne). Pak už nám byla
a ráno jsme se ještě najedli jak se
Hned po ranním nedělním
se ještě pohaly (podle oříšku
se stará vyhlášených stalách
ale hrabo nám děsně dlouho
musely jsme jít nětam
všechno dobře dopadlo a
to lana) a hrabo se
Odpoledne jsme se
Nejhůř jsme
rozdělili
Mně

Jsme vůbec nešlo
Jsme
Jsme
Jsme

POSÁDKOVÁ

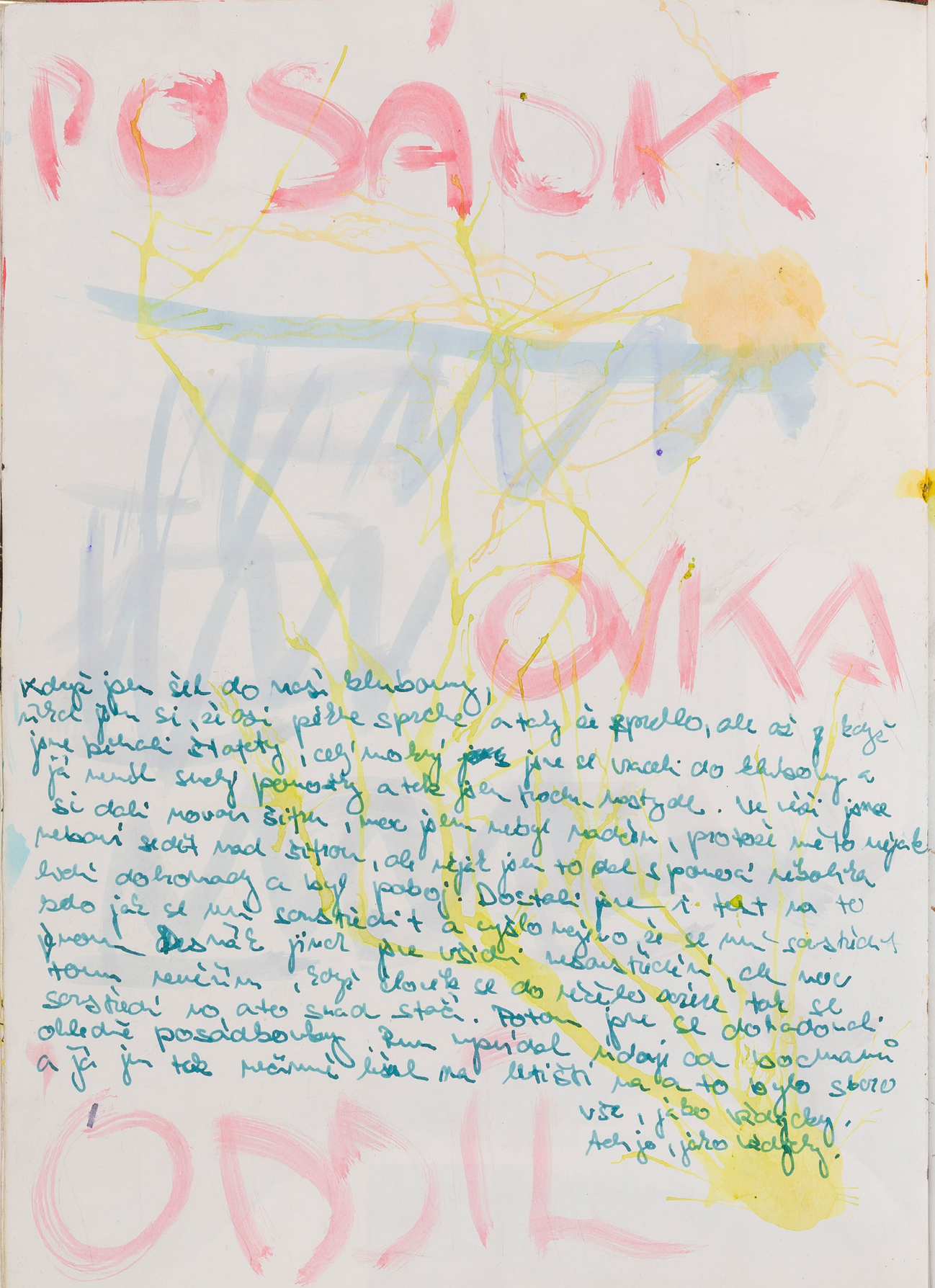

Když jsem šel do naší klubovny, měl jsem si jít dát sprchu, a taky se chystalo, ale až z kraje jsme běhali štafety, celý mokrý jsme se vrátili do klubovny a já měl suchý ponožky a tak jsem tvrdil, že nejdu. Ve vedlejší jsme si dali rovnou šifru, ale nejdřív jsme museli sednout nad šifrou, ale nejdřív jsem to dal s pomocí nějakýho dohromady a byl pobaven. Dostali jsme 1. úkol na to jsme se měli soustředit a cvičilo nejvíc, že se mi soustředí jsme dělali jsme pro vůbec nesoustředění, ale moc tomu nerozumím, když člověk se do něčeho zasere, tak se soustředí no ale stejně stačí. Potom jsme se dohadovali kdo bude posádkovej. Jsem vyprávěl údaje od kočárů a já jsem tak nějak líbal na letišti, nebo to bylo sbor vše, jako vždycky. Ach jo, jako vždycky.

VÝPRAVA

Začalo to tím, že jsme se měli sejít v chodbičce u 1. třídy a málem jsme odjeli bez Šejbas a Hrasičky, kteří si odskočili pro limonády. Cesta na náš nejvíc nás probíhala dobře. Já jsem se pak rozhodl hrozně chtít zahrát na harmoniku. Dopadlo hrozně. Hráli jsme nějaký slovní hříčky, ztratili se a skončili v krásně vybílené místnosti jsme se stočili a krásným kruhem. Tak jsme si trochu zatopili a pokračovali. Nálada byla velmi dobrá. Vedl jsme se dobře na cestě domů (nevím jak se jmenovala), ale já jsem ji neposlouchal, protože jsem nemohl rozlišit co je jarní louka a co je Denny to jsem měl moc rychle, takže jsem se tolik nesnažil. Jednou táborem jsem si ji půjčil a dítě si. To by bylo lepší.

Po cestě domů jsme se všichni vrátili na oprosen bol a já jsem pokračoval na své jsem ani nedělal. Hujdyho chtěl pořád něco napovídat a Šejbl to Saré taky se nakaloo. Potom jsme vyjeli a hned přijeli zopec mi vyšlo letěr a zadní bolo se mi pořád povolovalo, až se po pěti opravit se neslobilo. Svítilo slunečko. Bylo krásně, my jsme v tlaku, Hujdyho a Hughem vybrali tak bez zopec a to se jelo. Prostě pohoda. Něco hrozně krásného. Nikam jsme nespěchali, občas po přímé hlavní cestě, občas po silnici. Projížděli jsme Babičinou údolím, staré bělidlo, mlýn, sádek, pohoda,...! já s Dennym

jsme byli vzadu a povídali si. Sice se ONOC dělali tlusťochy. Smáli jsme se a pochvalovali tuhle pohodu. Denny je dobrej člověk. Často se divím, že se se mnou vůbec baví. Já bych nevěděl, co s takovej pošahanou ve vědomostech a on se se mnou tady zabaví.

Potom jsme si na talíře dali nějaký to maso s bramborovým salátem, doplnili tatarkou, anglickou, vzali pár rožků a pokračovali po příjemné lesní cestě v údolí.

V našem vejminku jsme si našli pár šišek, possible – dali nějaké citáty mapi: „Otec mne nenutil pracovat, ale nemohl mne nut práci rád". Velice se mi zalíbily různé testy a já nevím co všechno o knihy „I dospělí si mohou hrát". Byly tam zajímavé věci. Vedoucí nálady jsme si to večeři opekli uzenky s hořčicí a zahráli si člověče nezlob se. Ještě jsme zapomněl, že se nám podařilo vymyslet novou hru s balonem. Hraje se jako volejbal, akorát místo nohou je kolena a tenisák. Něco po půlnoci jsme se pobalili při Hollywoodu a šli si schrupnout a. ší jako vyjádřen na bodě se podívat do nějakého letadla jako restaurace, ale sbalil to déšť, tak se zapovídali do dešti. Prostě pohoda. Uklidili jsme, sbalili si, vyčistili chlebem edi, které jsme vůpčinili a vypili čaj, vzali, máchali. V stupe byli s námi dva učitelé a já s Denny jsme počítali statistiku, že za 5 minut řekl on 103 slov „Vole", to znamená, že každý na řeku „Vole" po 6 sekundách. Z počátku jsme byli strašně zlatá a ty učitelé obdivovali svoji češtinu a byl od nich pokoj.

Potom dělali na tento akorát Honzík a Šejk, protože Šejk pořád dorážel na Masoně, že ji pak na protek- ční dítě a to se občas přenese na jiný bitky. Jinak O.K. Na nádraží jsme se rozloučili se Šejkem a šli jsme DO Rumun pozdat balení i po zákusku, že se napíná, ale nevyšlo to. Jinak se mi docela zamlouvá hudba, možná je trošku jak na vsi v hodě v tě bradavici na krku. Sice to pij holky asi se tichý ne- mají v oblibě, ale mě nevadí do nadpak.

Bříza

19.4.

LACROSSE

Sešli jsme v 17⁰⁰ na Žehry. Já jsem přišel posledí, jelikož jsem si šel ještě zaběhat. Celkem to bylo k dobrému, protože se alespoň rozběhal na následující střídání. Byla to klička-hůlka okolo vlajkových sloupů. Po ukončení štafety (byli jsme 2.) jsme si vše vzali zacrossky a šli se rozlosovat. Já si šel s Pepou, kterej to furt hnůl nějakým dřevem. Vař jsme se rozdělili na tři mužstva. Já byl s Pepou, Ondřejem, Duschem a s pár dalšíma lidma. Zkoušeli jsme si zahrát lacrosse, no a protože sportu nemilujeme dost, přidali jsme ještě přesbce. Potom ještě probrali menší přípravy na Otavu a pak už jsme se rozešli do svých domovů.

© Huidyb

OTAVA

21.-23.4.

Vyšli jsme se o půlce brzy odpoledne. Ještě jsme nakládali a vyzvedli loďe až nějakou přijel autobus. Tak jsme se nalodili a vyjel do Kestřejna. V autobuse jsem si tak rádně povídal s Pepou, s Blumem s Brzdem jsme se snažili přesvědčit kocky, že Kesch je slavetej i když se nám to nějak nevydařilo. No a tak jsme dojeli na tábořiště. Odpojili olej, vyložili loďe, postavili stany, najedli se a šli jsme vlastně hned spát, aby jsme byli zítra plni elánu. Spal jsem s Kuchem a pak jsme si ještě dlouho povídali. Ráno jsem se probudil celkem brzy a šel jsem si zahrát, ale nebylo moc lidí, tak jsem šel zase spát. Po snídani jsme se sbalili a vyjeli jsme. Nejdřív jsme jeli prozatím rozvážně, ale pak jsme přidali. Po rozcvičce jsme rozvinuli plachtu (kvůli slunci) a odpoledne jsme dorazili do Strakonic. Tam jsme se ubytovali, vybalili, vyzvedli jídlo a šli se najíst do restaurace. Po obědě jsme se vydali na koupaliště. Tam jsme si zahráli lacrosse, no a potom se šlo do kempu, kde jsme si postavili stany, najedli se a šli spát. Druhý den jsme vstali, nasnídali se a vyjeli jsme. Jeli jsme pomalu, ale vytrvale až do Blatné. Večer byla velká opice a sprcha.

ODILOVKA

Viděl jsem Myšáka! Po Otavě jsem zasp viděl Myš! Vám se to možná bude zdát divný, ale Myšák tam zasp byl! Brk mi ho hlásil, a potřebnou filmovou rolí tam klidně byl. Bylo to zvláštní, ale podobný pocity jsem opravdu měl, když jsem ho viděl. Otava byla akce, která mě obdarila vrakem lodi, jak jsem to v oddíle od Vánočky reportoval. Proto mě dost překvapilo, že Myšák existuje, i když nebyl na Otavě. Nevím, čím to je, ale loď jednoduchá výprava jako je voda mě loď probudila k životu. asi kvůli tomu, že jsem dlouhou do oddílu. jsou výpravy, kde ať se zapálíš sebevíc snaží, tak mě skoro znechutí, a jiné, kde skoro bez programu, mě dovedou. no ale k akci. Ráchal jsme se ve vodě s Calypsem a bylo úžasné. Bylo teplo a pomalá dobrá, lepší nálada. Škoda, že nepřišel Hnidák, protože jsem se na něj dost těšil. Ten den jsme se dost vyráželi a voda nám tak byla příjemnější než

Blumov, na táboře

Tomáš

SÁZAVA

Sraz byl na korzu v 16⁰⁰ v sobotu. Pak byly různý přípravy lodí atd. Přidělali vozík na autobus a jelo se. Dojeli jsme do Světlý n Sáz. a odtud ještě 4 km po vodě. Rozestavěli jsme stany a vlekli stát. Ráno se vyrazilo a nějak moc dlouho se mluvilo o Stvoridlech. NO A PAK TO PŘIŠLO: STVOŘIDLA: Byl to kámen vedle kamene. Naštěstí jsme to ve štěstí přežili. Zase přistáli, rozložili stany, rozdělali šapitó a usnuli. Ráno jsme znovu jeli, ale tak už to nabylo tak hrozný. Pár jezů, ale jinak klid. A zase rozbalili stany, zazpívali si a usnuli. V pondělí ráno na nás už čekal autobus a převezl nás na trasu Týnec - Pikovice. V autobusu jsme nechali bagáž a jeli. Ten den svítilo naštěstí slunečko, takže mi ani moc nevadilo, že jsem se dvakrát vykoupal (s UMEM). A pak už se jelo rovnou do Prahy.

Made in Masák

©JANIS

ODDÍLOVKA

Oddílovka začala jako vždy v 17°°
Nejprve čtyři organizačky a taky jsme si ke mim sedali
ve stolu v knihovně. Ve Run nám seznamoval s ak-
cemi na příští týdeň a v tom slyšíme ne nedaleko místk
nosti rachot a řinčení rozbitého okna. V tom se
celý oddíl zvedl a šel se koukat co se děje. Když jsme
do dveří a viděme rozbité okno a kamenáče
Ohlazěnou hroudu po zemi. Na trosce byl přivázán
sklíček a dopis. Nejprve jsem si myslel že nám chce
někdo vyhrožovat, ale v dopise bylo napsáno, že
nějaký člen oddílu se zajímá o náš odd-
díl a že bo chrání. Chceme bezpečí.
Napsal nám také že máme se rozdě-
lit na tři- dva a jít na
nicená místa. Podle vodá-
dek jsme tedy vy
jdi do VICTORIA Prozkoumej
měla to jsme my
se za- jít do MAYA
pa- jí mat se o
-tři km. Do mě
sa jsme dorazili
zahnuli a jeden
otýnka nám dal
domů. Dopis jsme
rozlepili a v něm
bylo něco zajímava-
ho. Chceme bo-nám
dovolí rozdělovat.
Na novém místě
dovolí rozdělovat.

Po rozdělování jsme se dozvěděli, že máme
Nový svět a tam že je dalších zpráva
jsme dostali další zpráva. Víc tam nebylo
jakoubi mírku. Ale vším jsme oddíli do klubovny
V klubovně jsme čekali, až se kdo-mi-dech kdo-to bude
rozvedělí jsme se že kdo-si, v domě je kdo-mi-dech a
mo ☺ Bednu jsme našli a tam byli
vy- dva dopisy do EGYPTA.
Dopisy z Egypta z vesnice Vodní brdy
nás tábor a Neznámý
čem oddílu nás
kdo to vzal
EGYPTA

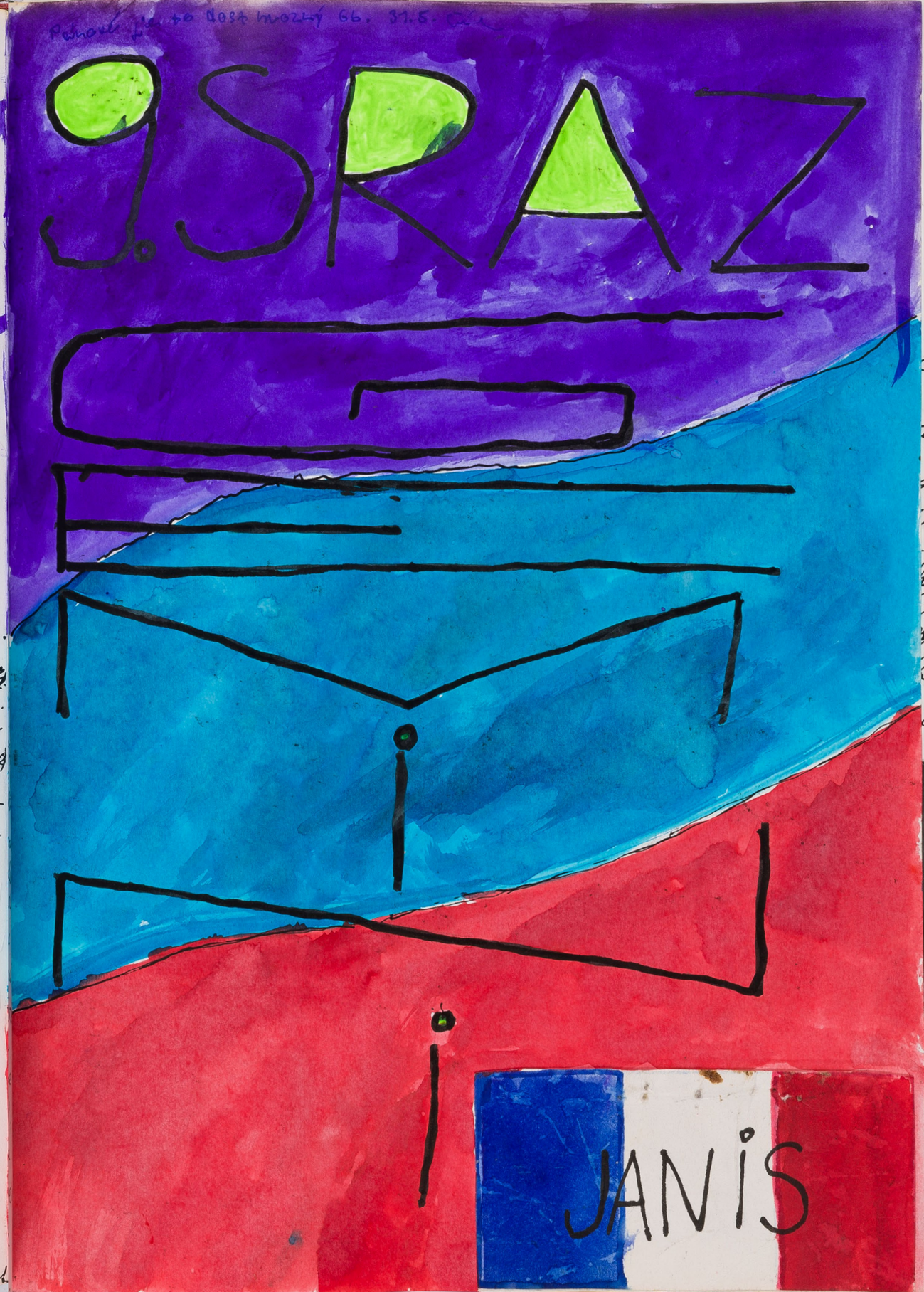

CAMPINK

VIŠŇOVA

Letošní tradiční sraz GEMINI se odehrával v jednom kempu u řeky Berounky. Na místo jsme dorazili kolem 19.00 hodiny. Na cestě nás totiž spozdila nehoda dvou cizích aut a náš autobus musel čekat až se nehoda odtáhnou.

Tábor tedy na určené místo jsme dorazili ještě za světla. Vyklidili jsme autobus a vyhlédli si místo na postavení stanů. Ze stanů jsme postavili velký kruh o poloměru asi 15m. Já jsem ve stanu vydělal se Švejkem bylo to celkem pohodlné protože jsme byli jen dva.

Vlastně jsem se ještě nezmínil o tom kdo ~~totiž~~ na stanu je a jaké oddíly. Na srazu bylo 5 oddílů a to ARGO, PROMÉTHEUS, POSEYDON, CALYPSO a VYKINGOVÉ. Když všichni dostavěli stany a ubytovali se vzali jsme si zpěvníky a odebrali jsme se do jedné ze vzdálených chatek kde jsme měli úvodní zpívanku a moc večer. Každý si tam také vzal (svíčku) svíčku, kterou jsme si zapálili a postavili do prostředek místnosti. Dlouho do noci jsme zpívali a ohně plápolající svíček.

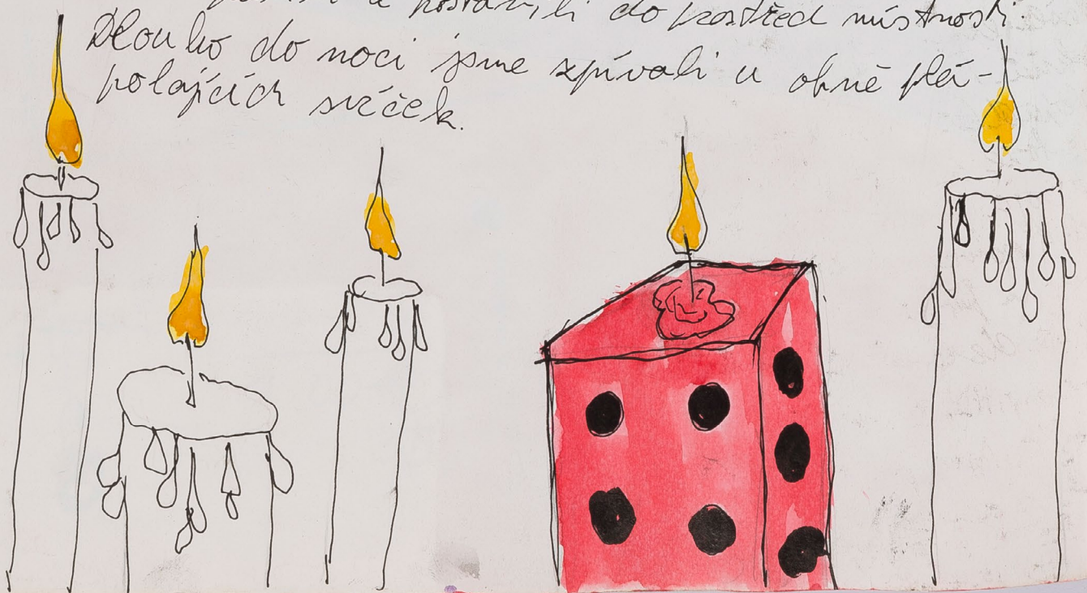

FINSKÁ STEZKA

& TÁBORNICKÁ LIGA

Ráno hned po snídani jsme měli FINSKOU STEZKU. Lidé byli rozděleni do 4. stanů podle abecedy a pak ještě podle dosažených let. Naše byla moc pěkná (připravoval ji PLASACO). Nejprve se seskočil 3x rovně a pak se ve vzduchu zavěsím, nohama mám jít s přehozením druhého nohavice. Pak se mám pokusit zavěsit nohy a vlézt do vzletí jiných nohavic a zas z nich vystřídat vylézt. Potom všem následovalo vylezení na strom a odtud lanovkou a houpačkou do cíle. Nejvíce lidí zdržela vylezení na strom po žebříku kapala vždy bylo o pohodě. (Po finské stezce následovala) ještě před finishem stezky byla mrazírna, která mi mně skončila nejmoc vadně. Nebylo totiž jak dojít nebo dojet za oddíl, ale skončil jsem za celé. A já bych mrazírnu moc nevadím jen mi pak hned při prvním kole. Tedy v finské následovalo uzlování v kterém jsme měli velké borce Bříka a Řehoře oba skončili na mých ~~místech~~ 1. a 3. místě. Po uzlování následovala stavba stanů při které jsem si absolutně mýval hlasivky s pandem. Stany stavěli od nás dvojice Myšák, Prasňák a Bříh, Řehoř také to dopadlo moc dobře. A večer následovala chvíle na pálení ohňů. Tato disciplína dopadla ne moc dobře neboť se asi jen jedno dvojici podařilo vůbec hit novánek a to žhářem Poseidonu. Naše dvě dvojice kterou Denny, HDB, Prasňák a Bříh, Apač, Řehoř neshledali moc velký úspěch. AE TO NEVADÍ ONO SE TO NAPRAVÍ.

Po obědě jsme se měli shromáždit před domkem ve kterém jsme měli včera zkoušku. Je tam před ním terasa a byla tam taky opona. Když jsme se všichni dostavili opona se otevřela a tam stáli dva roboti. Bali a Yhlek a Pamplony. Byli sedělí za různými přístroji a řídili za různými přístroji. Oba roboti se nevzájemně za pojili do elektriky. Pamplony se vzdálili jako šelma jakési fixy na pohlovování se v čase (jakési cestování). Každý odletěl si měl vyletat zástupce a ten si šel vyletat do jakého období se chtěl dostat a nabídnout si měl každý odlet - vymyšlet divadelní hru. My jsme si vybrali období stavění velkých chrámů v Řecku. Na rozkládování hry jsme měli celý odpoledne. Na večer jsme se zase všichni sešli před oponou. Odletěly hrálí divadla v před tím uceněním pořadí. Nejvíce bylo Kalypso se svojí panenkou módní přehlídkou kterou komentovala Barbatina. Pak jsme šly my s Řeckými chrámy. Hráli jsme to jako dnešní dělníky a vládu. VLÁDA - BĚSTVO DĚLNÍCI - OTROCI. Prométeus měl také Řecko. Ti představovali mezinárodní expedici do těchto míst někdy v letech v.n.l. A budoucí svět ovládnili lidy a moderními vzpomínky jako že pes je savec a ne býložravec. Pak přišel na řadu POSEIDON se svojí tradiční improvizací. Ti měli jakou si karoprikan (kanon) japonské společnosti v letech 400 n.l. Mě osobně se to moc líbilo. Poseydon měl také připravené mezi divadelní hry skvělé reklamy na lehkoatletickou hru a na soutěžky BE-BE. Pak Patom měli připravenou hru Nikingové která byla nejlépe obsazená a těžko by se něco z ní dalo popisovat jen vlihlížíme měli období vlády Ferdinanda II. Pak na mě naletovalo ahorát abych dnes mezi divadel odcestoval. Každý dostal malý žeton a hodil ho do čapice kterou nástroje odchlíla. Ke které mu se divadlo nejvíce líbilo.

Oscara obdržel oddíl ARGONA svůj přehled nejvíce se ze doby stavění velkých chrámů v Řecku.

WILL COME TO PERU

Ráno po snídani hygieně jsme všude byly hlášky byly naležené prosby. Všichni jsme tušili že to bude nějaká hra. Nakonec jsme se dozvěděli pravidla rozdělili jsme se na mužstva a pojmenovali se podle různých planet. My jsme se jmenovali Arakis. Naším úkolem bylo nasbírat co nejvíce žetonů. Žetony se dostávali dvojím způsobem jsme hokali různé oksuky a podle obtížnosti akce jsme dostali 1 nebo 2 žetony. Když jsme nezvládli akci dostali jsme 60 tak jsme mohli vyslout 2 lidi do hor na planinu Nasca. Tam byla jáskyňová malba. Mezitím co jsme čekali aby se vyprava majoritní kmen se dvojemi vrátila (různě) vystřídat zpátky, byla na planině Nasca. Mezitím co

FÍN

Odpoledne jsme hráli další kolo tentokrát s Kalipsem. Kalipso hlídalo území ve kterém byly dny z kalendáře a naším úkolem bylo nalézat tolik dnů aby nám z toho vyšel měsíc Kalipso však mělo k obraně různými kterými se do nás trefovali. Po trefení byl trefený odevzdat strážci území 1 žeton a jít se radit k nedalekému stromu. (Jednou vrcholstavovali území se na člověka hned sesypalo 10 kalypsáků a utloukli ho smrtě. Takže vždycky jeden se obětoval a vběhl na území nepřítele co se všichni sbírali a hádali kdo ho trefil aby ho rozbrali co nejvíce dnů. Bylo to opravdu zábavné. Po hře s Kalipsem byla vyhodnocení hry, tuto hru vyhrála skupinka ve které jsem byl i já Karolí jsme měsíc strávili. A vedle toho se i zasloužilo že místo stromu bude právě v květnu. Pak byl zahájení nástupu a volba admirála na příští od skončení roku. Po zvolení kapitánů byl zvolen Swilli, který potom měl zbavit postup k oddílům na stanovišti. Swilli byl potvrzen admirálem střediska.

No a tím to vlastně středisko zase skončilo.

© JANIS

POSÁDKOVKA

Na této posádkovce jsme měli závodit s nějakým oddílem z Prahy 1. Na tuto akci přišly všechny oddíly z posádky. Tedy oddílů se rozdělil na dvě mužstva. Jedno se skládalo z Bobíka, Hujchta, Mujáka a Jirsáka. Druhé z Lydy Kocky slapů a jeho kormidelníkem se stal Praussy. Protože tu bylo také Kalypso tak do mužstva byl přidělen Cizí oddíl mužstva 3. Pak jsme se šli zapsat a měli jsme se také pojmenovat naše elita se pojmenovala Šmoula. Závod odstartoval jako známá Regata. Přejezd řeky a na druhé straně se dotknout a zas na zpátek. Posádky měly být sestavený tedy součet dosažených let různých jedinců posádky nesměl přesahovat 70. let. Těžko popisovat celý závod jak probíhal pak postupně následovaly rozjezdy, ale chci jen (~~stručně~~) říct že tento závod ~~se~~ vyhrála naše elita až jejich nejbližší soupeř byla elita sestavená cizím oddílem. Jak dobře Šmoula vyhrál.

Pak následovalo už jen uklizení a vyhlášení. Vyhlášení výsledků bylo hned potom.

Pár pak ještě večer organizovaly a menší uklizení kotrzu.

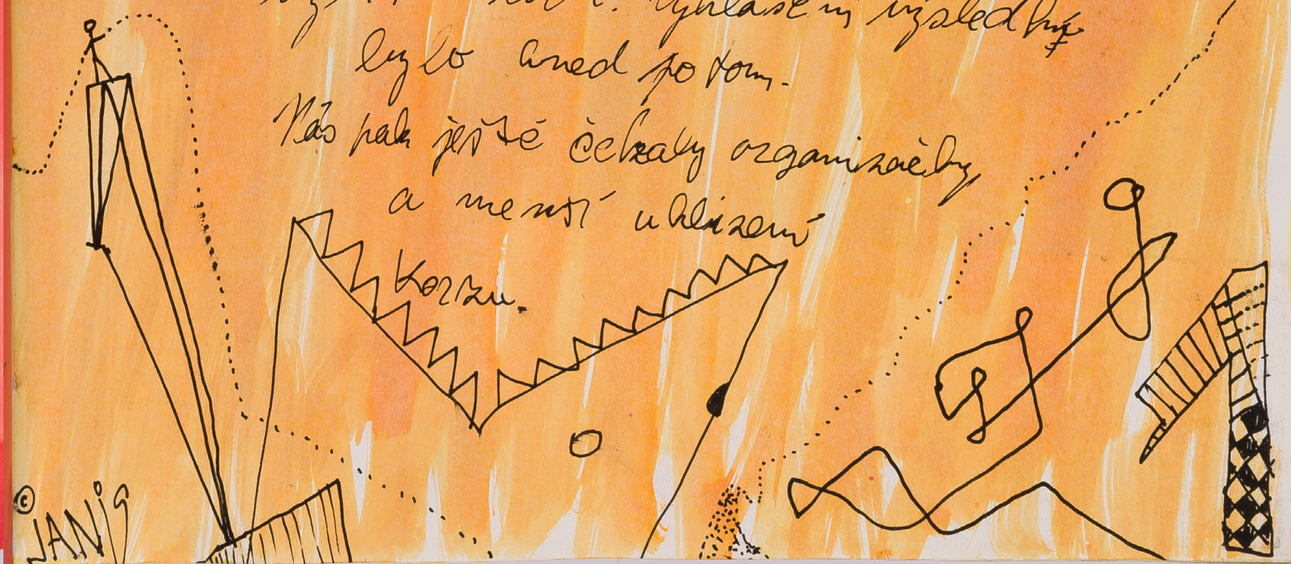

© JANIS

ODDÍL OVKA NA VODĚ

Na této oddílovce jsme měli možnost si plnit nejtěžší body do NK a vodácký provoz jsme si zkrátka celou sezónu rozdělili mezi Karlovou mostě. Mohli jsme si splnit nejtěžší a vézt do vzdálenější. Nejprve jsem jel na kánoi s Husem. A hodně jsme se sblížili k mamci. Obratka tak jsme se okamžitě ocitli dole. Batek na nás trochu nepatrně vrtěl a překlopil nás. Pak jsem se jsde dvakrát vrátil s Čekonem rozdělávat oheň. Po uklizení a uklizení jsme měli organizačky a vyhodnocení soutěže. Skončil jsem jako kapitán a naleštil jsem se do L.D. Seznámili jsme se také s terénní prací, které potěšil jsem kolektivem. Mohli jsme si nechat zadělat do NK body splněné na jezce a ve vodě. Odměnou se mi jsem pětkrát moc líbila. Potom jsme se s ním bromance rozloučili a každý odešel domů. Chtěl bych zde poděkovat Marcele Balka Polívkové.

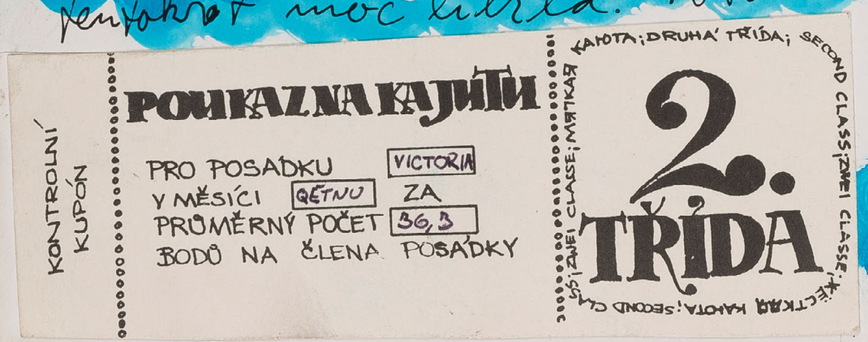

LIGA A REGATA

Na letní atletické lize jsme měli sraz na Letenské v 8:00 hodin. Potom jsme šli na atletiku. Na jsme dostali kartičky se jménem a oddílem podle soupisek přihlášek. Naše dívčí kategorie začala skokem do dálky, ve němž byl první George a Gebon. Poté jsme měli odpočinek a po něm jsme přešli na běh 60 m. Byl jsem asi tak 5. Další běh byl na 300 metrů, do něž se běželo za hvězdného počasí, které se mraženým rozjelo. Hodí kriketákem se mi docela vydařil a obsadil jsem 3 místo za Georgem a Gebonem. Poté odpočinek. Nejvíce se mi líbilo sázení dřevěných na vítězi nejsilnější kategorie. Mohlo se sázet na běh a skok výškový. Když jsme všechno šťastně prošli, proběhli, prostrčili a přeházeli, mohli jsme jít domů, nebo si ještě něco zahrát.

KONTROLNÍ ÚTRŽEK

KLÁROVSKÁ REGATA

11. ČERVEN

POŘÁDÁ: POSEIDON

OBČERSTVENÍ A HUDBA V CENĚ

NEPOŠKODIT

LÍSTEK USCHOVEJTE! ČÍSLO LÍSTKU: 041

15

Start na Regatě byl dnes v 9:30 na nábřeží Poseidon se dal opravdu zářit, výjezdová byla příjemná. Během pěti minut jsme se ocitli v Zydney a tak jsme se nálepkovaly na obrazě. Vyhrazení probíhalo pomalu klasicky. Mně se hospit Blum. Každý hodinod měl určitou sumu peněz (dolarů), za které se mohl koupit nápojový. Starosta města Sydney začal oslavy vyvrcholením města. Brzy bylo o vozidlech, které měli zavázané oči a jen jejich kormidelníci viděli. Na vítězném vozadlu se dal vzadit u banky. Další bron byly schyby, za každý schyb byl 20 dolarů. Pořadatelé měli 4 minuty, aby jich udělala co nejvíc.

Zde se mohlo sázet na nejsilnějšího muže. Dále bylo
příští vody se vzyon. Rozsvícíce vybrat kuřek, kdyj
ho jako jediný vzrostnest vyplachem zahrabla. Následovné
obíd a po něm velice krátá rostní hra. Večerem bay
bylo, že dva bydlnící stojící na přídi lodi se z ní
museli schazovat, buď do lodi nebo do vody.
Matematická hříčka byla dost těžká na myšlení.
Zvládli jsme ho docela dobře. Celkem v bara u Rokytnice
byla zábavná hra při níž se užilo nejvíce zpěvníků
Kšiviska. Každý se rozesmál, když Mysák svým komickým
začátkem začal svůj výrok. Další hra byla domovské
lance. Všichni se smáli, hlavně závěrečným větě mě na
sobě tančící. Každému zmizel úsměv na tvář,
když začalo pršet a my jsme začali běhat
s pramicemi sbírat přeběhnutou vlášky.
Všechny zbývající hlavy jsme dostali, dali jsme je
na hosta zmazačnýjal námořníků.

SHUME

ODDÍLOVKA

UŽ JSME SKORO PŘIPRAVENÍ

Schůzka začala jako vždy v pět hodin a hned na začátku dal Ron svou a začala honička věcí na tábor. Dan Brabora se hlavně oblečení, selma, níž a Egyptské dějiny. Jeho byl dříve hotov mohl jít na Karlův most, kde jsme zjišťovali a stáli dva. Většina lidí se nás ptala co to děláme, jakmile se to dozvěděli začali se pomalu stmívat. Po šesté hry jsme šli hrát stafetu ni Ron skoro nikdo nebyl Mezitím Ron všem napsal a vodepsal dějiny Egypta. Organizační věci byli konečně dost pozdě. Bohužel na naší vozíku chyb zavana ubikli a tak jsme chyb v hledaní chaos úplně sami.

SHUME

ODÍLOVKA A NÁKUPY

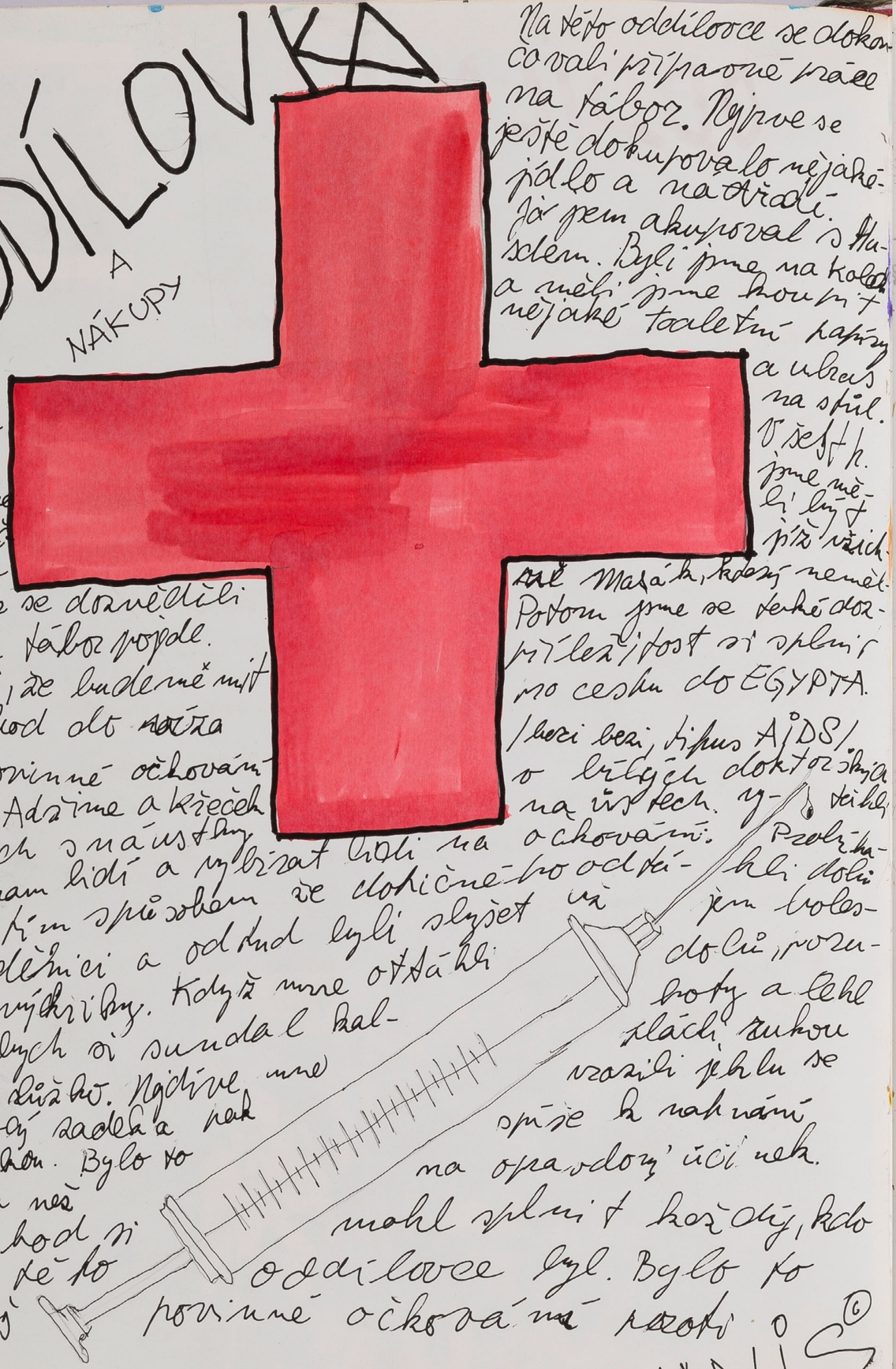

Na této odílovce se dokonovali připravovně máee na tábor. Nyjnve se ještě dokupovalo nějaké jídlo a na dvoře jsem akupoval s Hasslem. Byli jsme na kolo a měli jsme koupit nějaké toaletní papíry a ubrus na stůl. V šest h. jsme měli být všichni Masáka, kdož nemě. Potom jsme se dozvěděli přílež itost si splnit přání do EGYPTA. /bezi beri, Kilus AIDS/ o brilých doktorských na ústech. Vy- dali, Přeležka- li dolů jsem bolesdolů, rozbroty a čelí plách zuboru vzali jehlu se spíše k nahnání na opravdový účinek. mohl splnit kdo chtěl, kdo odílovce byl. Bylo to povinné očkování proti

ni v klubovně. Měli jsme organizač ky a ta- ké jsme se dozvěděli jet na tábor vopole. vědělí, že budeme mít jeden kod ale zdra Ato povinné očkování Bral Adsime a křečích plástích znáustky ji seznam lidí a vybírat lidi na očkování. lo to k ním spěchem ze dolíčně-ho odděli- ke lodělnici a odtud byli slyšet ní kové výkřiky. Když mne odtáhli čili alych si sundal kal- ži na lůžko. Najdive mne přes hogy zadek a nak zříkadlem. Bylo to strachu než Tento kod ji na ně to trochy

Bezi beri, Kilus, AIDS/

JANIS ©

ZAHRAJOVAČKA

© HUBH

Mám tu čest zahájit nový oddílový rok, který v této kronice, bych ho Zahrádky angolonbské a 1989.-90. kalendářně. Proto jsem se snažil udělat to co nejlíp a doufám, že se mi to povedlo. Do loňska vám snad dost zavdal a líčil jsem vám oddílových nebo jiných akcí, že bych vám snad ráda, to by vám bylo líto, abych vám to nepřipomněla. Kvůli nedostatku času a chuti jsem se rozhodla na těch dvou a půl volných listů napsat o letošním roce. Snad se mi to povede.

Letošní prázdniny jsme se rozhodli strávit na Zahrádkách. Proto jsem se snažil udělat to co nejlíp a doufám, že se mi to povedlo. Do loňska vám snad dost zavdal a líčil jsem vám oddílových nebo jiných akcí, že bych vám snad ráda, to by vám bylo líto, abych vám to nepřipomněla. Kvůli nedostatku času a chuti jsem se rozhodla na těch dvou a půl volných listů napsat o letošním roce. Snad se mi to povede.

Letošní prázdniny jsme se rozhodli strávit na Zahrádkách. Proto jsem se snažil udělat to co nejlíp a doufám, že se mi to povedlo. Do loňska vám snad dost zavdal a líčil jsem vám oddílových nebo jiných akcí, že bych vám snad ráda, to by vám bylo líto, abych vám to nepřipomněla. Kvůli nedostatku času a chuti jsem se rozhodla na těch dvou a půl volných listů napsat o letošním roce. Snad se mi to povede.

Letošní prázdniny jsme se rozhodli strávit na Zahrádkách. Proto jsem se snažil udělat to co nejlíp a doufám, že se mi to povedlo. Do loňska vám snad dost zavdal a líčil jsem vám oddílových nebo jiných akcí, že bych vám snad ráda, to by vám bylo líto, abych vám to nepřipomněla. Kvůli nedostatku času a chuti jsem se rozhodla na těch dvou a půl volných listů napsat o letošním roce. Snad se mi to povede.

Letošní prázdniny jsme se rozhodli strávit na Zahrádkách. Proto jsem se snažil udělat to co nejlíp a doufám, že se mi to povedlo. Do loňska vám snad dost zavdal a líčil jsem vám oddílových nebo jiných akcí, že bych vám snad ráda, to by vám bylo líto, abych vám to nepřipomněla. Kvůli nedostatku času a chuti jsem se rozhodla na těch dvou a půl volných listů napsat o letošním roce. Snad se mi to povede.

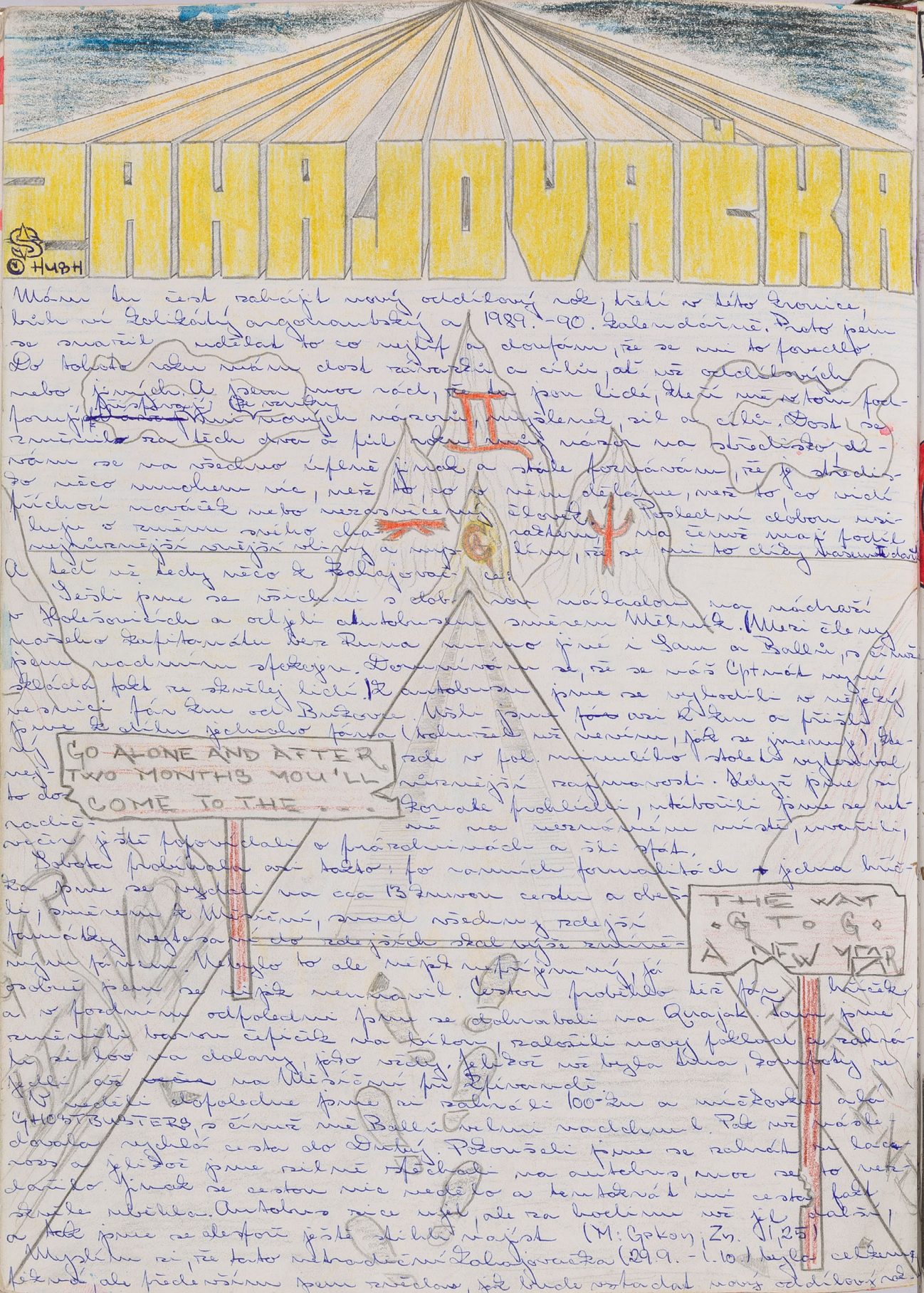

ODDÍLOVKA

Letošní první oddílovka začala sraz u domu ČKD na Václavském náměstí. Nejprve jsme se šli pochlubat na docela hezkou výstavu fotek do výstavní síně SČF. Potom jsme odešli na Ytoromdlá kole jsme se usadili u Husa a mluvili jsme o tom jaké bude hodování v (letošním) letošním oddílovém roce. Také se určovali osoby do hor, na vyřizování známek atd. Pak jsme se přesunuli na kosárkáč kole začal hlavní program dnešní ODDÍLOVKY. Bylo to hodně nebo jakési zeklamní na Argo, ale hodný to nejal podle sebe. Pracovalo se asi na 5 skupinách. V té mojí byl GEKON a ŘEHOŘ. Myslím že se mi těchto hodně hodný dost vydařil a rozuměl mu, jejo (Georgi). Mě osobně se tato první oddílovka líbila.

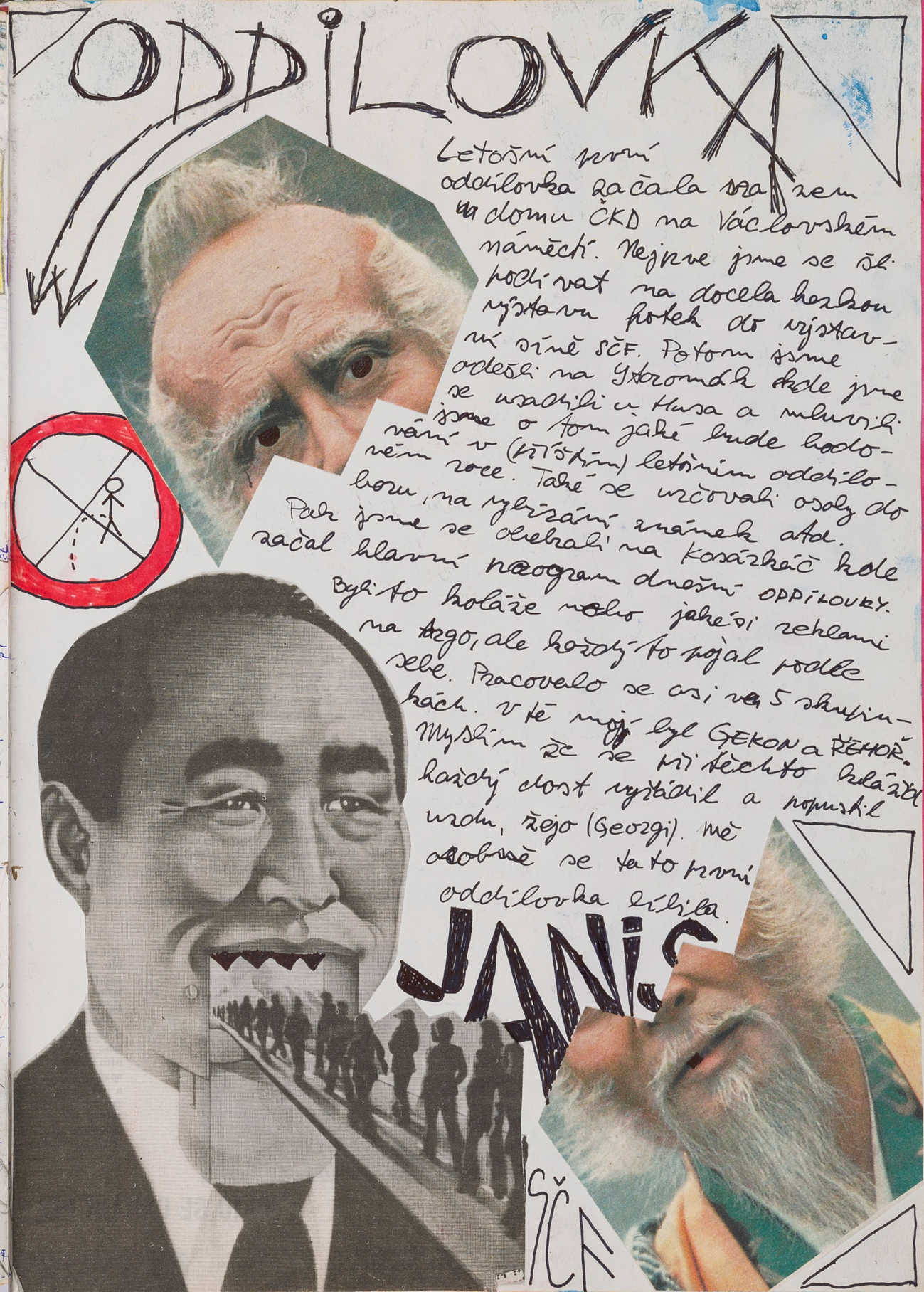

AIR MAIL
PAR AVION

ODÍLOVKA
VLASY

Sraz ve sbírce v hvězdy 17⁰⁰.
Všichny jsme se domívali, že bude se sportovat,
ale omyl. Důvod: Nepříznivé počasí.
Tak že se de do kina Kyjev.
Na film vlasy. Do kina jsme přišli trochu pozdě.
Čekárna na kyjevník, tak že jsme museli počkat
až skončí. Posadili jsme se do sedadel a čekali
na film. Byl v dálce trochu jsem nestačil sledovat.
film byl zaměřen do New yorku. Mladík který přijel
do města z Oklahomi aby na povolání vojenské
správy, odešel bojovat do Vietnamu za vlast.
Při cestě na vojenskou správu se seznámil s neskupinou
hudební a s dívkou která byla velmi bohatá a zamiloval
se do ní. Přátelé mu chtějí pomoc tak se podivným způsobe
do stanou na večírek a sám na mě přijdou
a vyhodějí. A nakonec se vtipným způsobem dostali
do kasáren a v hodnosti vojín. Našel si komanda
a nor se přivlek a odjel za Sinn druhý se hudební
skupiny shončil špatně byl vyhlášen poplach a on
musel odejít do letadla a odletět. film se přesouvá
na hřbitov kde jsou oběti vietnamské války a
mezi nimi on. A to je horec. Vyšli jsme
před kino a rozloučili jsme se a rozešli.

AIR MAIL
PAR AVION

© Švejk

VÝPRAVA

AIR MAIL
PAR AVION

Sraz 17⁰⁰ v klubovně. Když jsem přišel do klubovny
už tam někteří byly.
Když už tam byly všichni tak Sam nás
pozval na letiště a začal decibelík. Po
decibelíku nám čert řekl aby jsme se převlekly
do námořnického a sebou pádlo. Došli jsme
se vlakově a tam čert posadil jsme se na hodinka
II. Pak si každý naposled zapádlovat ve ~~vlaku~~
vlakově. Čert nakonec zavelel vlakova. Šli jsme
zpátky do klubovny. Pak jsme měli večeři.
Po večeři byl chvíly rozchod. Večer když jsme
šli spát kopčem nám dal knížku. A já usnul.
Sobota 14.10.
Ráno jsme odešli na flozene. Autobusem jsme
odjeli do Libomyšic a pak do Ústeka. Z Ústeka
jsme šli asi 4 km do malé vesnice. Tam měl chatu
vlastně starý mlýn obec Adama bylo to dost
velké čtvrtá patka a velké místnosti do jedné z nich jsme se
složili a po krásném prožitém dnu jsme šli spát.

Švejk

Posádkovka

TNS

COMPUTER

TNS

COMPUTER

TNS

TNS

Na posádkovku jsme se rejli u Dennyho. Zrush přines počítač, nebyla to ledy žádná slušovická ledna, kterou jsem sem nalepil, ale Didaktik gama. Hráli jsme různé hry, ale Ivejl počítač zničil, ale tam nahrajeme Enduro. Pak jsme sem myhonili, ale ona tam nešla nahrát. Pak jsme šli do nedělní omšelnosti kde nám Denny pustil písničky a cet. Balíme a pak zase ni ještě chvíli hráli a rozešli se. Pavel

ODDÍLOVKA

25.10. 1969

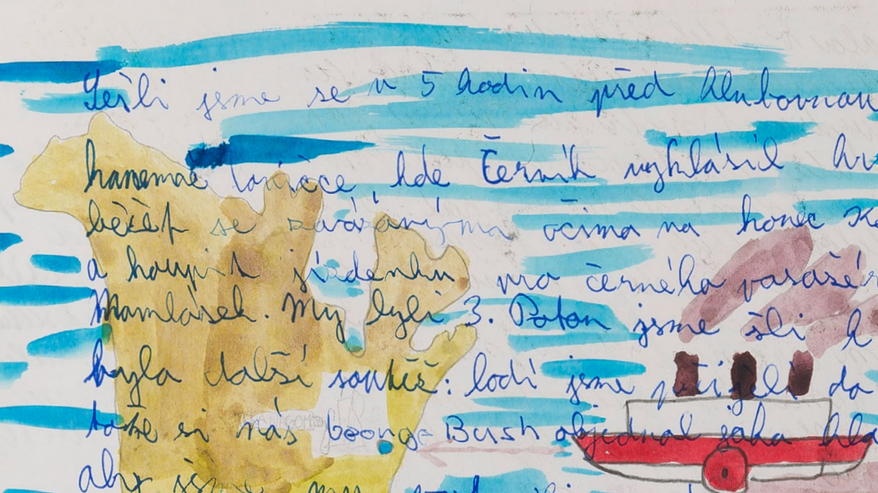

Šli jsme se v 5 hodin před klubovnu. Tři jsme ke hanmě tábora, kde Černík vyhlásil hru. Musela se běžet se zavázanýma očima na konec Karlova mostu a hanpit jídelního psa černého vaječníka, u nás to byl Mamlásek. My byli 3. Potom jsme šli k Vltavě a byla další soutěž: loďi jsme [redacted] do Washingtonu, protože si nás George Bush objednal jeho hlavní architekty, aby jsme mu postavili nový dům, protože se mu Bílý dům přestal líbit. Nikomu se moc nešla, a vůbec kapitánek shromáždil naše stanovy a řekl, že se to vyřeší v Klubovně. Všichni se rozešli. Pak byl organizovaný oběd a čtení z knížky Kabáta velkého. Konec od J. Foglara. Pak jsme se rozešli.

Pavel

ÚÝPRAVA

27.-29.X.

Tato výprava začala v pátek 27.10. dražbou. Dražbu vedl Ballů. Na dražbě se dražilo snad úplně všechno. Ceny byly zajímavé. Dokázal se vydražit svetr za 5 Kčs a pohled za 7 Kčs. Dražba trvala asi 1 hodinu a půl. Potom byl decibelík a pak jsme šli běhat. Běželi jsme na Kampě celkový okruh. Pak jsme 52 na Kozí, odkud jsme běželi k Za 3 Kčs ještě kousek dál a cvičili. mu pavilonu. Pak jsme běželi Po tomto menším cvičení 3×10 kliků, 3×10 dřepů, 3×10 lehsedů. do Lalibovny, kde jsme u- ku jsme skončili a šli jsme na ubytovali. Ubytovali jsme se v pokoji večeři. Ulrich a Horn

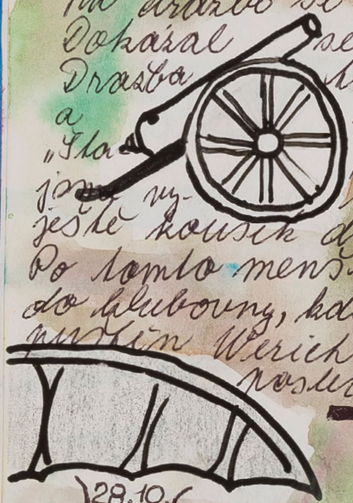

Dnešní den začal rozcvičkou na Kampě. Byla zima, ale to nevadilo Ballůa abychom nás nepřinutil po Kampě. Po návratu do kluboovny jsme se nasnídali a vyšli do ulic. Mezitím jsme dojeli na stanici metra LENINOVA, odkud jsme jeli autobusem za místo. Byl to náhradní program. První zastávka byla v lese, kde jsme si zahráli lišáci a ovečky. Naše další cesta vedla lesem, kde jsme také hráli další hru. Jednomu člověku byla přilepena na papíře bomba a červená jeho jméno na papíře bylo s námi po cestě, nesmělo být chráněno. Byla to hra na schovanou. Bomba musela být co nejdál od George na další zastávce jsme si zahráli fotbal. Moc hezká další cesta jsme absolvovali přes potok. Nejhůře dopadl Švejk, který pořád skákal do vody. Po těchto veselých hrátkách jsme se šli najíst do muzea o Kalokách a Praze. Když jsme si tam na chvíli a odpočívali. Po odpočinku jsme se vydali na zpáteční cestu, kde jsme si zahráli lacrosse a odjeli vlakem do Prahy. Dali jsme si věci do kluboovny a vydali se do kina Flora, kde jsme měli zhlédnout film „Zlaté dítě." !!

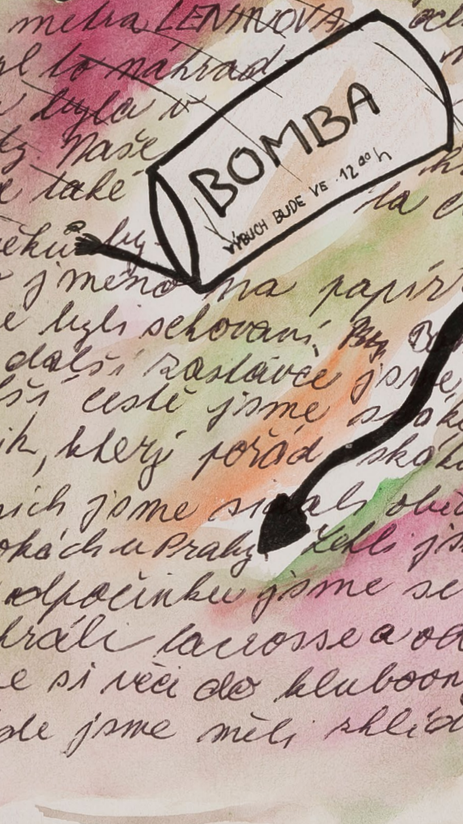

Drašek

„Zlaté dítě" FILM U.S.A.

Film „Zlaté dítě" pojednává o záchraně unesného zázračného chlapce. O jeho záchranu se poděli dva lidé: jeden černoch, který se ralýva hledáním ztracených dětí a jedna nepěkná. Kvůli záchraně chlapce musí od- letět do Nepálu, což zpočátku odmítá ale nepěkná se mu líbí, a tak odletí s ní. V Nepálu je zima. Jejich úkolem je dostat nůž, kterým mohou pro- u nás cím vojovat získají nože je nebezpečné, ale černoch

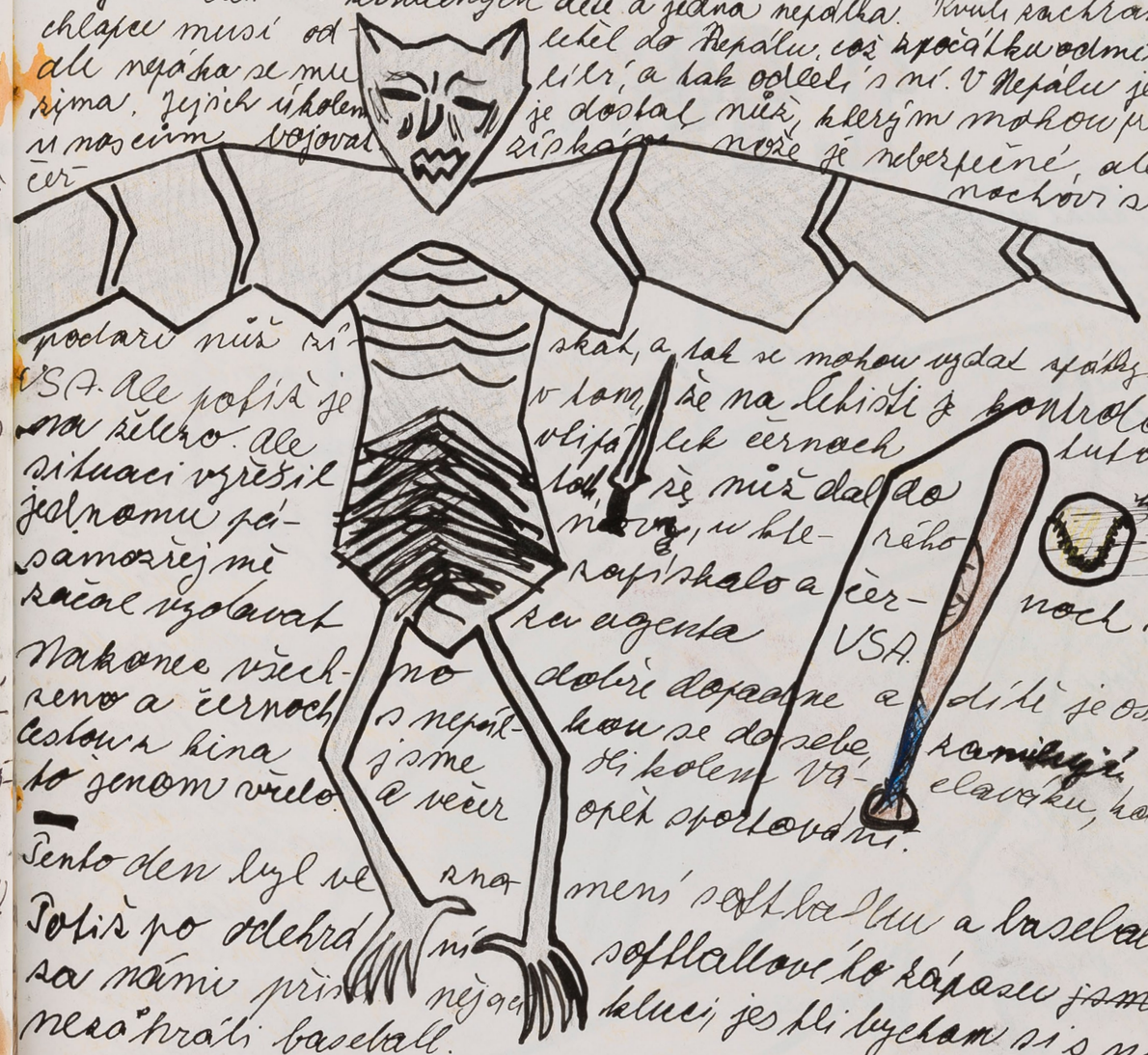

mocnění se podaří nůž zís- skat, a tak se mohou vydat zpátky do USA. Ale policie je v letadle, že na letišti je kontrola na velko. Ale lidí. Nůž se mu- situaci vyřešil dělá černoch, schová- jednomu pá- se nůž dal do vá, v kte- samozřejmě rém, v kte- začal vzdělávat rém se nůž Nakonec všech- rozpínalo a no a černoch ke agenda s nepří- dobře dopadne a jsme jdou se do sebe, a večer opět sportovní.

Tento den byl ve znám- Polish po odehrá- ním sa námi přá- nějaký nezahráli baseball.

menší softbalku a baseballu. softballové zápasu jsme kluci, jeslidi byli dva si s nimi

Baseball je slavná hra. No a potom jsme odešli do kluboovny, najedli se a rozešli se.

Drašek

RADAR

1.11.

Radar začal srazem v 16^{15} u střední zdravotnické školy na alšově nábřeží. Jak jsme se dozvěděli, tak do této školy chodí Masák.

Před začátkem jsme si před školou povídali. Pak jsme šli dovnitř. Přezuli jsme se a vystoupali po schodech směrem nahoru. Sám jsme v jedné třídě našli připravené pomůcky pro promíchání jako první popisoval Vova tábor oddílu Calypso. Druhý přišel na řadu červík a tábor Argonautů. Šrédl pak byl oddíl Rome- Theus a jako poslední jsme shlédli oddílu Pod tábora Po skončení sudon. jsme vyšli radaru ven a klubovny školu a ještě do jsme si vzali přes ulici. Sám jsme nebo Všichni spravil schod, přišel a rozchlupal mu ho. Pak jsme se do svých domovů.

Dráček

TERASY

11.11.

Zrak byl v 10 hodin na schodech nad Vlašskou ulicí, ale v 9 hodin do klubovny a nemohli jsme chodit nepotřebné reklamy. Cestou nad já jsem nechal si sám se Švejkem, a tak schody. Když jsem šel v 9 do klubovny na schody, tak jsem se potkal se Švejkem nad smíchem, kde příjemně ubíhá se mohli usídlit se svou reklamou. jsme se dorazili jsme se asi ~~do pole~~ čtvrtiny schodů. Švejk měl do reklamy spoustu plakátů a nyní- sněžících vlaječek. jší jsem se k němu přidal s dílečkou společnosti KLM. je to holandská letecká společnost. kvalita přepravy je 100%.

~~Po návratu ze schodů~~ Samozřejmě, že se spousta zábavy u všechny měly něco společného se schody.

Po návratu do klubovny jsme se vrátili a začali malovat po sněžících, které byly spolepený papírem. Bylo to zajímavé! Po této činnosti z nás dám uklidilo a někteří si trénovali ve kobej a někteří odpočívali. Pozdě večer jsme se uložili ke spánku.

Dráček

HOCKEY

12.11.

Hokej začal probuzením v 1 hodinu v noci. Tak jsme si svoje věci a odešli na Slovanici, kde jsme si měli zahrát. Byla pěkná zima. Na stadionu jsme se převlékli, oblíkli si brusle a šli se rozbruslit na malé kluziště. Čurík nám dal menší instruktáž o podstatě a způsobu bruslení.

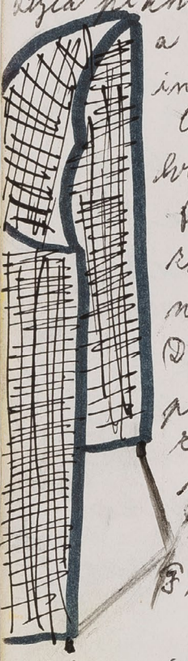

Chvíli po rozbruslení byly přistaveny brankya začalo se hrát.

První zápas byl VICTORIA – FRAM. Bylo to (jako všechny ostatní zápasy) velice zajímavé) protože většina lidí neuměla pořádně bruslit. Naše sestava byla: v brance Švejk a ostatní (Denny, Hush, Jáj, Paul, Marmeládníček) jsme se vzájemně snažili o útoky. Střídání to bylo i v ostatních zápasech (V-MOBY DICK a K+BUKAS a V- ex KAPITÁNŠT). Celkově jsme jako pozůstalí skončili jako 2. To není špatné. 1. byl Malý Dick a 3. byla pozůstalá Fram.

U nás dali nejvíce gólů: Denny, Paul a Hush. Ale i já jsem dal gól(y).

Nakonec jsme se ještě rozdělili na dvě družstva a hrálo se na celé hřiště. Bylo to perfektní.

Po odehrání tohoto zápasu jsme se převlékli a odešli do mrazivého časného rána (4 hodiny!). Jelikož jsme se v klubovně vyspali, ráno uklidili a odešli domů.

Tato akce byla skutečně skvělá.

Orehek

UPRAVA

č. 2 1989

JOSEFŮV DŮL

SKÁZ NA KORZU byl v 16^00 ALE MY JSME ODJELI AŽ ZE PO 17^ HODINĚ. Stálo mnání bylo v autobusu Calypso a POSEIDON. POSEIDON byl nejstarší skřítek (prakticky). Měli staré oblečení, nějak se začátku ještě lyžování, tělo, i takové staré lyže s kandahárem. AUTOBUS JSME PO CESE NALOŽILI AUTODALI SE NA CESTU. DO JOSEFŮVA JSME PŘIJELI už 29 větší mlýn, plechata cela malé kousek do kopce. Poseidon odjel na chatu do Štípce. V chatě jsme se potom rozdělili my jsme byli dole a Calypso nahoře. Pupaly říkaly, že jsme byli dole a Calypso nahoře. Pupaly říkaly, že jsme byli dole a Calypso nahoře. Pupaly říkaly, že

10.12.1989

POSÁDKOVKA

TATO POSÁDKOVKA BYLA ZE NAŠE TŘÍ. BYLA VELKÁ JSME ČEKALI NA TU SVÍČKU NA TOMI POKLID LEŽKY TEN DRUHÝ TA BYLA TROCHU BENNY NEDOMÝVAL SI A POTOM OVEČKU NEVYJDE JSME CHTĚLI ZKOUŠET JESTLI SE NEJDE UDĚLAT SVÍČKU A PO ČTYŘECH HODINÁCH SVÍČKU MUSELI JSME NECHAT STUHNOUT, KTERÁ ZASE UTEKLA MOC A NEŠLO TO ROZTAVOVÁNÍ TRVALO TAKŽE JSME SVÍČKY 1/3. BÍLO TO STRAŠNĚ TĚŽKÉ POSÁDKOVCE JSME DRŽELI AJA, PAVEL ODEŠEL SI U SELNA KONCERT A KONCERT SPIRITU TRVALA ASI DO 8 MOC JSME TOMU TAKŽE DENNÍ ZÁPIS NU POSÁDKOVKU

ADAME UDENNÍHO

ZAČÍNÁ KAMOU ÚKOL O VYE ALE NĚKDY JEŠTĚJŠÍ KRATIČKÝ NIC ALY POTOM JSME SVÍČKY A ODLEVAT PŘED TERČ UTÉKALA, VOSK UTEKL TAM NALEZT.. DOST DLOUHO UDĚLALI ASI MÁLO. NA BÍL HUSH ALE DRŽÍTEK 2 HODIN, PAK MÁM DOBRÝ NÁV. SVÍČKU HODIN A NEUDĚLALI. BÍLUCEN JEŠTĚ DĚD NEDOVOLIL

ČWM

A DALŠÍ

22.12.1989.

KDASOQ KAA

TATO POSÁDKOVKA ADĚLALI JSME JSME DŘEDTÍM ASI UŽ PĚKNĚ UDĚLAL. MOC OLE SVÍČKY MOC PRÁCE DENNÍ SI POČÍTÍŠ SAMOZŘEJMĚ NIC NÁM PROTOŽE FÍGL TE SKOUŠELI NAHRÁT DENNÍK POTOM K A ZAČAL POČÍTAT MĚ HNED BÍLT TAM KONTAKTY, AŽ KDYŽ A TO NÁS TAM ČÍM UVAŘENÍ BÍL DRŽ A PŘI MÍČKU HUSH TO POTOM JEDNOU INDIÁNŮ BÍLÁ UŽ HUSH TOKOU

BÍLA JAMO ZŘEJMĚ UDENNÍHO SAMOZŘEJMĚ TRČ, KTERÉHO NEDODĚLALI DENNÍ TEDEN KOUSEK SVÍČKY POTOM JSME ZASE NEUDĚLALI BÍLÁ NAKONEC UDĚLANÁ. JSME NEUDĚLALI PROTOŽE OD NĚKOHO UTÍPŘEČIT TAKŽE JSME K NĚMU JSME ZASEDLI. JAM NE ŠLO NAHRÁT V TOM BÍL SEDEM RE, JSME NEUDĚLI. ASME JAM NĚCO PŮL A ASI (NĚCO NÁM ZATÍM DĚLAL SVÍČKU TOHU DENNÍ PŘEŠEL NAHRÁVAT, PŘITOM DRŽELA SAMOZŘEJ - NĚCO NAHRÁL, ASI NA ČT HLOUPÍ A FUKOVÉ TO SE POČÍTÁ ZE JEDNE NENAPADLO, BÍLÍ LÍČKY BÍLÁ TO A DLEDO. ÚKOL HIRE KAŽDÝ CIHLTŽ DĚD TOM ZABRÁNIT AŽ SPADL NAZEM. HRÁL DOST DLOUHO. JSME SI ZAHRÁLI - HUSH) KONVER ŽÁKŮ JONSNÁ, HRÁ TO DOSTÁVÁNÍ JI ANAL NAZPAMĚŤ TAM ZŮSTAL A JEL SE HRÁT

ZDOLAT NEVÍM JAK TO DOPADLO. SWM

DDILOVKA

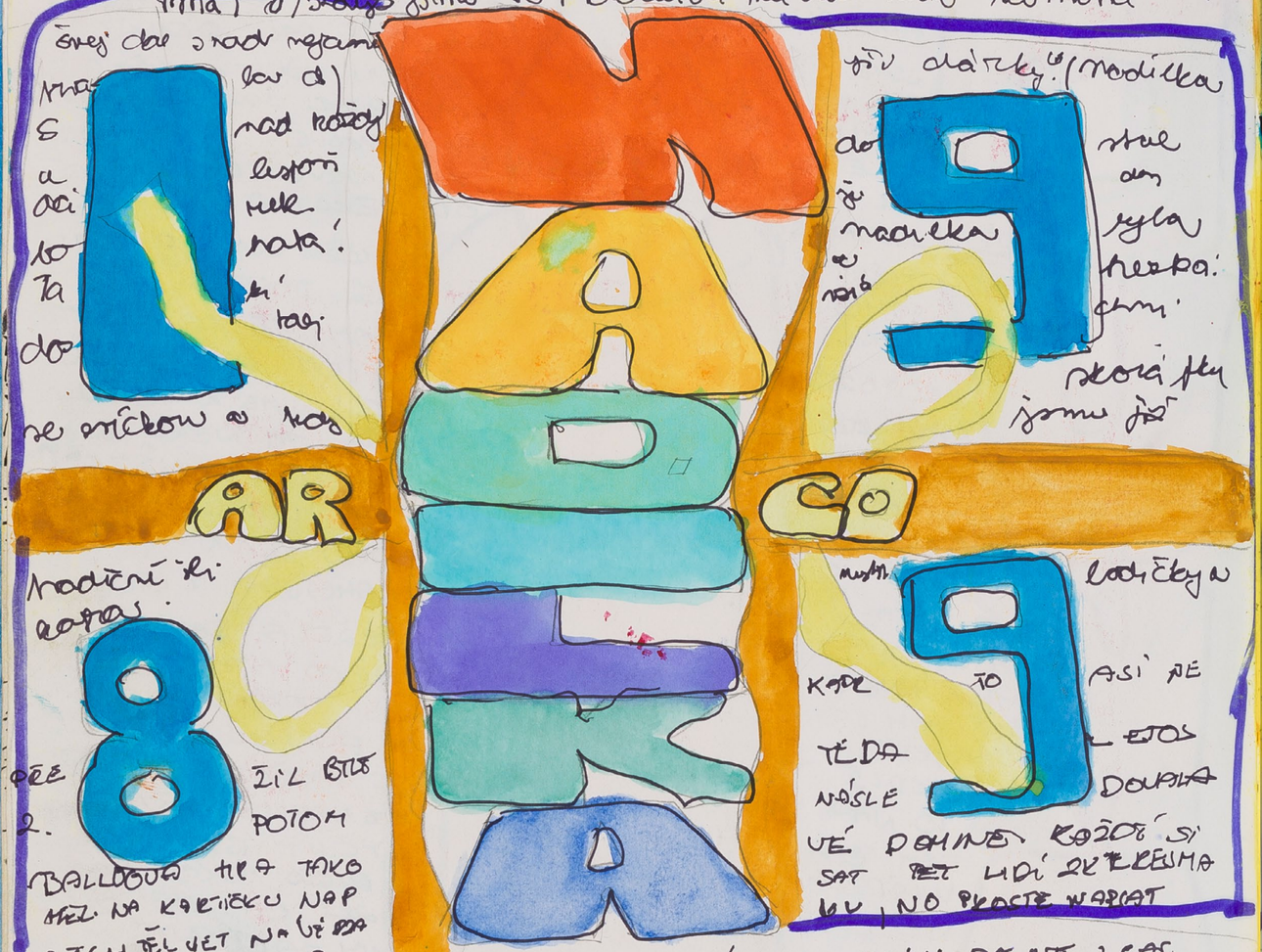

(rozcházání dárků.) NĚKOLIKO SETY DÁRČKŮ 2000ILU, ALE NE 2 ČAS. A potom jsme rozdávali dárky. Do tenisky jsme moc nespěchali, došli jsme vám v Desk. Už tam byla připravena aparatura na promítání. Promítání vyšlo senzačně. To jsme se mohli. Byly jsme promítány tři filmy, NORTHERSKÝ, LUCKÝ, 2 LOUŽE DO BLÁTA A DALŠÍ staré filmy. Promítání skončilo něco po půlnoci. Celou dobu vlastně ukončili ti z F. kam mě líbal. Závěrem Evanovi vám přejeme 2 dárky nejsme děti.

Tak skončila naděje 1989. SWIM.

P.S. (DNES) DOHLOUVÁM SE ZA KVALITU (A S) PÁSMA A ZA SPRÁVNOST

Na oddílovku jsme se sešli jako vždy ve Vězi. Po zahájení schůzky se nás Kapcem ptal na kdo, kteří jsme nebyli na minulé schůzce. Pak následovala hra: KOPCEM nám nadiktoval adresy, kde byly nazkoušeny správy. Já se SWIMEM jsme dvě správy vzali najednou, ale zapomněli jsme se, že nám mají nechat. Ze správy jsme vyběhli se nám šli do Karlovky vinárny galerie Špejchar. Cestou jsme potkali dvě posádky a KOPCEMA, který nám řekl, že se tam onamo podívá a zase se vrátí. Byli jsme 3. V klubovně jsme pak dostali každý sklenici čaje a buchtu a hajdy jsme do toho různobarevné fuse, které tvořily rozmanité ornamenty. Pak byly organizačky, kde se mluvilo hlavně o výpravě. Pak jsme si ještě domluvili jídlo a rozesílce.

15.1.90

Pave

VÝPRAVA

na Petrášku
v dnech od 12 do 14.1

Na výpravu jsme se sešli ve Kapcem. Pak jsme autobusem do Zdic. Od autobusu jsme šli na kopec. Ale nám se moc pak šlo dál. Asi 5km od Petrášky. Tam se moc dlouho se cesta vinula. Pak jsme šli pěšky. Ale moc pomalu. Pak se cesta vinula dolů

POSÁDKOVKA!

10.1.

Posádkorka byla jako vždy u Dennyho Přišel jsem jako 7. Byl u něj SAM. Nejdříve jsme psali obrovský ani písni a potom byl hudební a literární test. Vyhrál Jirsch a potom Jirsch a Sam Denny nám pak pouštěl písničky a rozesli jsme.

Pavel

THE ROLLING STONES

Na dnešní odpoledne jsem měl málem přijít pozdě, protože jsem čekal na Ruzyni na letadlo s Mickem Jaggerem, které mělo zpoždění. Letadlo z Londýna, které přivezlo zpěváka Rottena a Sex Pistols, už tady dávno bylo, ale ~~Kanadské~~ letadlo se a ne přiletět. Na poslední chvíli jsme to stihli a dorazili do klubovny. Už tam plně zkoušeli Ramones a Plastic People. Ještě ~~ještě~~ začal koncert. Jako suvenýr se na pódium vyšitili Sex Pistols a po jejich odchodu se musela opravovat aparatura, aby si mohl zahrát další. Ramones zahráli ve výborné formě a po krátké jazzové vložce přišla skupina, které bylo souzeno, aby na dnešním koncertě sklidila největší úspěch. Skupina se sisyfovským názvem The Rolling Stones. Nadšené ovace nebraly konce. Po koncertě Mick řekl: „Něco takového jsem ještě nezažil, bála to dobrá skupka!" Potom pódium ztemnělo a na ~~dámek~~ ho osvětlila jenom svíčka, která si nějaký člověk v klobouku a s cenzurou ~~osvětlená~~ zapálil větev. Byl to Magor a skupina Plastic People na zahrála písničku Zakáz. Když jsme zhnuseni čekali, co se vyvine dál na pódium procházel nějaký pes v uniformě a za ním další: „Dva Psi vojáci dva, jedné v řadách za stol" Český blok ukončil Visací zámek a ~~vš~~ vši si s chutí zapogovali. Krátce po půl třetí ráno jsem šel domů a ve zmrzačených ~~ši~~ všech mi zněl: NO FUTURE FOR YOU

Jenny

BODOVÁNÍ LEDEN - CELKEM 34 B.

VÁNOČKA 90

Snad na Ludo nad vánočku byl na Florenci u vojáka slapajícího na mínu. Když jsme se všichni sešli bylo nás zhruba 20. a to je docela hodně málo. I přes malý počet jsme měli pohříže s místama v autobuse. I když jsme měli mistenky, Janis a Gebon se společně podělili s 3 lidmi o jedno sedadlo. Složení bylo následující: Čerwik, Kopčem, Sam, Balki, Gebon, Janis, Jiřík, Kávoň, Brak, Apač, Marcus, Thure, Adam, Kosič, Denny, Já, Drahek, Pavel, Manlášek a Říhoč, který přijel až v úterý, jelo se do Josefova Dolu. Když jsme přijeli zjistili jsme, že tam není zhola žádný sníh a v duchu si každý litoval že udělal dobře, když si nevzal lyže. První den jsme dělali obblíčky okolí a večer jsme se seznámili s legendou této vánočky. Měli jsme být astronauty, kteří letí směr Měsíc. Podle ne byla tato legenda vybrána na vhodném místě, jelikož okolní příroda a lesy vypadali jako měsíční krajina. Takže nebylo pro nikoho těžké se do této situace vžít. Den probíhal asi takhle: Budíček byl zhruba v 8:00 každý individuálně musel obětnout chatu. Kdo jí obětl první dostával body do celovánoční hry. Účelem hry bylo se dostat na mapě Měsíce do kráteru Sinus Medi. Zhodou okolností a dobré konstalace hvězd naše posádka tuto hru vyhrála a já jsem jí vyhrál jako jednotlivec. ale hoj jsem trochu odbočil. Po rozcvičce byla ranní očista. Kapitanáik nás pořád podezříval, že si nečistíme zuby a podobné hlouposti. Po očistění vydalaly přísun kalorií. Po přísunu většinou nějaká hra na měsíci. Po ní poslíze další přísun. Polední klid, polední vycházka a hry a večerní program. Při poledním klidu se převážně četlo z knihy Kalejdoskop. A večerní program buď byly hry v chatě, nebo seciklurzy. Tyto seciklurzy byly asi zhruba 4. V hrubém obsahovaly těchto kurzů: 1) Výklad 2) Obrázky 3) Debata 4) Diskuze 5) Test. Výklad byl obohacen i četnými knihami. Nechyběla ani práce a manipulace s computerem.

Made in VJ — L

Manlášek

VÁNOČKA 90

Po 4 dnech napadlo tolik sněhu, že ti, kteří si přijeli zalyžovat na lyže zaplakali nad vyvrtilem. Nic nepomáhat, alespoň se stavělo iglú. Chtělo se stavět: 1) 2 hochiny
2) 1 odpoledne
3) vůbec se ani nedostavělo

Tak jsme alespoň stavěli bobovou dráhu. Stavěla se zprvu se zatáčkama, ale pak se rozjezdila tak uzvilla rovná, ale to už byl pomalu konec vánočky a to vyčistili domorodci a šli v pozdních večerních hodinách naším naše dílo bořit svými pekaři. Zprvu jsme myslili, že je vypudíme svým zpěvem, ale když jsme zjistili, že se jim to zrovna líbí začli jsme toho nechat: (měli jsme s sebou 2x 25 Wattové hedvy 2x el. kytary, 1 basovou, asi 5 akustických, klarinet, saxofon a 2 sintezátory. Nevím co bych ještě napsal, aby to bylo zajímavé. Snad jen to, že Adam dostal přezdívku Chroby, protože koulel sněhové koule jako chrobák. A Pavel dostal přezdívku Amyl, a prášku na puchýře, který jsme jednoho rána vařili s sněhem. A to bude opravdu snad vše.

Made in ÚJ-e

VÁNOČKA 1990

Jako vánočka se počátku nevypadala, že bude ne znamení blata ale sněhu naprosto bílé se počasí umoudřilo a začalo sněžit. Samozřejmě, že jsme toho využili a začali dělat iglú, koulovačky apod. Zpočátku byla, že nikdo nemůže lyže. Ale i tak jsme si na sněhu zajezdili, a to na bobové dráze.

Vlastně jsem měl začít jinak. Takže: Jako celovánoční akce byla expedice HOOM 90. Účastnili se jí astronauté z ARCA. Kdyžtak se dále jsme se dověděli hned první den, kdy to všechno začalo skvěle (odcházelo se hned v prvním zápise o Vánocích). Další části hry byly dobrý. Ale hlavně jako hra dopomohla (myslím, že nejen mně) k tomu, že se začalo pořádně plnit do VK, protože to byla podmínka pro další postup.

Vánočka se mi líbila. Dlouhodobá hra byla dobrá a měla celkově tam bylo lepší. Byly tam asi 3 el. kytary a stejný počet normálních a saxofon, takže jsme si hezky mě vrátili.

Jedna z nejzajímavějších akcí byl etnografický výzkum v jos. Dole.

27.11. Drahuš

CO TO MÁ ZNAMENAT!!!
POSLEDNÍ AKCÍ SNAD NEBYLA VÁNOČKA?!?!!
HROZA
BOCMAN SI ZASLOUŽÍ UTRHNOUT HLAVU!!!

23.5.90 BALLÓ

ROBINSONÁDA

Nedá se nic dělat, naše ekonomická situace v oddíle nám nedovoluje, abychom vyjeli na nepřímou výpravy, které jsme si zasloužili" tuhých

Proto i tato Robinsonáda nebyla výjimkou...

Vydali jsme se do Pásma a proměnili jsme se ve stavbaře. Po dvou dnech putování za těžkých úmorů jsme dorazili na cíl naší

Tato opuštěná továrna

PÁSMO IS PÁSMO

ve které se ještě před 13 lety vyráběl cín značnou částí Anglosaského dost dlení - movalen.

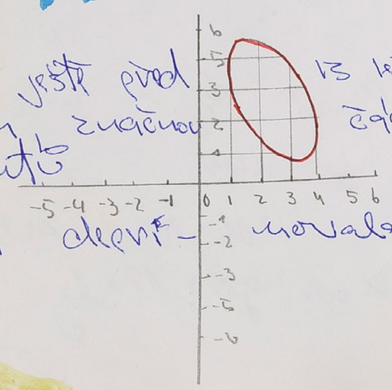

PŘÍSNĚ TAJNÉ

Nebylo to první a gravitační jezírabáí hosť. ním skočáků, francouzkoule šoupátek, ček, čárků, žhavého kaštu, mřížků, kavabinek, baček, kalíšek, lí, svíček (PAL), barviček, cítek, splávků, prutů, výbek, skříní, police, chovic, šroubovaček, čísel, svěrek, vrtáků, nýtů, switchů, schalterů, soukolí, obalů, hrabiček, kloubů, sel, oliv, vázek, vrtáků, tužek, vrtulek, pravítek, součástek, vrtáků, dlátků, pamětí, tek, kvasarů, zvěd, vodovek, igelitek, jesliček, balíčků, hlav, jehlatek, oblázků, izolek, spacáků, chyperůkařek, stromů, jsem

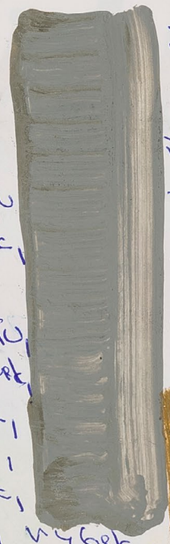

jsem neberpčí v podobě horkého tonerů, ale i všudypřítomný Celí dva dny jsme stravili sbíčipů, bzučáků, ženských kapek, anglizáků, tranzistorů, zlatých spínačů, chipů, šroubků, měkkých vyklepaných vlaků, hroužků, pruskatek, panelů, kravinek, stříkaček, zkumavek, kávulí, bobulí, epulí, kapžároviček, kytic, plastiček typů, nanyatků, vlasců, sobek, matek, matic, matnic, vaků, dřezů, svetrů, lahviček, trvanlivých klínů, bombiček, lak, písmenek, vtipků, kvídlů, jedů, ne

ček, utrpků, kružnic, sídel, talířků, přívodů, zdvihů, kl/-, těsta, guaro, cachovaků, vesel, knesuitek, paňáčků, vitek, parket, uhlíček, penálů, ednek, evakuatek stopeňků, dílků, pek, ubrousků, šroubů, zvonečků, vohníček, cuketek, zvonečků, sešitků, kostek, vosk, tek, bločků, stětek, stětí, m, gvarantů, brejlíček, sena, mumínek, oslů, kvas, josefů, svatíček, tmubek, provazků, pečetí, šatků, tónů, tame, tramvají, tatků, pastí, ok, vám, sam, stínů a brousků v cele až 30 000 korun.

OTTAWA

Pak voda začala (jako každá voda) nahlodáním lodí na vlek. Nahlodání bylo poprvé uděláno tak, že si každý musel svoji loď vyvázat a zajistit si všechno ostatní. Nakonec se autobus přece jen pohnul a v dešti se vyjelo směr Ottawa.

Sami jsme dojeli asi mezi 20 a 21 h. Zformovali jsme vyhledali vlek a ostatní, tj. káčery aj. vyhledali autobus. Pak ten byl zachycen vyloženy a odjel. A my jsme začali stavět stany. Když jsme si bezvadně (já, Švejka Ilja), postavili jsme postavili dva stany na tři lidi (jeden na věci a byla do pařáta. Pozdě večer jsme konečně šli spát.

Ráno, samozřejmě po rozcvičce jsme se vrhli vyprázdnit vagák do lodí a odvázat od břehu. Bylo docela chladno, ale veselo. V pohodě jsme sjeli všechny jezy. Akorát v Sušici na nás čekala zrada, protože tam postavili novou propust, nad kterou byl asi ve výšce 1m modrák, takže jsme se museli shýbat. Pozdě se vařilo dost lidí. Poslední jez jsme přenesli. Po přistání jsme postavili stany a šli si zahrát soft-ball. Ale napřed, i potom, jsme slyšeli: Bylo to prima. Večer došlo k pasování Sama na kapitána Argonautů a červ se stal kadetem. Potom jsme usnuli.

Druhý den jsme hned na začátku jeli jez. Bylo vody málo. Pod Rábí jsme zastavili, vyčerpali vodu, prošetřili dchuzi, snědli kompoty a pokračovali až do Horažďovic, kde na nás čekal autobus. Tam Korze se dotáhl dočista dolejzrou.

Dráťa

VOLYŇ

Pak voda byla v pořádku, teda jsem druhá voda. Naposledy se jelo asi před čtyřmi lety, takže se toho hodně změnilo, ale nebylo to vidět. Hlavní bylo jedna z hlavních věcí kladných, bylo to, že s námi autobus jel celou cestu, takže jsme jeli bez vagáků. Opět jsme si vyjeli loďmi, houslemi, kanoi, kánoi, apod. vyvázali vlek a vyjeli směr příhraniční Vyšší Brod. Tam jsme na soutoku postavili stany. Někteří lidé, např. Švejk (byl sám) pěšky vyhoupal do příhradz. Byl takový elladový večer.

Spali jsme poměrně dlouho, než nás Sam probudil, abychom šli na rozcvičku. Nebylo to tak hrozné, protože pomalu vycházelo slunce, takže, pokud nevaleli bylo rychle bylo. Po snídani a obědění se jsme se šli podívat do nejbližšího kláštera, kde působil místní vyšebrodský, jakožto oblíbený malíř. Bylo to zajímavé. Klášter je velký a nám způsobem se to uvnitř.

Po prohlídce jsme se vydali do tábora, vyložili vlek, naložili autobus a vyjeli. (Samozřejmě po nocležné). První jez byl docela zajímavý a byla dost práce vylít všechnu vodu, která se do lodí nalila. Druhý jez, Harbertov byl bočák, ale vyjel se, protože bylo hrozně málo vody. Ale za to podjeli (kde jsme objednali) byl cvičný kanál, na kterém jsme si prajeli hrozně dlouho a nahoru, protože jsme špatně začali. Přišel vzmach jezy jsme docela přenášeli, jak pozdržení, protože někteří byli tvrdí. Nakonec jsme dojeli na táboriště, kde jsme chtěli zůstat, ale ani o tom nic bylo to správné místo, a tak jsme nakonec dopadli dobře.

Večer byla zpívanka s Prométheem, majícím v současné době asi 6 členů. No a pak jsme se vrhli do spánku.

Druhý den byla neděle, takže bez sarcasmu. Ale bylo hezké, že nám na vlaštovce. A samozřejmě se to nestalo. Ale nakonec jsme vyjeli. Dnešní den byl velký, protože se na něm zúčastnil i Sam. Dnes jsem byl vidět já, jsem dokonce chvíli jel na pramici (až do vpádu!) a Ondřej, že bereme jez (velmi dlouhý). Jedlo se to skvěle. Akorát to trochu zamrzlo, že se strany, jinak nic. Poslední jez byl zajímavý - byl tam a trochu skály. Ale nakonec ok.

Vařili jsme si zahřátí kaprovky, naložili autobus a vyjeli směr Praha. Sam jsme ukončili Korze, lodě a vůbec se rozešli se.

Dráťa

Nastali velké mírové hry mezi národy - Řeky, Římany, Féničany a Egypt. Kdo vyhraje získá pohanskou Madonu? 1. soutěž - kdo bude rychlejší vyjíždě na lodi? 2. soutěž - kdo bude nejlepší v řecnictví? 3. soutěž - kdo bude nejsilnější v přetahování lanem? Bylo ještě několik dalších soutěží a prozatímní výsledky vypadali takto - 1. Řecko, 2. Egypt, 3. Řím, 4. Fénicie. Nastalo však zdoužení, Řecko se spojilo s Egyptem proti Říma a Féničiia a uchvátili pohanskou Madony. Udělali barikády kolem místa, kde se mírové hra konala ale, ~~Řecko~~ Řím a Féničiotur dě útočili a Madonu dobili. Potom ~~se~~ však pra změnu opět začali útočit Řekové a Egypt a také Madonu dobuli. Nakonec však byl uzavřen mír, takže to přece jen byly

velké mírové hry

Amuf

Jestli se nepletu, [illegible] se závorami [illegible] prostředí zaznamenal na se [illegible] ilustrovat skutečnou na cestu se mnou (s námi) a na závěr nezapomenutelnými [illegible]...

Pro [illegible] závěrečná výprava začala u Kunratického. Co bylo vlastně [illegible] Hrásou Krajiny, přírody, vlastně všeho [illegible] Měsíc je [illegible] na Vranou stále stavěli [illegible] mílový [illegible] a holidrát jsem nic nepublikoval. Něco takového se prostě nedá popsat ani nějakým obrázkem dobře je nejvýše [illegible] se na obrazu [illegible] v článcích mnohdy [illegible] že člověk v odvaze by měl jednou za čas zatížit a [illegible] tak nejčastěji na [illegible], protože během těch [illegible] na a hlavně od sebe. Protože nám se začíná jsem stavěl nevznikne nadechnout. Ale jak [illegible] se [illegible] pod stálou [illegible] [illegible] pro nás skončil první den [illegible] jsem byl rád, že [illegible] s Liborem a Magdalénkou ([illegible]) [illegible] ale stále mne také silně [illegible] o kterém jsem [illegible] dost [illegible] cíl že stačí jen málo ze [illegible] druhých [illegible] Abych [illegible] měl [illegible] [illegible] [illegible] a [illegible] Do jsem [illegible] [illegible] [illegible]

PŘEDTÁBOROVKA

Na letní tábor jsem přijel již ve středu. To znamená o 5 dní dříve než ostatní. Jsme akce byla nazvána předtáborovka. Jeli jsme na ní ve složení: Já, Shume, Brůž, Apač a Kapitánka se pochlubil na účastí San a Balli. Jeli jsme s 8 hanovou lištou. Vezli jsme s sebou inventář a věci, které by se nevešly do autobusu. Lišta byla konstrukčně tak, že dlaření z motoru šlo do kabiny a tam bylo jak v sauně, jelikož na korbě bylo jak v lednici. Na místo tábora jsme přijeli skoro večer. Vkládili jsme až jen odtáhnout inventář do tábora a vyprostit náklaďák z potoka, který tam 2x zapadl. Brůšák den tábor narovnal kamenitý terén a vyplavil brázdy, takže jsme se mohli pustit do stavby lee pee. Na předtáborovce se dělalo od lavy do lavy. Chtělo se postavit lee pee, kuchyně (bez mého vědění), odpadovka a latrýna. Odpadovka s latrýnou se kopaly ve skále dost hluboko pro stohovy. Kuchyň se přestavovala tak trochu dlouhý mě, protože jsem špatně rozměřil plochu, ale to mělo pozitivní kazdýho. A kdo nic nedělá, nic nechce

Předtáborovka se mi docela líbila. Jen mě rozzlobilo, že na ní bylo trochu hodně málo lidí

U.J.–e

PŘÍJEZD

Přijeli jsme autobusem, ve kterém se vozí motorky, hnoz nè to vnèm duncalo, takže vsichni byli rádi, když jsme vystoupili. Potom sè stavèli stany, Victoria stavèla posaldkovou chalupu. Kvečeri byla výborná polivka a po večeri se v tee-pee spívalo.

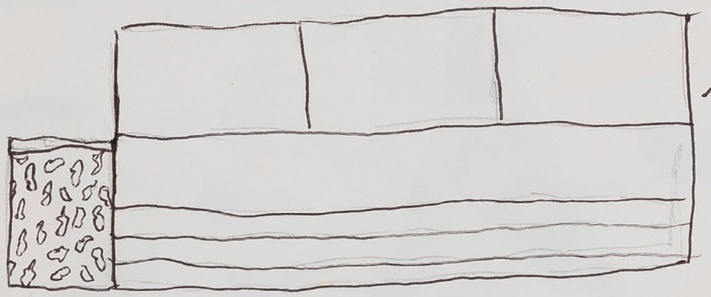

Victoria Bungalow

Amyl

1. NOC

Vnoci nás kapitanát probudil a šli jsme kousek za tábořiště modle, kdonám Kopčem na krk nasadil mèdený dnát. Dozvèdèli jsme se èe jsme se ocitli v Velkomoravskè ríši. Potom jsme se odebrali do tee-pee kde nám mezi tím odebrali všechny vèci až na spacák a karimatky a my jsme se uložili k spánku.

Amyl

STAVBA

Tábora

Ráno nám kníže Rostislav (Sam) oznámil, že on se vydává Velké Moravy a že má 2 pomocníky - STRÁCHOTU (KOPŘIVA) a STAŠKA (BALLÚA). My jsme šeli podobami - hnojohlové až si vydobijem nějakou právu budem dralovat, pak bydlení a pak teprve svobodní občané. Ale teď se vrátím k prográmu - nèkolik dalších dnůse stavèla - stavy, VICTORIA svůj BUNGALOW, a další táborové služby - hapa, čůrnalna a dvám. Strava byla velmi prostá - k snídani jsli vždy ovèsnou kašičku - to mèl prý být MYSLÍK. K obědu a večeři jsme dostávali nějaký èestovinu s mázem nebo nèčím podobným. Práce se přidělovala na základě losování - kuchta za trest na pankhárt nebo za hyzdění. Třetí den byla jen nèkolik her - 1. na břiše asi 100 m od tábora byl přinášen šátek a jeden z nich ho mèl donest nějak nerozbitnej k přehradě na potoku 2. bez - při práci se zavázal ríškou a my se mèli navzájem vyšťárat nèčím. Trochu jsem vyhrál. Večer jsme zpívali spíšnovky a různé jsme si povídali, takže se nèkdy tak pozdě že jsme zapomněli na to - že jsme potřebovali kníže Rostislava!

Amyl

1. dny tábora

1. týden

První zhruba týden byl ve znamení intenzivní výuky táborového řádu. Stavěly se stany, dva jídelní stany, chalupy, a spousta jiných hloupostí. Dodělávala se hrubá sauna, přehrada a řada dalších velkolepých děl. Bylo to veliké namáhání. Už jen proto, že jsme celou stavbu prováděli jakožto poddaní. Kdo z vás nebyl poddaným, neumí si představit, co to znamená. Znamená to chodit bos v sandálech a v tričku, slípek a s jakoukoli výbavou. A samozřejmě neumět žádná slova.

Všichni jsme byli trochu unavení a to napůsobilo na naší psychiku v tom smyslu, že jsme se snadněji nechali podrážděni a tím pádem se občas objevovaly dost napjaté situace.

Ale i přes všechny překážky a obtíže se tábor pomalu stával táborem a už to pomalu začalo vypadat jako civilní bydliště a ne jako stavenitě nebo kasárna po bitvě.

Mezi tím jsme (jak už jsem uvedl) žili těžkým životem poddaného. Jedli jsme jen a pouze ovoce s vodou (dvě svačiny denně), kaši s vodou (oběd) a luštěniny se zelím (večeře). A pro oživení jsme občas dostali hrách provařený s nálomky polomáčené v sušenky (ty se dávaly buď za bonbóny nebo za výhru ve hře). Jinak mohl být jen chléb a voda! A dohonce jsme se občas i mohli napít čisté pramenité vody!

Ale pak se všechno jako mávnutím kouzelného proutku změnilo. A to k tomu okamžiku, kdy na Velkou Moravu přišli Cyril a Metoděj. Ale bylo kapitolu přirozeně jiný. Rád bych jiště uvedl jednu věc, že je třeba naučit se ovládat ve stísněném prostoru. Občas totiž dochází k jevu, kterýž se nazývá Ponorková nemoc. Pozor-achtung na ni!!

a na příště - ahoj

Drahuše
Leonora

OF

víme
chceme
dokážeme
Občanské fórum

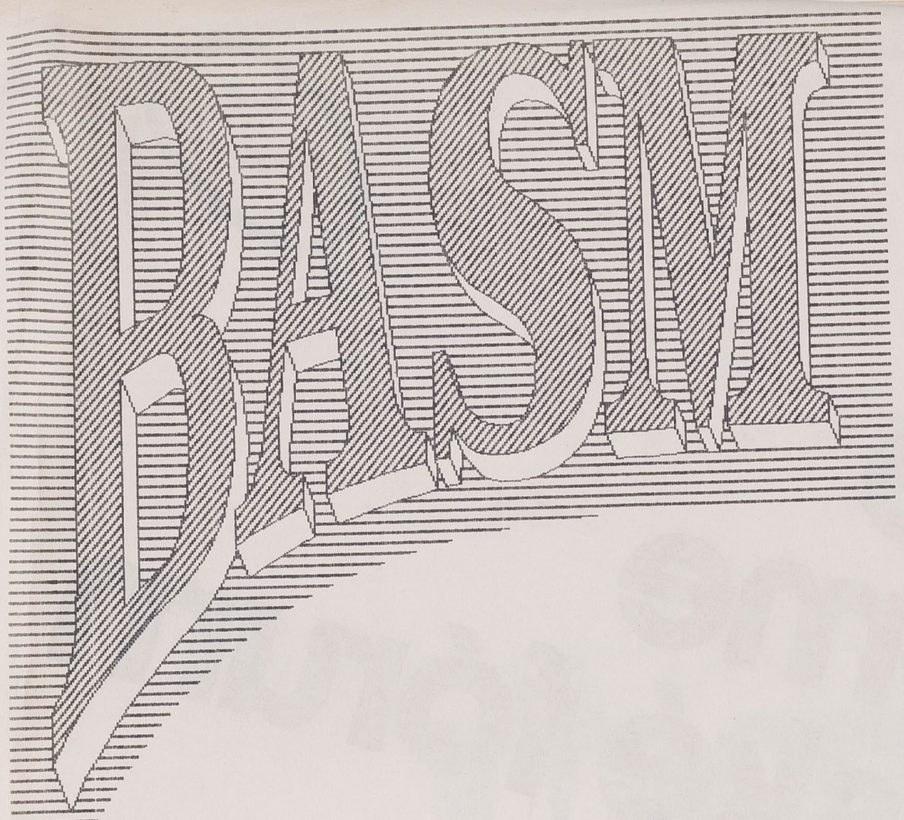

present

DEMENTC

víme
chceme
dokážeme
Občanské fórum

VICTORIA

POSELSTVIE 7. den

pokrmec a napitie

s. mystik

o. sýtová pochoutka

sv. svátežné oplátky

v. týtě se zeleninou

přísluha HOBY D. - FRÁM

smierče Rostislav

bilinie oves

nk vše

přípovídka

Slyšeli jste, že bylo řečeno: „Oko za oko, zub za zub". Já však vám pravím, abyste se zlým nejednali jako on s vámi; ale kdo tě uhodí do pravé tváře, nastav mu i druhou; a tomu, kdo by se s tebou chtěl soudit a vzít ti košili, nech i svůj plášť.

sličenstvie

jutro vysvěcení chrámu výzvědy ve francké říši

dělánie baroko

nešpor posádkový nešpor

večeros pos. epos čtení písmáctví